

เอกสารประกอบการพิจารณา

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

สถาปณิรูปการปกครองแผ่นดิน

LIRT

(วันที่ 25 พฤศจิกายน 2519 - วันที่ 20 ตุลาคม 2520)

Legislative Institutional Repository of Thailand

กฎหมายการปกครองส่วนท้องถิ่น

สารบัญ

อ. พ.

๓๕. ร่างพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
แพ่งพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติ ประกันชีวิต (ฉบับที่...) พ.ศ.

.....

๑๒๖๕

๓๖. ร่างพระราชบัญญัติ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ พ.ศ.

๓๗. ร่างพระราชบัญญัติความผิดบางประการเกี่ยวกับ
การเดินอากาศ พ.ศ. และอนุสัญญา ฯ

๑๓๕๑

๓๘. ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินในท้องที่แขวงบुकโคล เขตธนบุรี

กรุงเทพมหานครให้แก่องค์การคลังสินค้า พ.ศ.

๑๓๕๘

๓๙. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.

๑๔๒๑

๔๐. ร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการการเมือง
(ฉบับที่...) พ.ศ.

๑๔๓๘

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๔๑. การให้สถาบันความรู้ว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษ
ทางการค้าของอาเซียน

๑๔๘๘

Legislative Institutional Repository of Thailand

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติ

ประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

วัตถุประสงค์

ในการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติ
สำคัญ

๑. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
การศึกษาถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติ ที่จัดเข้าระเบียบวาระ
ประชุม ในระยะเวลารวดเร็ว

๒. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
เรื่องข้อมูล สถิติ และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติที่
จะต้องพิจารณา โดยรวบรวมไว้ในเอกสารฉบับเดียว

๓. เพื่อเป็นคู่มือและแนวทางสำหรับสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ในการอภิปราย ตลอดจนการพิจารณาตัดสินใจเพื่อลงมติ

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อบริการแก่

สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และคณะรัฐมนตรี ในการประชุม
สภา และยังได้จัดให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสภา หน่วยงานราชการ ห้องสมุด
และสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาที่สนใจ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการและ
การศึกษาค้นคว้าอีกด้วย

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สมัยสามัญ

ครั้งที่ ๖/๒๕๒๐

วันศุกร์ที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๐

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบัญ

๑. คำนำ ๑
๒. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑
- หลักการและเหตุผล ๑
- สำคัญ ๓
- บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๓
- ผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ๕
๓. ร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๖
- หลักการและเหตุผล ๖
- สำคัญ ๗
- บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๘
- ผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ๑๐
๔. สาเหตุแห่งการปฏิเสธการจ่ายเงินของบริษัทประกันชีวิต ๑๑
๕. คำพิพากษาศาลฎีกาเกี่ยวกับการปฏิเสธการจ่ายเงินของบริษัทประกัน
ชีวิต และการบอกกล่าวไม่มีค่าธรรมเนียม ๑๔

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ภาคผนวก

- ศัพท์ประกันชีวิต
- รายชื่อบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย
- สถิติเกี่ยวกับธุรกิจประกันชีวิต

คำนำ

สัญญาประกันชีวิต เป็นสัญญาประกันภัยชนิดหนึ่ง ซึ่งการใช้เงิน
ย่อมอาศัยความตรงซื่อ หรือความมรรยาทของบุคคลคนหนึ่ง

ฉะนั้น บริษัทผู้รับประกันจะใช้เงินให้ตามเงื่อนไข (การตาย
หรือการมีชีวิตรอยู่) ในกรณีประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา (Term
Insurance) หรือตามเงื่อนไขเวลา ในกรณีประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์
(Endowment Insurance) วัตถุประสงค์ของการประกันชีวิตของ ผู้เอา
ประกัน หรือผู้รับประกัน จึงเป็นความต้องการในเงินจำนวนหนึ่ง

นายจักรชัย จริยเวชวัฒนา สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครอง
แผ่นดิน ได้เสนอร่างกฎหมาย ๒ ฉบับ เพื่อแก้ปัญหานี้ คือ ร่างพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...
และร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า จึงได้จัดทำเอกสารประกอบ
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองขึ้น ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ในการ
พิจารณา และขอขอบคุณสำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ที่ได้เอื้อเฟื้อ
ให้คำชี้แจงและเอกสาร มา ณ ที่นี้ด้วย

สรุปสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

นายจักรชัย จริยเวชวัฒนา ผู้เสนอ

๑. หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสอง ของมาตรา ๔๖๔ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓

๒. เหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากการประกันชีวิตของประชาชนทั่ว ๆ ไป มักจะถูก
บริษัทที่ดำเนินกิจการบิดพลิ้วเอา หรือมิฉะนั้นก็จะพยายามค้นหาหลักฐานเดิม
ก่อนที่ผู้เอาประกันชีวิตกับบริษัทนี้ แม้กระทั่งชื่อสกุล อายุหรือที่อยู่ ซึ่งจะคิด
เพี้ยนไปบ้าง ซึ่งบริษัทเองก็เป็นผู้เขียนผิดลงในกรมธรรม์สัญญาเองบางครั้ง
ตัวแทนรับประกันได้ชี้แจงแก่ประชาชนเพื่อให้เชื่อถือในการประกัน เมื่อ

ประชาชนเข้าใจและตกลงเอาประกัน ตัวแทนรับประกันก็จะโมเม ในเรื่อง
แพทย์เพื่อหวังผลในเงินบำเหน็จจากบริษัท โดยรายงานทางบริษัทว่า แพทย์
ตรวจเรียบร้อยแล้ว ปราศจากการป่วยเจ็บใด ๆ ต่อเมื่อบุคคลผู้เอาประกัน
ถึงแก่ความตายด้วยโรคภัยอื่นใด หรือประสบอันตรายและบาดเจ็บด้วยอุบัติเหตุ
ใด ๆ ก็ตาม ทางบริษัทก็จะอ้างในข้อที่ว่าปกปิดความเป็นจริงไว้ ไม่
แจ้งให้ทางบริษัทรู้ เพื่อจะไม่ยอมจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทายาทของ
ผู้เอาประกัน จนทายาทของผู้เอาประกันเบื่อหน่ายเอือมระอาที่จะต้องติดต่อกับ
บริษัท ต้องยอมเสียสละเงินผลประโยชน์ที่ควรจะได้จากบริษัท ทำให้
ประชาชนผู้ยากจนต้องได้รับความเดือดร้อนโดยพยายามออกอมนำเงินมาส่ง
ให้เป็นเบี้ยประกัน หวังจะได้เงินก้อนให้แก่ลูกหลานของตนไว้ เป็นทุนทำมา
หากิน ห้าง ๆ ที่ในเมื่อบุคคลใดจะเอาประกันชีวิตไว้กับบริษัทใด จะต้องให้
แพทย์ประจำและบรรดาเทคนิคต่าง ๆ ของบริษัททำการตรวจว่า สมควรที่
ทางบริษัทจะรับไว้เป็นลูกค้า ซึ่งต้องดำเนินงานเป็นขั้นเป็นตอนไปตาม
ระเบียบหรือข้อบังคับของบริษัท เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นอยู่เสมอ ๆ จึงควรที่
จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยประกันชีวิตเสียใหม่ เพื่อมิให้ประชาชน
ผู้ยากจนรู้เท่าไม่ถึงการณ์ต้องตกเป็นเครื่องมือหากินของบริษัทเหล่านี้

LIRT

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๓ ดังนี้

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๘๖๕ ใน
ลักษณะ ๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

"ถ้ามิได้ใช้สิทธิบอกกล่าวภายในกำหนดเดือนหนึ่งนับแต่วันที่ผู้รับ
ประกันภัยทราบมูลอันจะบอกกล่าวได้ก็ดี หรือมิได้ใช้สิทธินั้นภายในกำหนดสองปี
นับแต่วันทำสัญญาก็ดี ท่านว่าสิทธินั้นเป็นอันระงับสิ้นไป"

๔. บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้โดยตรง คือมาตรา
๘๖๕ วรรค ๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งถูกแก้ไขโดยมาตรา
๓ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และเปรียบเทียบให้เห็นได้ดังนี้

LIRT

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๔๖๕ ถ้าในเวลาทำสัญญา
ประกันภัย ผู้เอาประกันก็ดี หรือ
ในกรณีประกันชีวิตบุคคลอื่นการใช้
เงินยอมอาศัยการทรงชีพ หรือ
มรณะของเขานั้นก็ดี รู้อยู่แล้วจะ
เว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริง
ซึ่งอาจจะได้ใจผู้รับประกันภัย
ให้เรียกเบี้ยประกันภัยสูงขึ้นอีกหรือ
ให้บอกปิดไม่ยอมทำสัญญา หรือรู้
อยู่แล้วแต่ลงข้อความนั้นเป็นความ
เท็จไซ้ ท่านว่าสัญญานั้นเป็นโมฆียะ

ถ้ามิได้ใช้สิทธิบอกกล่าวภายใน
กำหนดเดือนหนึ่ง นับแต่วันที่ผู้รับ
ประกันภัยทราบมูลอันจะบอกกล่าวได้
ก็ดี หรือมิได้ใช้สิทธินั้น ภายใน
กำหนด ๕ ปี นับแต่วันทำสัญญาก็ดี
ท่านว่าสิทธินั้นเป็นอันระงับสิ้นไป

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๔๖๕ วรรค ๒ ถ้ามิได้ใช้
สิทธิบอกกล่าวภายในกำหนดเดือนหนึ่ง
นับแต่วันที่ผู้รับประกันภัยทราบมูลอัน
จะบอกกล่าวได้ก็ดี หรือมิได้ใช้สิทธิ
นั้นภายในกำหนด ๒ ปี นับแต่วันทำ
สัญญาก็ดี ท่านว่าสิทธินั้นเป็นอันระงับ
สิ้นไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๕. ผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

- เป็นผลให้มีกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งฉบับ
- เป็นผลให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- ภายในกำหนด ๒ ปี นับแต่วันทำสัญญา สิทธิในการบอกล้างนิติกรรมอันเป็นโมฆียะ ของผู้รับประกันภัยเป็นอันระงับสิ้นไป(มาตรา ๘๖๕)

สรุปสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติ

ประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

นายจักรชัย จริยเวชวัฒนา เป็นผู้เสนอ

๑. หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

เพิ่มความเป็นารครสองของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐

๒. เหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากการประกันชีวิต ผู้เอาประกันชีวิตต้องเสียเปรียบ
ผู้รับประกันอยู่เสมอ ถึงคราวควรจะได้เงิน กลับไม่ได้ ถูกทางผู้รับประกัน
บิดพลิ้วเอา โดยอ้างถึงสาเหตุต่าง ๆ เพื่อที่จะไม่ยอมต้องจ่ายเงิน ค่าสิน
ไหมทดแทน ทั้งนี้ เป็นเพราะตัวแทนประกันชีวิต มุ่งแต่จะหวังประโยชน์ใน
จำนวนเงินบำเหน็จที่หาผู้เอาประกันได้เป็นจำนวนมาก เมื่อทำการชักชวน
ประชาชนให้เชื่อใจเป็นผู้เอาประกันได้แล้ว ก็จะไม่เมตตารายงานบอกทาง
บริษัทว่า ผู้เอาประกันไม่เป็นโรคอะไรเลย ทั้ง ๆ ที่ผู้เอาประกันคนนั้นเป็น

โรคประจำตัวอยู่บ้างแล้ว ต่อเมื่อผู้เอาประกันได้ตายก่อนครบสัญญา ทางบริษัทก็จะแจ้งถึงสาเหตุที่ไม่แจ้งให้บริษัทรู้ก่อนว่าเคยเป็นมาแล้วแต่เดิม ก็จะมีพาลบอกปิด ไม่ยอมจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทน ด้วยเหตุนี้ ควรที่จะทำโทษตัวแทนประกันชีวิตให้อยู่ในสถานหนักเสียบ้าง

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้บัญญัติไว้ในมาตรา

๓ ดังนี้

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสอง ของมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐

"ตัวแทนประกันชีวิตผู้ใดรู้อยู่แล้ว จะเว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริงหรือแถลงข้อความอันเป็นเท็จ เกี่ยวกับบุคคล อันการใช้เงินต้องอาศัยความทรงชี้พหรือมณะของเขา และข้อความจริงที่ไม่เปิดเผย หรือข้อความเท็จนั้นอาจจะ เป็นเหตุให้ผู้รับประกันมิได้เรียกเบี้ยประกันสูงขึ้น หรือมิได้บอกปิดไม่ยอมทำสัญญาประกันชีวิตที่ดี หรือไม่แจ้งให้บุคคลดังกล่าวหรือผู้เอาประกันปฏิบัติตามที่ผู้รับประกันต้องการทราบข้อความจริง เช่นนั้น ก่อนทำสัญญาประกันชีวิต และการที่บุคคลดังกล่าวหรือผู้เอาประกันไม่ปฏิบัติตามนั้น เป็นเหตุให้ผู้รับประกันอาจยกเป็นข้ออ้างในการบอกกลางสัญญาประกันชีวิตได้"

ที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลพิเคราะห์ในอนุญาตการเป็นตัวแทนประกันชีวิตด้วย"

๔. บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้โดยตรง คือมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต ซึ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และเปรียบเทียบให้เห็นไต่กันต่อไปนี้

พระราชบัญญัติประกันชีวิต

มาตรา ๔๑ ตัวแทนประกันชีวิตผู้ใด รับเบี้ยประกันภัย หรือทำสัญญาประกันภัยโดยไม่ได้รับมอบอำนาจ เป็นหนังสือจากบริษัทตามมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ร่าง

เพิ่มเติมมาตรา ๔๑ โดยเพิ่มความในวรรค ๒ ดังนี้

"ตัวแทนประกันชีวิตผู้ใดรู้อยู่แล้ว เว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริง หรือแถลงข้อความอันเป็นเท็จ เกี่ยวกับบุคคลอื่นการใช้เงินทอง อาศัยความทรงชีพหรือมรณะของเขาและข้อความจริงที่ไม่เปิดเผย หรือข้อความเท็จนั้นอาจจะ เป็นเหตุให้ผู้อื่นประกันมิได้ เรียกเบี้ยประกันสูงขึ้น

พระราชบัญญัติประกันชีวิต

ร่าง

หรือมิได้บอกปิด ไม่ยอมทำสัญญา
ประกันชีวิตก็ดี หรือไม่แจ้งให้บุคคล
ดังกล่าวหรือผู้เอาประกัน ปฏิบัติ
ตามที่ได้รับประกันต้องการทราบข้อ
ความจริง เช่นนั้นก่อนทำสัญญาประ
กันชีวิต และการที่บุคคลดังกล่าว
หรือผู้เอาประกันไม่ปฏิบัติตาม นั้น
เป็นเหตุให้ผู้รับประกันอาจยกเป็น
ข้ออ้างในการบอกกลางสัญญาประกัน
ชีวิตใดก็ดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่น
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับและให้ศาล
เพิกถอนใบอนุญาตการเป็นตัวแทน
ประกันชีวิตด้วย"

LIRT

บทบัญญัติที่มาตรา ๕๑ ได้อ้างถึง และเห็นว่าเกี่ยวพันกันคือ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๑ "ตัวแทนประกันชีวิต อาจกระทำการในนามของบริษัทในกรณีต่อไปนี้ได้ในเมื่อได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัท

(๑) รับเบี้ยประกันภัย

(๒) ทำสัญญาประกันชีวิต

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทให้ตัวแทนประกันชีวิต กระทำการดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทแม้มิได้ทำตามแบบที่ อธิบดีกำหนด ก็ไม่เป็นเหตุให้เสื่อมสิทธิของบุคคลภายนอก เพราะเหตุที่มีได้ทำตามแบบที่กำหนดนั้น"

๕. ผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผลในทางกฎหมาย

- เป็นผลให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐
- เป็นผลให้มีการกำหนดโทษสำหรับผู้แทนประกันชีวิตเพิ่มขึ้น

สาเหตุแห่งการปฏิเสธการจ่ายเงินของบริษัทประกันชีวิต

สัญญาประกันชีวิต

เป็นสัญญาประกันภัยประเภทหนึ่ง ซึ่งผู้รับประกันชีวิตจะใช้จ่ายเงินให้กับผู้เอาประกันชีวิตหรือผู้รับประโยชน์ โดยอาศัย

๑) ความทรงชีพ หรือ

๒) ความมรณะ

ของผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตไว้ (ม. ๔๔๔ ป.พ.พ.) และผู้เอาประกันชีวิตตกลงจะส่งเบี้ยประกันให้

ฉะนั้น สัญญาประกันชีวิตจึงเป็นสัญญาประกันภัย ประเภทที่ผู้รับประกันภัยตกลงจะใช้จ่ายเงินจำนวนที่แน่นอน แก่ ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ ในเมื่อ

๑) ผู้ถูกเอาประกันชีวิตมีชีวิตรอดอยู่จนถึงระยะเวลาที่กำหนดไว้

สัญญา

๒) ผู้ถูกเอาประกันชีวิต ได้ตายลงภายในระยะเวลาที่กำหนด

ไว้ในสัญญา

สัญญาประกันชีวิตประเภทแรก ไม่มีปัญหาในเรื่องจ่ายเงิน ค่า

สินไหมทดแทนเพราะ เมื่อครบกำหนดเวลา ๑๐ ปี หรือ ๑๕ ปีตามที่กำหนดไว้ในสัญญา ปรากฏว่า ผู้เอาประกันภัยยังมีชีวิตอยู่ บริษัทประกันภัยจะต้องจ่ายเงินจำนวนหนึ่งทันที โดยไม่มีเงื่อนไข

แต่สัญญาประกันภัยประเภทที่ ๒ เป็นสัญญาประกันภัยที่บริษัทประกันภัยปฏิเสธการจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนได้โดยพิจารณาถึงสาเหตุการตายหรือสาเหตุอื่น ๆ อีกหลายประการ

จากการที่สำนักงานประกันภัย แจ้งว่า มีการร้องเรียนจากประชาชนผู้เอาประกันว่ามีการเสียชีวิตของบริษัทประกันภัยโดยที่บริษัทปฏิเสธไม่ยอมจ่ายเงินให้เมื่อผู้เอาประกันตาย พอละประมวลสาเหตุในการปฏิเสธการจ่ายเงินของบริษัทประกันภัยได้หลายประการ ดังนี้

๑) ปกปิดข้อเท็จจริงเรื่องสุขภาพ ในเวลาทำสัญญาแถลงว่ามีสุขภาพสมบูรณ์ แต่ความจริงเป็นโรคอย่างร้ายแรง เช่น เป็นโรคมะเร็ง ต่อมาเมื่อเกิดตายขึ้น และมีการพิสูจน์ ปรากฏว่า ผู้เอาประกัน สุขภาพไม่สมบูรณ์ แต่แถลงข้อความเท็จกับบริษัท เพื่อหวังค่าสินไหมทดแทนเมื่อตาย เป็นมูลเหตุให้บริษัทบอกกลางสัญญาอันเป็นโมฆะได้

๒) ผู้เอาประกัน ขาดส่งเบี้ยประกันตามสัญญา

๓) ผู้เอาประกันกรอกข้อความเท็จในคำขอเอาประกัน

๔) ความผิดพลาดอันเกิดจากการกระทำของ ตัวแทน เพราะ
ตัวแทนของบริษัท มีวัตถุประสงค์ในการค้ากรรมกรรมได้ไปหลอกลวงประชาชน
ให้ทำสัญญาประกันชีวิต โดยหวังจะได้รับเงินจำนวนหนึ่ง เมื่อเกิดการตายขึ้น
การทำสัญญา เกิดขึ้นจากวัตถุประสงค์ของทั้ง ๒ ฝ่าย โดยบริษัทอยู่กับที่
ไม่ได้ออกไปติดต่อกับผู้เอาประกันภัยเอง ตัวแทนบริษัทเป็นผู้ติดต่อ และ
รวบรวมข้อมูลมาเสนอให้บริษัทในการคำนวณ ค่าสินไหมทดแทน และผูกพัน
ในสัญญา ฉะนั้น บางครั้งสัญญาประกันภัยที่เกิดขึ้น เกิดจาก ตัวแทนของบริษัท
และผู้เอาประกันทำกันเองโดยบริษัทเสียเปรียบ

เงื่อนไขของกรรมกรรม

ถ้าผู้เอาประกันเป็นผู้มีความรู้ และเข้าใจเรื่องเงื่อนไขของ
กรรมกรรมดี จะไม่มีปัญหาในกรณีนี้ เพราะส่วนมาก เงื่อนไขในกรรมกรรมจะ
พิมพ์ตัวเล็กมาก สังเกตไม่ได้ชัด เมื่อผู้เอาประกันลงลายมือชื่อ หรือทำสัญญา
ไปโดยมิได้สังเกต จะทำให้ถูกมัดตนเองทุกกรณี และยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บริษัท
ไม่ได้เงื่อนไขของกรรมกรรม จะประกอบด้วยข้อใดเปรียบ ทั้งหลายของบริษัท
หลาย ๆ กรณี

หลักฐานตัวเลขหรือสถิติต่าง ๆ ทางสำนักงานประกันชีวิต
รวบรวมไว้ จึงหาหลักฐานอ้างอิงไม่ได้ จะมีแต่คำชี้แจงหรือคำแนะนำจาก
เจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันชีวิตเท่านั้น

(ผู้ตาย)

คำพิพากษายุติวันที่ ๑๖/๒๕๑๗

(เด็กหญิงจิรา แซ่ก๊ว โจทก์ บริษัทอเมริกันอินเตอร์เนชั่นแนลแอสซัวร์นส์ จำกัด จำกัด)

แห่ง ประกันชีวิตโดยไม่เปิดเผยความจริง โมฆียะ บอกล้าง
โมฆียะกรรม

ผู้เอาประกันชีวิตรู้ตัวว่าตนป่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูง และสุขภาพของทนายโจทก์ก่อนขอเข้าทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัทจำเลย แต่ถึงจะวัน ไม่เปิดเผยความจริงดังกล่าวให้บริษัทจำเลยทราบ เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญที่จำเลยต้องการทราบเพื่อประกอบการวินิจฉัยว่าจะรับประกันชีวิตจำเลยหรือไม่ สัญญาประกันชีวิตดังกล่าวจึงตกเป็นโมฆียะ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘๖๕ เมื่อจำเลยบอกล้างแล้วสัญญาย่อมตกเป็นโมฆะ.

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยได้ทำสัญญารับประกันชีวิตของนายเต็กกัม แซ่ก๊ว โจทก์เป็นผู้รับผลประโยชน์ นายเต็กกัม แซ่ก๊ว ถึงแก่กรรม แต่จำเลยไม่ยอมชำระเงินให้โจทก์ตามสัญญา ขอให้ศาลบังคับ

จำเลยให้การว่านายเต็กกัม แซ่ก๊ว บ่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูง แต่ถึงจะวัน ไม่เปิดเผยความจริง ถ้าเปิดเผยจำเลยจะไม่รับประกันชีวิตทั้งนายเต็กกัม แซ่ก๊ว ยังตกลงเกี่ยวข้องกับสุขภาพของทนายโจทก์สัญญา

รับประกันชีวิตจึงเป็นโมฆะ จำเลยได้มีหนังสือบอกล้างแล้วจึงยกเป็น
โมฆะ ขอให้ยกฟ้อง

ศาลชั้นแก้พิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้จำเลยชำระเงินและดอกเบี้ย
ให้โจทก์

โจทก์จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า นายเต็กกัม แซ่ก้ง รู้ตัวดีว่าตนป่วยเป็น
โรคความดันโลหิตสูง และสุขภาพของตนทรุดโทรมก่อนขอเข้าทำสัญญา
ประกันชีวิตกับบริษัทจำเลย แต่ นายเต็กกัม แซ่ก้ง ก็ละเว้นไม่เปิดเผย
ความจริงดังกล่าวให้บริษัทจำเลยทราบ ศาลฎีกาวินิจฉัยต่อไปว่า
“ฝ่ายจำเลยก็มีนายพจน์ สุทธิผล พนักงานบริษัทจำเลยมาเบิกความ
ยืนยันว่า ถ้าหากบริษัทจำเลยทราบว่านายเต็กกัม แซ่ก้ง ผู้เอาประกัน
เป็นโรคความดันโลหิตสูงและปัสสาวะเป็นเลือด ก็จะไม่รับประกันชีวิต
ให้เป็นอันขาด ข้อนานี้สืบพยานหน้าหน้ากันฟังได้ เพราะสอดคล้องกับเหตุ
ผลธรรมดาในแง่ที่ว่า ถ้าจำเลยรับประกันชีวิตบุคคลประเภทนี้ย่อมเป็น
การเสี่ยงอยู่เป็นอันมากประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งในใบสมัคร
ขอทำประกันชีวิต (เอกสาร ล. ๑) ก็มีคำถามให้ผู้ขอเอาประกันยกตอบ
ในเรื่องเหล่านี้โดยเฉพาะอยู่แล้ว อันแสดงว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญ
ที่จำเลยต้องการทราบเพื่อประกอบการวินิจฉัยของจำเลยว่าจะตกลงทำ
สัญญากับผู้ขอเอาประกันชีวิตหรือไม่ ฎีกาข้อของจำเลยฟังขึ้น

ตามประเด็นที่ได้วินิจฉัยมาแล้วทั้ง ๓ ข้อนี้ ย่อมเห็นได้ชัดแจ้ง
 แล้วว่าสัญญาประกันชีวิตรายปีพาททกเป็นโมฆียะ ตามประมวลกฎหมาย
 แห่งแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘๖๕ เมื่อจำเลยได้บอกล้างไปยัง
 นางระวีพรรณ ชาวนุฤทธิ์สุรกุล ผู้แทนโดยชอบธรรมของโจทก์แล้ว
 สัญญาพาททกย่อมตกเป็นโมฆะ จำเลยไม่้องรับผิดชกใช้เงินตาม
 ธรรมธรรมประกันชีวิต (เอกสาร ข. ๑) ให้แก่โจทก์”

พิพากษากลับคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ให้ยกฟ้องโจทก์.

(ธานินทร์ กรัยวิเชียร – ทวง ถีวาทิน – นงกต วรณะเพ็ชร)

(ฎีกาย่อ)

คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๕๕/๒๕๑๗

(นางชู่เที่ยง แซ่เอา กับพวก รวม ๓ คน โจทก์ บริษัทไฮนา-
อันเตอร์ไวท์เทอร์สไลฟ์แอนต์เยเนอรัลอินชัวร์นส์ จำกัด ฯ จำเลย)

แพ่ง ประกันชีวิตโดยไม่เปิดเผยความจริง บอกล้างโมฆะกรรม
สามีของโจทก์เอาประกันชีวิตกับบริษัทจำเลยโดยปกปิดความจริง
และแสดงเท็จว่าไม่เคยให้แพทย์คนใดวินิจฉัยโรคมามาก่อน ทั้งที่สามีของ
โจทก์เป็นโรคตับแข็งและโรคในลำคออยู่ก่อน ทำให้บริษัทจำเลยไม่อาจ
บอกปิดไม่ยอมรับประกันชีวิตเสียได้ สัญญาประกันชีวิตจึงตกเป็นโมฆียะ
แต่บริษัทจำเลยไม่ใช้สิทธิบอกล้างเสียภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันทราบมูล
อันจะบอกล้างได้ จึงหมดสิทธิจะบอกล้าง.

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

โจทก์ฟ้องว่านายเม่งสุย แซ่จิ้ง สามีโจทก์ทั้งสามได้เอาประกันชีวิต
ไว้กับบริษัทจำเลยในจำนวนทุนประกันหนึ่งล้านบาท ระบุให้โจทก์ทั้ง
สามเป็นผู้รับประโยชน์ นายเม่งสุยได้สิ้นชีวิตด้วยโรคมะเร็งที่หลอดอาหาร
โจทก์ขอรับเงินประกันชีวิต จำเลยปฏิเสธการจ่ายเงิน ขอให้บังคับจำเลย
ชำระเงินประกันชีวิตแก่โจทก์ทั้งสามหนึ่งล้านบาท รวมทั้งดอกเบี้ยอัตรา
ร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี

จำเลยให้การว่าสามีโจทก์ทำกลฉ้อฉล เคยป่วยเป็นโรคตับแข็ง
และโรคเกี่ยวกับลำคอ ก่อนนำเคลือบให้ชากรรไกรล้างอกใส่และทอม

LIBRARY
Legislative Institutional Repository of Thailand

ทอนซิลอักเสบเรื้อรัง แต่ปกติความจริงทอนทำสัญญาประกันชีวิต
สัญญาตกเป็นโมฆียะ จำเลยได้บอกล้างแล้ว ขอให้ยกฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยจ่ายเงินหนึ่งล้านบาทให้โจทก์ทั้งสาม
พร้อมทั้งดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาเห็นว่า นายเม่งสุยผู้เอาประกันชีวิตมีสุขภาพไม่สมบูรณ์
มาก่อนขอประกันชีวิตกับบริษัทจำเลย เพราะเคยเป็นโรคตับแข็งและโรค
ในลำคอ นายเม่งสุยรู้อยู่แล้วว่าตนเป็นโรคร้ายอะไรบ้าง กลับละเว้นไม่
เปิดเผยข้อความจริง ทั้งแถลงเท็จเพื่อปกปิดความจริงเสียในเวลาเอา
ประกันชีวิต ทำให้บริษัทไม่รู้อถึงความจริงในข้อสารสำคัญ ไม่มีโอกาส
ตรวจทดสอบว่าโรคนั้นๆ หายปกติหรือยัง หากทดสอบแล้วยังไม่หาย
อาจบอกปัดไม่ยอมรับประกันชีวิตเสียได้ สัญญาประกันชีวิตรายนี้จึงตก
เป็นโมฆียะ ซึ่งบริษัทจำเลยอาจใช้สิทธิบอกล้างเสียได้ภายในกำหนดหนึ่ง
เดือนนับแต่วันทราบมูลอันจะบอกล้างได้ และวินิจฉัยต่อไปว่า “ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘๖๕ วรรคสอง กำหนดระยะเวลา
เวลาการใช้สิทธิบอกล้างไว้เพียงเดือนเดียวในกรณีที่ผู้รับประกันภัยทราบ
มูลอันจะบอกล้างได้ แสดงว่าประสงค์ให้การบอกล้างเป็นไปโดยมีรัศมี
ภายในเวลาจำกัดระยะสั้น เพื่อมิให้กระทบกระเทือนเสียหายต่อผู้รับ
ประโยชน์ เมื่อทราบเหตุแล้วจะเพิกเฉยละเลยให้เป็นกว่าหนึ่งเดือนไม่ได้

คำว่า “มูล” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานมีความหมายถึง โคน ราก เค้า ต้น ที่ตั้ง เริ่มความมุ่งหมายของกฎหมายมาตราดังกล่าว เมื่อรู้ถึงเค้าเรื่องหรือต้นเรื่องเดิมของโมฆียะกรรมว่าเกิดจากอะไรแล้ว ย่อมใช้สิทธิบอกล้างได้ทันที ไม่จำเป็นต้องกันกว่าเพื่อทราบความจริง ที่เป็นยุติแน่นอนก่อนบอกล้างแต่อย่างไร ปรากฏว่านายแพทย์ชุกได้ รายงานประวัติการเจ็บป่วยของนายเม่งสุขให้นายแพทย์มาลาแพทย์ใหญ่ บริษัทจำเลยทราบตามเอกสารหมายเลข ๕ ซึ่งเป็นหลักฐานที่เชื่อถือได้ เมื่อวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ บริษัทจำเลยน่าจะได้ทราบรายงานดังกล่าวในวันรุ่งขึ้นเป็นอย่างช้า แม้จะไม่นับวันแรกที่บริษัททราบเป็นวัน เริ่มต้นแห่งระยะเวลา ก็จำต้องนับเริ่มต้นในวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ รายงานเอกสาร ล. ๕ ถือเป็นเค้าเรื่องเดิมที่แสดงว่านายเม่งสุขปกปิดความจริงและแสดงเท็จในข้อที่ว่าไม่เคยให้แพทย์คนใดวินิจฉัยโรคมาก่อน ทั้งโรคในลำคอก็เป็นโรคร้ายแรงอาจพรากอาการเริ่มต้นของโรคมะเร็ง หลอดอาหารไว้ในชั้นแรกได้ ชอบที่บริษัทจำเลยจะบอกล้างโมฆียะกรรม เสียภายในวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๑๑ อันเป็นระยะเวลาสิ้นสุดของกำหนดหนึ่งเดือน ส่วนข้อที่ว่าจากถ้อยคำของนางชู่เที่ยงใจภักดิ์ที่ ๑ ทำให้บริษัท รู้ว่านายเม่งสุขไปรักษาโรคคับแข็งกับนายแพทย์วาภา แล้วบริษัทจำเลย เพิ่งได้รับรายงานประวัติการเจ็บป่วยของนายแพทย์วาภาตามเอกสาร หมายเลข ล. ๕ เมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๑๑ บริษัทจำเลยจึงได้มีหนังสือ บอกล้างไปยังโจทก์ทั้งสามในวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๑๑ หลังจากทราบ รายงานดังกล่าวเพียง ๖ วัน เห็นได้ว่าการบอกล้างของบริษัทจำเลยว่ามี

ผลอย่างไรไม่ เพราะเกินกำหนดหนึ่งเดือน สิทธิบอกล้างก็ระงับสิ้น
ไปแล้ว บริษัทจำเลยจึงหมดสิทธิจะบอกล้างได้ เทียบตามนัยแห่งคำ
พิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๔๗/๒๕๑๔ ระหว่าง นายจำรัส วิงประวดี กับพวก
โจทก์ บริษัทอเมริกันอินเตอร์เนชันแนลแอสซิวเร้นส์ จำกัด จำเลย
จะถือความจริงเฉพาะแก่ตามเอกสารหมายเลข ๔ มาเป็นหลักฐานเป็นวัน
เริ่มต้นถึงฎีกาของจำเลยหาได้ไม่ ฉะนั้น กรรมกรรมประกันชีวิตจึงมีผล
บังคับจำเลย และทั้งสองพิพากษาศาลฎีกาทั้งสองมาให้กับบริษัทจำเลยใช้
เงินแก่โจทก์นั้น ชอบแล้ว ฎีกาจำเลยฟังไม่ขึ้น”

พิพากษายืน.

(เสถียร ลิมปิษเฐียร – ถนอม กรุไพศาล – ชุ่ม เนตรชัย)

חכמת אברהם

Legislative Institutional Repository of Thailand

ศัพท์ประกันชีวิต

- (1) การประกันชีวิตแบบตลอดชีพ (Whole Life Insurance)

คือการประกันชีวิตที่ผู้รับประกันสัญญาจะจ่ายจำนวนเงิน ซึ่งเอาประกันไว้ให้กับผู้รับประโยชน์เมื่อผู้เอาประกันถึงแก่กรรม โดยไม่คำนึงว่าความมรณะเกิดขึ้นเมื่อใด เนื่องประกันอาจชำระชั่วยาวนานหนึ่งหรือตลอดชีวิตตามแต่จะตกลง
- (2) การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา (Term Insurance)

คือการประกันชีวิตที่ผู้รับประกันสัญญาจะจ่ายจำนวนเงิน ซึ่งเอาประกันไว้ให้กับผู้รับประโยชน์หากผู้เอาประกันถึงแก่กรรมภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา
- (3) ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ (Endowment Insurance)

คือการประกันชีวิตที่ผู้รับประกันสัญญาจะจ่ายจำนวนเงิน ซึ่งเอาประกันไว้ให้กับผู้รับประโยชน์ หากผู้เอาประกันถึงแก่กรรมภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ หรือจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันหากผู้เอาประกันมีชีวิตอยู่จนครบกำหนดสัญญา
- (4) การประกันชีวิตแบบเยาวชน (Juvenile Insurance)

คือการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์สำหรับเยาวชน
- (5) การประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ (Annuity Insurance)

คือการประกันชีวิตที่ผู้รับประกันสัญญาจะจ่ายเงินได้ ประจำหรือ บำนาญให้กับผู้รับประกันนั้นตามจำนวนซึ่งได้ระบุไว้ในสัญญาจนตลอดชีพ หรือชั่วระยะเวลาหนึ่งตามแต่จะตกลง
- (6) การประกันแบบอุบัติเหตุสาหัส (Industrial Insurance)

คือการประกันชีวิตแบบที่มีทุนประกันต่ำ ไม่ต้องมีการตรวจสอบสุขภาพผู้เอาประกัน การชำระเบี้ยประกันอาจเลือกชำระเป็นรายอาทิตย์หรือรายเดือน ซึ่งเหมาะสำหรับผู้มีรายได้น้อย

(7) การประกันชีวิตหมู่ (Group Life Insurance)

คือการประกันชีวิตบุคคลเป็นกลุ่มภายในกรมธรรม์ฉบับเดียวกัน โดยปกติแต่ละกลุ่มประกอบด้วยบุคคลไม่น้อยกว่า 10 คน และไม่มี การตรวจสุขภาพบุคคลเหล่านั้นด้วย

(8) การประกันชีวิตร่วม (Joint Life Insurance)

คือการประกันชีวิตที่คุ้มครองชีวิตบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปในกรมธรรม์ฉบับเดียวกัน โดยผู้รับประกันสัญญาจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้เอาประกันไว้เมื่อผู้เอาประกันภักยคนแรกหรือคนสุดท้ายทำการแก่จะระบุไว้ในสัญญาถึงแก่ความตาย

(9) เงินสำรองประกันชีวิต (Policy Reserves)

คือจำนวนเงินที่บริษัทประกันชีวิตถือรวไว้ ตามความผูกพันของกรมธรรม์ เงินจำนวนนี้เมื่อรวมกับเบี้ยประกันในอนาคตและก่อนลดจากการลงทุนจะทำให้บริษัทสามารถจ่ายผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ทั้งหมดในอนาคตได้

(10) เงินปันผลตามกรมธรรม์ (Policy Dividend)

คือจำนวนเงินที่บริษัทจ่ายคืนให้แก่ผู้เอาประกัน ซึ่งเงินจำนวนนี้ได้มาจากผลกำไรระหว่างเบี้ยประกันกับรายจ่ายต่างๆ จากประสบการณ์ของบริษัทพบว่าด้วยผลได้จากการลงทุนในส่วนที่เกินกว่าการคาดคะเน

(11) เงินกู้โดยมีกรมธรรม์เป็นประกัน (Policy Loan)

คือจำนวนเงินที่ผู้เอาประกันกู้จากบริษัท โดยใช้เงินค้ำประกันกรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน

(12) มูลค่าเวนคืนเงินสด (Cash Surrender Value)

คือจำนวนเงินสดที่ผู้เอาประกัน จะได้รับจากการเลิกสัญญากรมธรรม์โดยสมัครใจก่อนที่จะมีการจ่ายเงินเอาประกันเนื่องจากภักยหรือครบกำหนด

รายชื่อบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย

ก. ในประเทศ

๑. กรุงเทพ Siam Life
๒. ไทยประกันชีวิต Thai Life
๓. ไทยประสิทธิ์ Thai Prasit
๔. ไทยเศรษฐกิจ Thai Sreshthakich
๕. ไทยสมุทร Ocean Ins
๖. ศรีอยุธยา Ayudhya Life
๗. เมืองไทย Huang Thai
๘. อินเตอร์ไลฟ์ Inter Life
๙. อากเนย์ South East

ข. ต่างประเทศ

๑. เอ.ไอ.เอ. A.I.A.
๒. ซี.ยู.แอล. C.U.L.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

จำนวนเงินทดแทนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิต 21

Benefit Payments & Operating Expenses of Life Insurance Business

หน่วย (Unit) : 1000 บาท (Baht)

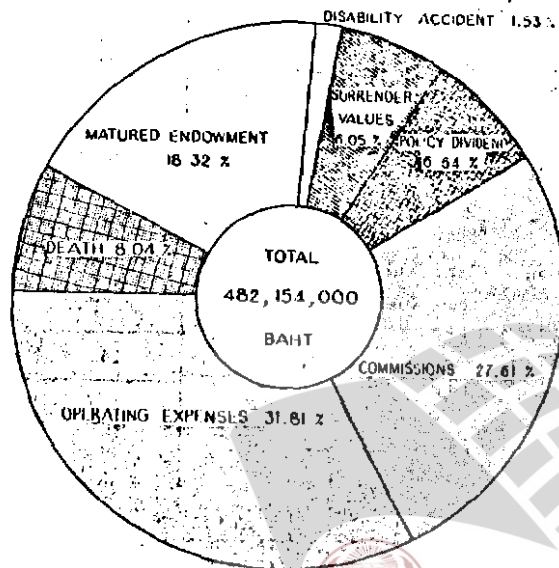
ปี Year	จำนวนเงินที่จ่าย Benefit Payments					ค่าใช้จ่าย Operating Exps.	
	มรณะ Death	ทุพพลภาพ & อุบัติเหตุ Disability & Accident	ครบกำหนด Matured Endowment	มูลค่าเวนคืน Surrender Values	เงินปันผล Policy Dividends	ค่าเบี้ย Commis- sions	ค่าใช้จ่าย อื่น ๆ Other Exps.
2508/65	9,336	944	22,674	8,893	6,048	37,705	63,133
2509/66	11,274	993	27,267	14,634	7,848	47,034	78,776
2510/67	13,736	1,881	26,788	12,163	10,681	54,152	97,379
2511/68	18,502	3,156	27,102	19,522	3,080	54,852	99,212
2512/69	18,324	3,010	34,088	17,418	12,767	57,800	88,083
2513/70	22,093	4,315	46,206	23,989	15,608	53,394	98,976
2514/71	24,212	7,462	67,977	26,251	20,511	58,373	105,418
2515/72	29,064	7,330	77,992	28,905	20,359	66,731	102,784
2516/73	35,535	8,719	96,880	30,556	24,921	88,493	118,460
2517/74	38,761	7,346	88,340	29,176	32,030	133,116	153,385

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

จำนวนเงินทดแทนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานประกันชีวิต
 BENEFIT PAYMENTS & OPERATING EXPENSES OF LIFE INSURANCE

LIRT

จำนวนเงินจ่ายตามกรมธรรม์แต่ละค่าใช้ภายในการดำเนินธุรกิจ (ไม่รวมกำไรสุทธิ)
Benefit Payments & Operating Expenses of Life Insurance Business (Excluded Benefit Societies)

หน่วย (Unit) : 1000 บาท (Baht)

บริษัท Companies	จำนวนเงินจ่ายตามกรมธรรม์		Benefit Payments				ค่าใช้จ่าย Operating Expenses		รวม Total
	มรณะ Death	ทุพพลภาพ และอุบัติเหตุ Disability & Accident	ครบกำหนด Matured Endowment	มูลค่าเวนคืน Surrender Value	เงินปันผล Policy Dividend	รวม Total	ค่าคอมมิชชั่น Commission	ค่าใช้ Operating Expenses	
ในประเทศ Domestic									
สยามชีวิต Siam Life	36	-	1,200	15	92	1,343	-	860	2,203
ไทยประกันชีวิต Thai Life	3,703	606	2,047	381	-	6,737	13,615	26,556	46,908
ไทยประสิทธิ์ Thai Prasit	3,150	193	10,327	2,650	1,199	17,524	7,284	10,617	35,425
ไทยสงวนกิจ Thai Sresthakich	-	-	-	-	-	-	71	274	345
โอเชียน Ocean Ins.	10,051	245	30,467	1,206	1,093	43,067	39,060	40,241	122,368
อยุธยา Ayudhaya Life	1,803	167	2,324	493	403	5,180	2,919	8,164	16,263
เมืองไทย Mueang Thai	3,566	260	3,466	1,650	4,875	13,817	8,324	12,362	34,503
อินเตอร์ไลฟ์ Inter. Life	504	112	2,386	-	169	3,171	3,875	9,742	16,788
อีสต์ เอเชีย South East Asian	1,851	840	7,984	2,286	541	13,502	5,011	11,560	30,073
รวม Total	24,664	2,428	60,201	8,671	8,377	104,341	80,159	120,376	304,576
ต่างประเทศ Foreign									
เอ.ไอ.เอ. A.I.A.	13,198	4,713	27,119	17,545	23,026	85,601	50,810	29,881	166,292
ซี.ยู.แอล. C.U.L.	899	205	1,020	2,960	627	5,711	2,148	3,028	10,877
รวม Total	14,097	4,918	28,139	20,505	23,653	91,312	52,958	32,909	177,179
รวม Grand Total	38,761	7,346	88,340	29,176	32,030	195,653	133,116	153,385	481,154

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ของธุรกิจ/บริษัท

Operating Expenses of Insurance Business

หน่วย (ล้านบาท) : (Unit in Baht)

ประเภทค่าใช้จ่าย	สามัญ Ordinary	อุตสาหกรรม Industrial	หมู่ Group	อุบัติเหตุ Accident	รวม Total
เงินเดือนและสวัสดิการ	34,184	12,274	471	299	47,228
เงินค่าตอบแทนกรรมการ	345	25	-	-	370
ค่าตรวจหาและวิเคราะห์	2,815	3	16	3	2,837
ค่าเดินทางไปทัศนศึกษา	4,163	4,549	27	19	8,738
ค่าโฆษณา	2,285	848	10	15	3,158
ค่าโฆษณา	3,019	502	41	8	3,570
ค่าโฆษณา	7,498	1,081	96	45	8,720
ค่าโฆษณา	1,917	1,255	12	12	3,196
ค่าโฆษณา	550	173	2	6	731
ค่าโฆษณา	17,213	18,218	225	72	35,748
ค่าโฆษณา	37,057	1,561	172	279	39,069
ค่าโฆษณา	111,066	40,489	1,072	758	153,385
ค่าโฆษณา	93,565	38,656	514	381	133,116
ค่าโฆษณา	204,631	79,145	1,586	1,139	286,501

สรุปสินทรัพย์ของธุรกิจประกันชีวิต
Summary of Assets of Life Insurance Business

หน่วย (Unit) : 1000 บาท (Bath)

ประเภทของสินทรัพย์ Assets	บริษัทในประเทศ Domestic Companies	บริษัท ต่างประเทศ Foreign Companies	รวม Total	อัตราต่อ สินทรัพย์รวม Ratio To Total Assets
หลักทรัพย์ประกันวางไว้กับนายทะเบียน Deposit With The Registrar	19,617	4,001	23,618	1.30
พันธบัตร Bonds	51,715	82,281	133,996	7.36
หุ้นและหุ้นกู้ Stocks & Debentures	89,364	79,957	169,321	9.30
เงินให้กู้ยืม Loans	523,478	292,101	815,579	44.82
เงินสดและเงินฝากธนาคาร Cash & Bank Deposit	153,930	179,655	333,585	18.33
อสังหาริมทรัพย์ Immovable Assets	50,701	165	50,866	2.79
ค่าเช่าและสินทรัพย์ดำเนินงาน Building & Operating Assets	158,630	22,455	181,085	9.95
รายได้ที่ค้างรับ Accrued Income	15,129	56,441	71,570	3.91
สินทรัพย์อื่น ๆ Other Assets	38,569	1,614	40,183	2.22
รวม Total	1,101,133	718,670	1,819,803	100

LIRT

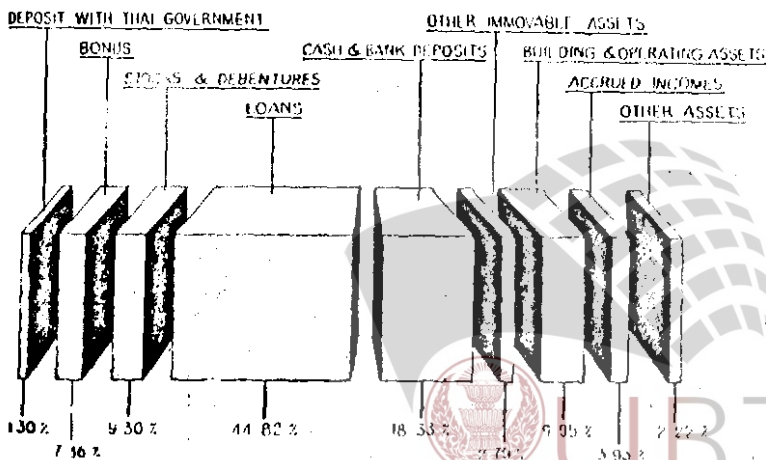
ประเภทของสินทรัพย์ (Assets)

สินทรัพย์ทั้งสิ้นเมื่อสิ้นปี 2517 มีจำนวน 1,819.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 293.5 ล้านบาทหรือ 19.23% ในจำนวนนี้มีเงินที่กู้ยืมจากกรมคลังทั้งสิ้น 815.6 ล้านบาท หรือคิดเป็น 44.82% ของสินทรัพย์ทั้งหมด รองลงมาเป็นเงินฝากธนาคารพาณิชย์จำนวน 333.6 ล้านบาทหรือ 18.33% ส่วนที่เหลือเป็นสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ

Total assets of all life insurance companies at December 31, 1974 was 1,819.8 million baht which was increased 293.5 million baht or 19.23%. The majority of assets were invested on loan at value of 815.6 million baht or 44.82% on cash and bank deposit 333.6 million baht or 18.33% and the remainders are the other assets.

หน่วย (Unit) : 1000 บาท (Baht)

ปี Year	สินทรัพย์ทั้งสิ้น จนกระทั่ง Total assets at Dec. 31,	สินทรัพย์เพิ่ม Assets increased	อัตราเพิ่ม (ลด) จากปีก่อน Increased (Decreased) from last year (%)
2513/70	966,312	131,155	15.70
2514/71	1,114,058	148,346	15.35
2515/72	1,296,675	182,017	16.33
2516/73	1,526,246	229,571	17.71
2517/74	1,819,803	293,557	19.23

1305

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 281-9200, 282-6181-91 ต่อ 232-235

พิมพ์ที่ กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 282-6181-91 ต่อ 211

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกผลการพิจารณา

Legislative Institutional Repository of Thailand

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.

อ.พ. ๐๐๓๖

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

วัตถุประสงค์

ในการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ หรือผู้ใด
สำคัญ

๑. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
การศึกษาถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติหรือผู้ใด ที่จัดเข้าระเบียบวาระ
ประชุม ในระยะเวลารวดเร็ว

๒. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
เรื่องข้อมูล สถิติ และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ หรือผู้ใดที่
จะต้องพิจารณา โดยรวบรวมไว้ในเอกสารฉบับเดียว

๓. เพื่อเป็นคู่มือและแนวทางสำหรับสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ในการอภิปราย ตลอดจนการพิจารณาตัดสินใจเพื่อลงมติ

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อบริการแก่

สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และคณะรัฐมนตรี ในการประชุม
สภา และยังได้จัดให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสภา หน่วยราชการ ห้องสมุด
และสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาที่สนใจ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการและ
การศึกษาค้นคว้าอีกด้วย

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สมัยสามัญ

ครั้งที่ ๖/๒๕๒๐

วันศุกร์ที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๐

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

1340

สารบัญ

๑.	คำนำ	๑
๒.	สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
๓.	บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๔
๔.	ผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	๑๕
๕.	รายละเอียดเกี่ยวกับการขอยกเลิกพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการ
เศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๓
และฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๐๔	๑๗

ก ก

สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เดิมมีชื่อเรียกว่า "สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ" ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒

วัตถุประสงค์เดิมของการจัดตั้งนั้น เพื่อชี้แนะนโยบายอันจะนำไปสู่เสถียรภาพและการพัฒนาการเศรษฐกิจโดยกำหนดจุดหมายแห่งพัฒนาการเศรษฐกิจ และจัดให้มีการประสานโครงการพัฒนาการเศรษฐกิจของกระทรวง ทบวง กรม ในรัฐบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ของทางราชการให้เป็นไปตามจุดหมายที่กำหนดไว้ โดยมีสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติเป็นเจ้าหน้าที่เตรียมงานชั้นวิชาการ ศึกษาภาวะเศรษฐกิจและฐานะทรัพยากรของประเทศ วิเคราะห์ทรัพยากรที่จะนำมาใช้ในการลงทุน ตลอดจนสำรวจผลงาน ความโครงการพัฒนาการเศรษฐกิจเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๐๔ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖, ๒๑๗ และฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ การแก้ไขเพิ่มเติมครั้งแรกในปี ๒๕๐๒ นั้น เพื่อให้สภาฯ เสนอ

ความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในกิจการเกี่ยวกับการพัฒนาการเศรษฐกิจ ตามที่นายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณา และกำหนดว่าข้อเสนอ คำแนะนำ และความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามความในมาตรา ๑๒ ในข้อใดที่มีได้บัญญัติให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ เสนอต่อสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ-แห่งชาติ ให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี การแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ในปี ๒๕๐๔ ก็เพื่อเพิ่มกรรมการบริหารอีก ๓ ตำแหน่ง เพิ่มกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และขยายวาระในการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการบริหารสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ-จาก ๑ ปี เป็น ๒ ปี

ต่อมาในปี ๒๕๑๕ ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖, ๒๑๗ และ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี (ป. ๒๑๖) รวมทั้งโอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการ เจ้าหน้าที่ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ-แห่งชาติ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (ป. ๒๑๗) และกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และให้มีรองเลขาธิการ และผู้

ช่วยเลขาธิการ เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ (ป. ๒๑๔)

การเสนอปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องบริหารงานพัฒนาการเศรษฐกิจและงานพัฒนาสังคม ให้ทันกับเหตุการณ์ของโลก และของประเทศด้วยความคล่องตัวและรวดเร็ว ให้ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ หัก ๓ ฉบับ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ป. ๒๑๖) ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติม คำนิยาม คณะกรรมการ วาระของกรรมการ หน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฯลฯ และมีชื่อใหม่เรียกว่ากฎหมายว่าด้วยพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ หรือตามชื่อร่าง คือ พระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ พ.ศ.

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาพระราชบัญญัตินี้ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย.

LIRT

1316

สรุปลำระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

๑. หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒. เหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัย ในการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ -

พ.ศ. ๒๕๐๒

(๒) พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

(๓) พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๔

รวมทั้งบรรดากฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓)

๒. แก้ไขเพิ่มเติม คำนิยาม ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๔)

"การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม" หมายความว่า การขยายกำลังการผลิตของชาติทุกระดับและทั่วทุกท้องถิ่น การแจกแจงรายได้ให้ทัดเทียมกัน การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การทำให้ดีขึ้นอย่างเป็นธรรมโดยทั่วถึงซึ่งภาวะการศึกษา อนามัย ที่อยู่อาศัย โภชนาการ และสวัสดิการของประชาชน และกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการนั้น

- ได้เพิ่มคำว่า "และสังคม" และมีเนื้อความกว้างขึ้นกว่าเดิมตามที่ได้ขีดเส้นใต้ไว้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

"โครงการพัฒนา" หมายความว่า โครงการลงทุนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจหรือสังคมที่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ตลอดจนระยะเวลาการดำเนินงานโดยแน่ชัด ซึ่งจะกระทำโดยส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจหน่วยหนึ่งหน่วยใด อันมิใช่เป็นการบริหารงานตามปกติของส่วนราชการ หรือหน่วยงานนั้น ๆ

"แผนงาน" หมายความว่า ระบบการประสานโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกันตั้งแต่สองโครงการขึ้นไป ให้มีขั้นตอนการดำเนินงานที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน อันมีไว้เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ

"แผน" หมายความว่า รายการเกี่ยวกับการประสานโครงการพัฒนาและแผนงานต่าง ๆ ที่คัดเลือกมาแล้วของประเทศ หรือของภาค หรือของกิจการสาขาบางอย่างในท้องถิ่นหนึ่งท้องถิ่นใด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ และให้สอดคล้องกับความสามารถทางด้านการคลังเงินและกำลังทรัพยากรอื่น ๆ

- คำดังกล่าวข้างต้นนี้ตามกฎหมายปัจจุบันมิได้มีบัญญัติไว้

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า

(๑) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วย การจัดตั้งองค์กร

การของรัฐบาล หรือกิจการของรัฐตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น และหมาย
ความรวมถึงหน่วยงานธุรกิจที่รัฐเป็นเจ้าของ

(๒) บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่กระทรวงทบวง
กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง หรือ
กรม และหรือรัฐวิสาหกิจ ตาม (๑) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ-
หรือ

(๓) บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กระทรวงทบวงกรม
หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง หรือกรม
และหรือรัฐวิสาหกิจตาม (๑) และ หรือ (๒) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อย
ละห้าสิบ

- คำว่า "รัฐวิสาหกิจ" นี้ บทบัญญัติเดิมมิได้แยกเป็นข้อ ๆ
การบัญญัตินิยามใหม่ก็กล่าวข้างต้น จึงทำให้การเข้าใจมากยิ่งขึ้น

๓. ในมีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ" ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็น
ประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี
เป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรี

ตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการ
การสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน อธิบดี
กรมวิเทศสหการ อธิบดีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ผู้อำนวยการสำนักงาน
เศรษฐกิจการคลัง ผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดย
 ตำแหน่ง และกรรมการอื่นไม่เกินหกคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้เลขาธิการ
 คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการ และเลข
 านุการ (มาตรา ๕)

- คณะกรรมการตามกฎหมายปัจจุบันมี ๒ คน คือ คณะกรรมการ
 ของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประ
 ธาน รองนายกรัฐมนตรีเป็นรองประธาน และกรรมการอื่น ๆ ซึ่งคณะรัฐมนตรี
 จะได้แต่งตั้งขึ้น และให้เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติเป็นกรม
 ราชเลขา และเลขานุการ กับมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นที่ปรึกษาของสภาพัฒนา
 การเศรษฐกิจแห่งชาติ และมีคณะกรรมการบริหารอีกคณะหนึ่ง ประกอบด้วย
 ผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อธิบดีกรม
 วิเทศสหการ เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ และกรรมการอื่น
 ซึ่งคณะรัฐมนตรีจะได้แต่งตั้งขึ้นมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน มีอำนาจและหน้าที่

ตามที่สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติมอบหมาย

๔. คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามที่คณะรัฐมนตรีจะได้อบรมหมายพร้อมทั้งกำกับกับการปฏิบัติงานตามมาตรา ๑๒ และพิจารณาข้อเสนอของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้ว ทั่วความเห็นเสนอคณะรัฐมนตรี กับมีหน้าที่เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในกิจการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามที่นายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณา (มาตรา ๖)

- ได้เพิ่มหน้าที่ทางสังคม กับมีหน้าที่เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในกิจการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามที่นายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

๕. ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ (มาตรา ๑๗)

- ตามกฎหมายปัจจุบันอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๓ ปี

๖. นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

LIRT

(๑) ค่าย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้อสก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาดังที่สุดให้จำคุก เว้นแต่

เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(มาตรา ๔)

- กฎหมายปัจจุบัน ไม่ได้ให้อำนาจคณะรัฐมนตรีในการให้กรรมการออกจากตำแหน่งก่อนครบวาระ

๑. ได้เพิ่มหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในข้อ ๔ และ ข้อ ๑๑ ของมาตรา ๑๒ นอกเหนือจากที่มีอยู่เดิม ดังต่อไปนี้

(๔) ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาและภาวะเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ เพื่อเสนอนโยบายและมาตรการในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ และสังคมระยะสั้น ในอันที่จะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๑๐) ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาและภาวะเศรษฐกิจและสังคม

ของต่างประเทศที่จะมีผลกระทบกระเทือนต่อภาวะเศรษฐกิจ และสังคมของ
ประเทศ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำต่าง ๆ

๔. การกระจายรายจ่ายในร่างกฎหมายว่าด้วย งบประมาณราย
จ่ายประจำปี หรือร่างกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเพื่อกิจการ
ตามแผนงานหรือโครงการพัฒนาจะกระทำได้อีกแต่ด้วยความเห็นชอบจากคณะ
กรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (มาตรา ๑๓)

– บทบัญญัติตามมาตรานี้ เป็นบทบัญญัติเดิม แต่ได้เพิ่มข้อความ
ตามที่ได้ขีดเส้นใต้ไว้

๕. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคม
แห่งชาติ มีอำนาจเรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียก
ชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง หรือกรม และรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติ
การดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแผนงานและโครงการพัฒนาตลอดจนรายละเอียด
ทางวิชาการและการเงิน กับสถิติและรายการต่าง ๆ ที่จำเป็นแก่การศึกษา
ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมทั้งเสนอแผนงาน และโครงการ
พัฒนาที่ขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศและรายการต่าง ๆ ที่จำเป็นแก่
การศึกษาภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๒) เสนอข้อเท็จจริงที่จำเป็นเพื่อพิจารณาผลความก้าวหน้าของโครงการพัฒนาที่กำลังดำเนินการอยู่ (มาตรา ๑๔)

- ตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน แยกอำนาจออกเป็น ๓ อนุมาตรา แต่บทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นโดยรวมกันเหลือเพียง ๒ อนุมาตราและได้เพิ่มถ้อยคำตามที่ได้อธิบายไว้

๔. บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้โดยตรง คือ พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒, ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๓ และฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งถูกยกเลิกทั้ง ๓ ฉบับ โดยร่างพระราชบัญญัตินี้

๒. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖, ๒๑๗ และ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

๒.๑ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๑๖

โดยที่คณะปฏิวัติมีนโยบายที่จะปรับปรุงระเบียบบริหารราชการ
ของประเทศไทยให้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำหนดจำนวนกระทรวง และทบวง
เสียใหม่ ให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะปฏิวัติ และจัดแบ่งกรมหรือสำนัก
งานในกระทรวงหรือทบวง ให้ตรงตามลักษณะและความเหมาะสมของงาน-
และเพื่อประโยชน์ในการประสานงานระหว่างกรมหรือสำนักงาน และจัด
ระเบียบหน่วยราชการซึ่งปฏิบัติงานอย่างเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน โดยรวม
ไว้ในกรมหรือสำนักงานเดียวกัน อันจะเป็นผลให้การบริหารราชการเป็นไป
โดยประหยัดและรวดเร็ว มีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด กับขจัดปัญหา
งานซ้ำและซ้อนกัน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๔. สำนักนายกรัฐมนตรีมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี
- (๒) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- (๓) สำนักงบประมาณ
- (๔) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
- (๕) สำนักงานคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการ
ปฏิบัติราชการ

- (๖) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และ
สังคมแห่งชาติ
- (๗) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๘) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๙) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (๑๑) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- (๑๒) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- (๑๓) สำนักงานพลังงานแห่งชาติ
- (๑๔) สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- (๑๕) กรมประชาสัมพันธ์
- (๑๖) กรมประมงกลาง
- (๑๗) กรมวิเทศสหการ

ฯลฯ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

LIRT

๒.๒ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๑ ลงวันที่ ๒๔

กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๑๑

โดยที่เดิมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๑ ว่า ด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ให้จัดตั้งทบวงและกรมขึ้นใหม่ รวมกรมสองกรมเป็นกรมเดียว โอนกรมจากกระทรวงหนึ่งไปสังกัดอีกกระทรวงหนึ่งและโอนกองหรือหน่วยงานในกรมหนึ่งไปสังกัดอีกกรมหนึ่ง รวมทั้งได้เปลี่ยนชื่อบางกระทรวงและบางกรม และโดยที่กระทรวง ทบวง กรม มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่รวมทั้งงบประมาณไว้สำหรับแต่ละกระทรวง ทบวง กรม จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายว่าด้วยการโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกระทรวง ทบวง กรม เดิมไปเป็นของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งได้ปรับปรุงใหม่ หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ข้อ ๔ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรีและบรรดาอำนาจ

หน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรีหรือของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ-เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ให้โอนบรรดากิจการทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม-แห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

ฯลฯ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๔

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

๒.๓ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๔ ลงวันที่ ๒๔

กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๑๔

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่ากฎหมายว่าด้วย ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลากว่าสี่สิบปีแล้ว บทบัญญัติของกฎหมายบางมาตราไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบของข้าราชการบางตำแหน่ง และประกอบกับคณะปฏิวัติได้จัดระเบียบ กระทรวง กรม เสียใหม่ สมควรปรับปรุงระเบียบบริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องกับกลไกการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินได้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ข้อ ๑๖ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ มีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และให้มีรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และหรือผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ

๑๕.
การพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ
เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ฯลฯ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

๕. ผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๕.๑ ผลในทางกฎหมาย

๑. เป็นผลให้มีกฎหมายว่าด้วยพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับใหม่
๒. เป็นผลให้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติสภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ , ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๓ และฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๐๔
๓. เป็นผลให้มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบจาก ๓ ระดับ ในกฎหมายฉบับปัจจุบัน คือ สภาพัฒนาการ

เศรษฐกิจแห่งชาติ คณะกรรมการบริหารสภาพัฒนาการ
เศรษฐกิจแห่งชาติ และสำนักงาน ฯ เหลือเพียง ๒
ระดับ ตามกฎหมายฉบับใหม่ คือ คณะกรรมการ ฯ และ
สำนักงาน ฯ

๔. เป็นผลให้รัฐมนตรี อธิบดี ผู้อำนวยการของกระทรวง
ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้องกับการเศรษฐกิจของประเทศ
รวมทั้งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ
โดยตำแหน่งตามมาตรา ๖

๔.๒ ผลในทางปฏิบัติ

๑. คณะรัฐมนตรีมีอำนาจในการที่จะให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
คนใดคนหนึ่ง ที่ใดแต่งตั้งขึ้นพ้นจากตำแหน่งนอกเหนือไปจากพ้นจากตำแหน่ง
ในกรณีปกติ
๒. สำนักงาน ฯ มีอำนาจและหน้าที่ในการวางแผนพัฒนา -
เศรษฐกิจและสังคมในระดับต่าง ๆ และการติดตาม และประเมินผลงานตาม
แผนพัฒนา ฯ ชัดเจนยิ่งขึ้น และมีขอบเขตกว้างขวางกว่าที่กำหนดไว้เดิม
๓. การตั้งรายจ่ายในร่างกฎหมายว่าด้วย งบประมาณราย
จ่ายประจำปี หรือร่างกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เพื่อกิจ

การตามแผนหรือโครงการพัฒนา จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ-
การพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๖. รายละเอียดเกี่ยวกับการขอยกเลิกพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒, ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๓, และฉบับที่ ๓
พ.ศ. ๒๕๐๔

๑. เหตุผล

๑.๑ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖, ๒๑๗
และ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๑๕ ได้กำหนดให้มี "สำนักงานคณะกรรมการ
การพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ" ขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี และ
ให้โอนบรรดาอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของสำนักงานสภาพัฒนาการ
เศรษฐกิจแห่งชาติ ไปเป็นของสำนักงานใหม่ ประกอบกับในปัจจุบัน รัฐบาล
มีความจำเป็นที่จะต้องบริหารงานพัฒนาเศรษฐกิจและงานพัฒนาสังคมให้ทัน-
กับเหตุการณ์ของโลกและของประเทศ ด้วยความคล่องตัวและรวดเร็ว จึง
จำเป็นต้องขอเสนอกฎหมายฉบับใหม่ เพื่อยกเลิกกฎหมายฉบับปัจจุบัน
และเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่ใช้อยู่ใน
ปัจจุบันด้วย

LIRT

1334

๑.๒ อนึ่ง การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่าเป็นนโยบายสำคัญยิ่งของรัฐบาล แต่ทั้งนี้เนื่องจากสาระสำคัญตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ยังมีความไม่เหมาะสมอยู่บางประการ และยังไม่เอื้ออำนวยและเปิดโอกาสให้รัฐบาลสามารถใช้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นส่วนหนึ่งของกลไกในการเร่งรัดการพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมของประเทศให้ลุล่วงด้วยดีเท่าที่ควรได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาชนบทให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับการพัฒนาในส่วนกลาง จึงเห็นสมควรที่จะต้องตรากฎหมายฉบับใหม่แทนเพื่อให้การลงทุนของรัฐในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจขั้นรากฐาน เกิดประโยชน์สูงสุด

๒. สาระสำคัญ

การเปลี่ยนแปลงของร่างกฎหมายฉบับใหม่ มีสาระสำคัญที่แตกต่างไปจากพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ เป็น ประการ คือ

๒.๑ กำหนดค่าจำกัดความ เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้กว้างขวางกว่าเดิม ทั้งนี้ เพื่อให้ตรงกับสภาวะความเป็นจริงของงานที่กำลังปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน

LIRT

กฎหมายฉบับปัจจุบันมีคำจำกัดความที่ให้ความหมาย
 ในทางเศรษฐกิจและสังคมที่ค่อนข้างจะแคบ กล่าวคือ มีเพียงสองคำเท่านั้น
 ได้แก่คำว่า พัฒนาการเศรษฐกิจ กับ รัฐวิสาหกิจซึ่งในทางปฏิบัติที่เป็นอยู่มักจะ
 มีปัญหาอยู่เสมอ ด้วยเหตุผลดังกล่าวในกฎหมายฉบับใหม่ จึงได้เพิ่มคำจำกัด
 ความเพื่อให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับขอบเขตและอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ฯ
 และคณะกรรมการและเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานรวมเป็น ๕ คำ คือ
 การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โครงการพัฒนาแผนงาน แผน และรัฐวิสาหกิจ
 โดยเฉพาะคำรัฐวิสาหกิจ ได้ปรับปรุงความให้กระชับยิ่งขึ้น จึงทำให้สำนั
 กงาน ฯ และคณะกรรมการสามารถปฏิบัติงานด้วยความคล่องตัวยิ่งขึ้นกว่าเดิมที่
 เป็นอยู่มาก

๒.๒ เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบ จาก ๓ ระดับ ในกฎ
 หมายฉบับปัจจุบัน คือ สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ คณะกรรมการบริหาร
 สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ และสำนักงาน ฯ เหลือเพียง ๒ ระดับ ตาม
 กฎหมายฉบับใหม่ คือ คณะกรรมการและสำนักงาน ฯ ทั้งนี้ เพื่อให้การสั่งงาน
 การปฏิบัติงาน และการติดตามประเมินผลงานได้เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีความ
 คล่องตัวและมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายของรัฐบาลในการที่จะเร่ง
 รัดพัฒนาการเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศเป็นส่วนรวม

ตามเจตนารมณ์ข้างต้น ในด้านองค์ประกอบ -
 ลักษณะพิเศษของคณะกรรมการจึงได้เข้าในด้านความคล่องตัวของการสั่งงาน
 การปฏิบัติงาน และการติดตามประเมินผลงานที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และ
 มีอันดับความสำคัญสูงในด้านเศรษฐกิจโดยมีบุคคลระดับรัฐมนตรีจากกระทรวง
 ที่เกี่ยวข้องกับการเศรษฐกิจของประเทศร่วมเป็นกรรมการ ซึ่งสามารถจะ
 ร่วมพิจารณาปัญหาและแนวทางแก้ไขกับนายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรี
 และเมื่อได้ข้อยุติก็สามารถจะสั่งการได้ทันทีโดยไม่จำเป็นต้องผ่านขั้นตอน -
 ต่าง ๆ ตามระบบปัจจุบันที่ยังขาดความคล่องตัว และเป็นจุดอ่อนที่จำเป็น
 ต้องแก้ไขโดยรีบด่วน

๒.๓ ให้อำนาจแก่คณะรัฐมนตรีผู้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรง
 คุณวุฒิในการที่จะให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนใดคนหนึ่งได้แต่งตั้งขึ้น พันจาก
 ตำแหน่ง นอกเหนือไปจากการพ้นตำแหน่งในกรณีปกติ

ตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน ได้กำหนดให้กรรมการผู้ -
 ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรี ดำรงตำแหน่งตามวาระที่
 กำหนด การพ้นจากตำแหน่งก็เป็นไปตามวาระและเมื่อมีกรณีปกติ ๕ ประการ
 เกิดขึ้น แต่ตามกฎหมายฉบับใหม่ ได้มอบอำนาจให้คณะรัฐมนตรีสามารถ -
 เปลี่ยนแปลงกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อความ

เหมาะสมในด้านนโยบายและเหตุผลอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีพิจารณา เห็นสมควร

๒.๔ ปรับปรุงอำนาจและหน้าที่ของสำนักงาน ฯ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและมีขอบเขตกว้างขวางกว่าที่กำหนดไว้เดิม ทั้งนี้ เพื่อให้ตรงกับความเป็นจริงที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หน้าที่สำคัญสองประการ คือ การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่าง ๆ และการติดตามและประเมินผลงานตามแผนพัฒนา ฯ เหล่านั้น

เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงาน ฯ มีลักษณะสมบูรณ์และครบถ้วนตามวงจร คือ การวางแผน การช่วยเหลือร่วมมือ ให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผน และการติดตาม ตลอดจนการประเมินผลงานตามแผน ในกฎหมายฉบับปัจจุบันจึงได้กำหนดหน้าที่รับผิดชอบดังกล่าวให้ชัดเจนครบถ้วนในวงจรดังกล่าว เพื่อให้ตรงกับสภาวะความเป็นจริง โดยเฉพาะ งานติดตามและประเมินผลงานตามแผนพัฒนา ฯ ซึ่งยังเป็นจุดอ่อนในปัจจุบัน และเป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่สมควรได้รับการพิจารณาปรับปรุง ในการบริหารงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามแผนพัฒนา ฯ ของประเทศ จึงเห็นสมควรที่จะต้องกำหนดไว้ให้ชัดเจน เพื่อประโยชน์แก่การวางแผนงานที่มีประสิทธิภาพในระยะต่อไป และเพื่อให้การใช้ทรัพยากรของชาติเป็นไปอย่างประหยัดและได้ประโยชน์สูงสุด

15.39

๒.๕ ในร่างกฎหมายฉบับใหม่ ให้นำเอาข้อความเกี่ยวกับการพิจารณาแผนงานหรือโครงการพัฒนาในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ซึ่งปรากฏตามมาตรา ๑๓ เดิม มาใช้ ซึ่งมีความว่า "การตั้งรายจ่ายในร่างกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเพื่อกิจการตามแผนงาน หรือโครงการพัฒนา จะกระทำได้นั้นแต่ด้วยความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ"

เจตนารมณ์ที่สำคัญก็คือ เมื่อรัฐบาลได้ประกาศใช้แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๐ - ๒๕๒๕) แล้ว ในการปฏิบัติงานตามโครงการต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้แล้วในแผน ตลอดจนการริเริ่มงานใหม่ จำเป็นที่จะต้องมีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานอย่างสม่ำเสมอและใกล้ชิดว่า การดำเนินงานดังกล่าวได้เป็นไปตามหรือสอดคล้องกับนโยบาย เป้าหมายแนวทาง ตลอดจนอันด้วยความสำคัญที่ได้กำหนดไว้แล้วในแผนหรือไม่ เพียงใด เสียก่อน แล้วจึงจะได้พิจารณาหาแนวทางหรือลู่วางที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นให้หมดสิ้นไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีก็ หรือการร่างกฎหมายว่าด้วย งบประมาณรายจ่าย

เพิ่มเติมเพื่อกิจการตามแผนงานหรือโครงการพัฒนาที่ดี จึงควรได้มีโอกาสนำ
 การพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ โดยคณะกรรมการซึ่งมีโครงสร้างประกอบ
 ด้วยกรรมการที่รับผิดชอบในด้านนโยบายสูงสุดทางเศรษฐกิจของประเทศเสีย
 ก่อน เพื่อให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนส่วนรวมของประเทศให้มากที่สุด
 ในขณะเดียวกันก็จะเป็นการช่วยประหยัดเวลา ให้การพิจารณาการลงทุนตามโครง
 การของหน่วยงานต่าง ๆ แล้วเสร็จทันกับการจัดทำงบประมาณประจำปีอีกด้วย

1040

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 281-9290, 282-6181-91 ต่อ 232-235

พิมพ์ที่ กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 282-6181-91 ต่อ 211

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกผลการพิจารณา

Legislative Institutional Repository of Thailand

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติความผิดบางประการเกี่ยวกับการ
เคินอาภาต พ.ศ. และอนุสัญญา ฯ

อ.พ. ๐๐๓๗

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

วัตถุประสงค์

ในการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติ
สำคัญ

๑. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
การศึกษาถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติ ที่จัดเข้าระเบียบวาระ
ประชุม ในระยะเวลารวดเร็ว

๒. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
เรื่องข้อมูล สถิติ และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติที่
จะต้องพิจารณา โดยรวบรวมไว้ในเอกสารฉบับเดียว

๓. เพื่อเป็นคู่มือและแนวทางสำหรับสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ในการอภิปราย ตลอดจนการพิจารณาตัดสินใจเพื่อลงมติ

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อบริการแก่

สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และคณะรัฐมนตรี ในการประชุม
สภา และยังได้จัดให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสภา หน่วยราชการ ห้องสมุด
และสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาที่สนใจ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการและ
การศึกษาค้นคว้าอีกด้วย

1349

จัดชำระเรียบวาระประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สมัยสามัญ

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๐

วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๐

Legislative Institutional Repository of Thailand

1341

สารบัญ

๑. คำนำ	๑
๒. สารบัญญัตินุสัณญาณเพื่อการปราบปราม การยั่วยุอากาศยาน โดยมีชอบด้วยกฎหมาย (อนุสัณญาณกรงเฮก)	๓
๓. สารบัญญัตินุสัณญาณเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอตกัษของการบินพลเรือน (อนุสัณญาณครมอนตรียอล)	๖
๔. ร่างพระราชบัญญัติความผิดบางประการเกี่ยวกับการเดินอากาศ พ.ศ.	๑๐
๕. เปรียบเทียบบทลงโทษของร่างพระราชบัญญัติ ความผิดบางประการเกี่ยวกับการเดินอากาศยาน พ.ศ. กับบทลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา	๑๔
๖. ภาคผนวก	๒๕

LIRT

1343

คำนำ

ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความผิดและการกระทำอื่น ๆ บางประการ ที่กระทำบนอากาศยาน (ซึ่งลงนาม ณ กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๖) และมีพันธะในการปฏิบัติสำหรับประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕ แต่ปรากฏว่ายังมีอนุสัญญาอีกสองฉบับ ซึ่งมีบทบัญญัติสนับสนุน และสอดคล้องกับอนุสัญญากรุงโตเกียวคือ

๑. อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการยี้คอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ลงนาม ณ กรุงเฮก เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๓

๒. อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือน ลงนาม ณ นครมอนทรีออล เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔

อนุสัญญาทั้งสองฉบับนี้ สภานิติบัญญัติได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕ แต่ขอให้คณะกรรมการพิเศษ ๆ พิจารณาก่อนให้ภาคยานุวัติคณะกรรมการพิเศษฯ พิจารณาเห็นว่า จะต้องตรากฎหมายให้คลุมถึงการกระทำความผิดตามที่อนุสัญญากำหนดไว้เสียก่อนก่อนเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาทั้งสองฉบับนี้ (ตามเอกสารภูมิหลังของร่างพระ

ราชบัญญัติความผิดบางประการเกี่ยวกับการเดินอากาศ พ.ศ. ซึ่ง
ส่งมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ)

คณะรัฐมนตรีจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติความผิดบางประการ
เกี่ยวกับการเดินอากาศ พ.ศ. มาให้สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
พิจารณา ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดโทษ สำหรับผู้กระทำความผิด
ตามที่อนุสัญญากรุงโตเกียว อนุสัญญากรุงเฮก และอนุสัญญานครมอนทรีออล
ได้กำหนดไว้ว่าเป็นความผิด

อนุสัญญา

ข้อ ๑๓ ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการยักยอกอากาศยาน โดยมีขอบข่ายกฎหมาย และข้อ ๑๕ ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปราม การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือนใดกำหนด เกี่ยวกับวันเริ่มใช้บังคับสำหรับรัฐซึ่งมิได้ลงนามอนุสัญญาก่อนวันที่อนุสัญญา เริ่มใช้บังคับ (อันรวมถึงประเทศไทยด้วย) สรุปได้ว่า รัฐนั้นอาจภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ในเวลาใดก็ได้ แต่อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับเมื่อครบสามสิบวันถัดจากวันที่รัฐนั้น ๆ ได้มอบสัตยาบันสาร หรือภาคยานุวัติสาร สุดแต่ วันใดจะถึงทีหลัง

ภาคยานุวัติ (แปลมาจาก accession) หมายถึง การสมัครเข้าเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญาหรืออนุสัญญา และสัตยาบัน (แปลมาจาก ratification) หมายถึง การที่ฝ่ายรัฐสภาให้ความเห็นชอบสนธิสัญญา หรืออนุสัญญา ซึ่งฝ่ายบริหารได้ทำ หรือสมัครเข้าเป็นภาคี

ดังนั้นอนุสัญญาทั้งสองจะมีผลบังคับกับประเทศไทย หลังจากได้แจ้งการสมัครเข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญา และแจ้งเรื่องรัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว รอไปอีกสามสิบวัน จึงจะมีผลบังคับใช้กับประเทศไทย

เรื่องรัฐสภาให้ความเห็นชอบ นั้น สภการบริหารคณะปฏิวัติ
(ทำหน้าที่รัฐสภาในขณะนั้น) ได้มีมติเห็นชอบกับอนุสัญญา เพื่อการปราบ
ปรามการยี้คอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และอนุสัญญา เพื่อการปราบ
ปรามการประทุษร้ายมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือน
แล้ว เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

แต่เรื่องการสมัครเข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญา นั้น "คณะกรรมการ
พิเศษเพื่อพิจารณาอนุสัญญาต่าง ๆ ของรัฐบาล" พิจารณาแล้ว มีเงื่อนไขว่า
จะต้องดำเนินการตรากฎหมายให้คลุมถึงการกระทำผิดตามที่อนุสัญญากำหนด
ไว้เสียก่อน จึงจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาทั้งสองฉบับนี้

สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน มีอำนาจหน้าที่ พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติความผิดบางประการเกี่ยวกับการเดินอากาศ พ.ศ.
เพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมาย ก่อนที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา ทั้ง
สองฉบับนี้ จึงได้สรุปสาระสำคัญของอนุสัญญาทั้งสองฉบับ เพื่อประกอบการ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

LIRT

สาระสำคัญอนุสัญญาเพื่อการปราบปราม
การยักอาภาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย (อนุสัญญากรุงเทพ)

ข้อ ๑ บุคคลใดกระทำการ หรือสมคบกับบุคคลซึ่งกระทำการ หรือพยายามกระทำการยัก หรือเข้าควบคุมอาภาศยาน ที่กำลังบินอยู่ โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ด้วยการใช้อำลับังคับ หรือคุกคาม หรือด้วยการ ชูเชื้อในรูปอื่นใด ถือว่ากระทำความผิด

ข้อ ๒ รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ รับผูกพันที่จะให้ความฉัดฟังได้ รับการลงโทษอย่างรุนแรง

ข้อ ๓ ถือว่าอาภาศยานกำลังบินอยู่ในเวลาที่ประตูทึนนอก ปิดทุกบาน ภายหลังผู้โดยสารขึ้น จนถึงที่ประตูบานใดเปิดออกให้ผู้โดยสาร ลง แ่่อนสัญญานี้ไม่ให้ใช้แก่อาภาศยานที่ใช้ในบริการทางทหาร ศุลกากร หรือตำรวจ

ข้อ ๔ รัฐบาลที่เป็นผู้ลงโทษความผิดในกรณี

ก. ความผิดกระทำในอาภาศยาน ซึ่งจดทะเบียนใน

รัฐนั้น

LIRT

ข. อากาศยานแวะลงในอาณาเขตรัฐนั้น โดยผู้ทำ
ความผิดยังคงอยู่

ค. ถ้าผู้เข้าอากาศยาน มีธุรกิจสำคัญ หรือมีถิ่นที่อยู่ใน
ในรัฐนั้น

ง. ผู้กระทำความผิดอยู่ในอาณาเขตของรัฐ นั้น และ
รัฐนั้นมีโคส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๕ ถ้ามีรัฐหลายรัฐจดทะเบียนอากาศยานร่วมกัน จะตกลง
กำหนดว่ารัฐใด จะเป็นผู้ลงโทษผู้กระทำความผิด

ข้อ ๖ รัฐเจ้าของอาณาเขตที่ผู้ทำความผิดปรากฏตัว จะต้อง
ควบคุมตัว สอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อฟ้องคดี หรือส่งผู้ร้ายข้ามแดน และ
แจ้งให้ประเทศที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๗ ถ้าไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน รัฐนั้นต้องนำกรณีนั้นเสนอ
ต่อเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดี ซึ่งเจ้าหน้าที่จะต้องให้คำวินิจฉัยในทำนองเดียวกัน
กรณีความผิดธรรมดาใด ๆ ที่มีลักษณะร้ายแรงตามกฎหมายของรัฐนั้น

ข้อ ๘ ความผิดตามอนุสัญญานี้ เป็นความผิดที่อาจส่งตัวผู้กระ
ทำความผิดข้ามแดนได้ และถือว่าความผิดได้กระทำในอาณาเขตของรัฐในข้อ
ด้วย

ข้อ ๔ เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น รัฐสภาต้องดำเนินการให้ความ
สะดวกแก่ผู้โดยสาร และเจ้าหน้าที่ในการเดินทางต่อ และต้องกินอากาศ
ยาน และสินค้าในอากาศยานโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๐ รัฐสภาที่จะอำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือ ซึ่งกัน
และกันให้มากที่สุด เกี่ยวกับการดำเนินคดีความผิดนั้น

ข้อ ๑๑ รัฐสภาจะต้องรายงานข้อเสนหต ต่อคณะมนตรีองค์
การ การบินพลเรือนระหว่างประเทศ

ข้อ ๑๒ ข้อพิพาทระหว่างรัฐสภาที่อาจระงับได้ด้วยการเจรจา
อนุญาโตตุลาการ หรือศาลยุติธรรมระหว่างประเทศแต่บางรัฐอาจประกาศ
ไม่ผูกพันก็ได้

ข้อ ๑๓ เปิดให้มีการลงนาม ณ กรุงเฮก ในวันที่ ๑๖
ธันวาคม ๑๙๗๐ สำหรับรัฐอื่น ๆ อนุสัญญานี้เริ่มใช้บังคับ เมื่อครบ ๓๐ วัน
ถัดจากวันที่รัฐนั้น ๆ ใ้มอบสัตยาบันสาร หรือภาคยานุวัติสาร สุดแต่วันใด
จะถึงทีหลัง

ข้อ ๑๔ รัฐสภาอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้ โดยจะมีผลเมื่อ
ครบหกเดือนหลังจากบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษร

สาระสำคัญอนุสัญญาเพื่อการปราบปราม
การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือน
 (อนุสัญญานครมอนทรีออล)

ข้อ ๑ บุคคลใดกระทำการ หรือสมคบกับบุคคลที่กระทำการ หรือพยายามกระทำการ ประทุษร้ายบุคคลอื่นในอากาศยาน ที่กำลังบินอยู่ ทำลายอากาศยานในขณะบริการ หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่อากาศยาน หรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ จนอาจเป็นอันตรายต่อ ความปลอดภัยของอากาศยานที่กำลังบินอยู่ ถือว่ากระทำความผิด

ข้อ ๒ ถือว่าอากาศยานกำลังบินอยู่ ในเวลาที่ประตูคานนออก ปิดทุกบานภายหลังผู้โดยสารขึ้น จนถึงที่ประตูบานใดเปิดออกให้ผู้โดยสารลง และถือว่าอากาศยานในขณะบริการ ตั้งแต่การเริ่มเตรียมการก่อนบินไปจนกว่าจะครบยี่สิบสี่ชั่วโมง ภายหลังการลงสู่พื้นดิน

ข้อ ๓ รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ รับผูกพันที่จะให้ความผิตพิงไ้รับการลงโทษอย่างรุนแรง

ข้อ ๔ อนุสัญญานี้ไม่ให้ใช้แก่อากาศยาน ที่ใช้ในบริการทางทหาร คู่อากาศ หรือตำรวจ

LIRT

ให้ซ้อนสัมพันธ์กับอากาศยานภายในด้วยถ้าหากว่าอากาศยาน
บินขึ้นหรือลง นอกอาณาเขตของรัฐนั้น (ถึงแม้คำแปลจะแปลว่า "ในอาณา
เขต" แต่ภาษาอังกฤษ เขียนว่า " Outside the territory of ")
หรือได้มีการกระทำผิดในอาณาเขตของรัฐอื่น หรือพบตัวผู้กระทำความผิด
ในรัฐอื่น

ข้อ ๕ รัฐภาคีเป็นผู้ลงโทษความผิดในกรณี

ก. ความผิดกระทำในรัฐนั้น

ข. ความผิดกระทำต่ออากาศยาน ซึ่งจดทะเบียนใน
รัฐนั้น

ค. อากาศยานแวะลงในรัฐนั้นโดยผู้ทำความผิดยังคง
อยู่

ง. ถ้าผู้เข้าอากาศยานมีธุรกิจสำคัญ หรือมีถิ่นที่อยู่
ในรัฐนั้น

จ. ผู้กระทำความผิดอยู่ในอาณาเขตของรัฐนั้น และ
รัฐนั้นมีใ้คดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๖ รัฐเจ้าของอาณาเขตที่ผู้ทำความผิดปรากฏตัว จะต้อง
ควบคุมตัว สอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อฟ้องคดี หรือส่งผู้ร้ายข้ามแดน และ
Legislative Institutional Repository of Thailand

แจ้งให้ประเทศที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๗ ถ้าไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน • รัฐนั้นต้องนำกรณีขึ้น
เสนอต่อเจ้าหน้าที่เพื่อองค์ ซึ่งเจ้าหน้าที่จะต้องให้คำวินิจฉัย ในทำนอง
เกี่ยวกับกรณีความผิดธรรมดาใด ๆ ที่มีลักษณะร้ายแรง ตามกฎหมายรัฐนั้น

ข้อ ๘ ความผิดตามอนุสัญญานี้ เป็นความผิดที่อาจส่งตัวผู้กระทำความผิด
ความผิดข้ามแดนได้ และถือว่าความผิดใดกระทำในอาณาเขตของรัฐ ใน
ข้อ ๕ ด้วย

ข้อ ๙ ถ้ามีรัฐหลายรัฐจดทะเบียนอากาศยานร่วมกัน จะต้อง
กำหนดว่ารัฐใดจะเป็นผู้ลงโทษผู้กระทำความผิด

ข้อ ๑๐ เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น รัฐภาคีจะต้องดำเนินการให้
ความสะดวกแก่ผู้โดยสาร และเจ้าหน้าที่ในการเดินทางต่อ และต้องคืน
อากาศยาน และสินค้าในอากาศยาน โดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๑ รัฐภาคีจะอำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือ ซึ่งกัน
และกันให้มากที่สุด เกี่ยวกับการดำเนินคดีความผิดนั้น

ข้อ ๑๒ ประเทศภาคีจะต้องรายงานข้อสนเทศ ต่อประเทศที่
เกี่ยวข้อง

LIRT

ข้อ ๑๓ ประเทศภาคีจะต้องรายงานข้อสังเกตต่อ คณะมนตรี
องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ

ข้อ ๑๔ ข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีอาจระงับได้ด้วยวิธีการเจรจา
อนุญาโตตุลาการ หรือศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ แต่บางรัฐอาจ
ประกาศไม่ผูกพันก็ได้

ข้อ ๑๕ เปิดให้มีการลงนาม ณ นครมอนทรีออล ในวันที่ ๒๓
กันยายน ๑๙๖๑ สำหรับรัฐอื่น ๆ อนุสัญญานี้เริ่มใช้บังคับ เมื่อครบ ๓๐ วัน
ถัดจากวันที่รัฐนั้น ๆ ได้มอบสัตยาบันสาร หรือภาคยานุวัติสาร สุดแต่วันใด
จะถึงทีหลัง

ข้อ ๑๖ รัฐภาคีอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้ โดยจะมีผลเมื่อ
ครบ ๖ เดือน หลังจากบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษร

ร่างพระราชบัญญัติ

คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ความผิดบางประการ
 เกี่ยวกับการเดินอากาศ พ.ศ. เพื่อให้สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
 พิจารณาว่า มีความเหมาะสมที่จะประกาศใช้เป็นกฎหมายหรือไม่ ซึ่ง
 กฎหมายท่านองนี้จำเป็นต้องตราขึ้น ตามเงื่อนไขของคณะกรรมการพิเศษเพื่อ
 พิจารณาอนุสัญญาของรัฐบาล ดังนั้น ถ้าประเทศไทยต้องการเข้าเป็นภาคีแห่ง
 อนุสัญญาทั้งสองฉบับนี้ ประเทศไทยจะต้องออกกฎหมายภายใน เพื่อให้การ
 เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าวด้วย

ร่างพระราชบัญญัติความผิดบางประการเกี่ยวกับการเดินอากาศ

พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วย ความผิดบางประการเกี่ยวกับการเดิน

อากาศเหตุผล

เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญา ว่าด้วย

ความผิดและการกระทำอื่น ๆ บางประการ ที่กระทำบนอากาศยาน ซึ่ง
 ทำ ณ กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๑๙๖๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)
 และจะเข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญา เพื่อการปราบปรามการยึดอากาศยานโดย
 มีข้อบ่งชี้กฎหมาย ซึ่งทำ ณ กรุงเฮก เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๖๐
 (พ.ศ. ๒๕๑๓) และอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมีข้อบ่งชี้กฎหมาย
 ต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือน ซึ่งทำ ณ นครมอนทรีออลเมื่อ
 วันที่ ๒๓ กันยายน ค.ศ. ๑๙๖๑ (พ.ศ. ๒๕๑๔) และรัฐภาคีแห่งอนุสัญญา
 จะต้องตรากฎหมายเพื่อให้การได้เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้อง
 ตราพระราชบัญญัติขึ้น

สาระสำคัญ

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติความผิดบางประการเกี่ยว
 กับการเดินอากาศ พ.ศ. มีกฎหมายตามอนุสัญญากรุงโตเกียว อนุ
 สัญญากรุงเฮก และอนุสัญญานครมอนทรีออล เช่น กล่าวถึงความ การ
 กระทำที่ถือว่าเป็นความผิด เงื่อนไขการรับโทษในราชอาณาจักร อำนาจ
 การควบคุมป้องกัน ฯลฯ มีส่วนที่แตกต่างออกไปคือ มีบทกำหนดโทษว่า ผู้
 ทำความผิดใด ต้องได้รับโทษสถานใด ดังนี้ คือ

มาตรา ๕ ผู้ใดยึดหรือเข้าควบคุมอากาศยาน ที่กำลังบินอยู่
 โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือผู้ซึ่งจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่น หรือผู้ซึ่ง

ว่าจะกระทำอันตรายต่ออากาศยานนั้น ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำความผิดโดยเป็นทวิการ หรือใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิด โดย

(๑) ทำลายอากาศยานในขณะบริการ หรือ

(๒) ก่อให้เกิดความเสียหายแก่อากาศยาน ในขณะบริการซึ่งทำให้อากาศยานไม่สามารถทำการบินหรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตราย ต่อความปลอดภัยของอากาศยานที่กำลังบินอยู่ หรือ

(๓) กระทำแก่อากาศยานในขณะบริการด้วยกลอุบาย วัตถุ หรือด้วยวิธีใด ๆ อันอาจทำลายอากาศยานหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่อากาศยาน โดยทำให้อากาศยานนั้นไม่สามารถทำการบิน หรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานที่กำลังบินอยู่

ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๗ ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่า จะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นในอากาศยานที่กำลังบินอยู่ ซึ่งการกระทำนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่

หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๘ ผู้ใดทำลายหรือทำความเสียหายแก่เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ ที่ใช้ในการเดินอากาศระหว่างประเทศ หรือกระทำความผิดวิธีการบิน ๆ แก่การปฏิบัติการของเครื่องอำนวยความสะดวกนั้น ซึ่งน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานที่กำลังบินอยู่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๙ ผู้ใดบอกเล่า ส่งข่าวสาร หรือให้ข้อความซึ่งตนรู้อยู่แล้วว่าเป็นความเท็จ และการนั้นก่อให้เกิดอันตราย ต่อความปลอดภัยของอากาศยานที่กำลังบินอยู่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๐ ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวใน มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

LIRT

เปรียบเทียบบทลงโทษของร่างพระราชบัญญัติ
ความผิดบางประการเกี่ยวกับการเดินอากาศ พ.ศ.
กับ บทลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ ๑ ของอนุสัญญาทั้งสองฉบับ ได้บัญญัติไว้ว่า "รัฐผู้ทำสัญญา
 เจ้าของอาณาเขต ซึ่งได้พบตัวผู้ถูกกล่าวหาว่า กระทำความผิดในอาณาเขต
 ถ้ามิได้ส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดนั้นข้ามแดน รัฐนั้นผูกพันโดยไม่มี
 ข้อยกเว้นใด ๆ และไม่ว่าความผิดจะใดกระทำในอาณาเขตของตน หรือไม่
 ที่จะต้องนำกรณีนั้นเสนอต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการ
 พ้องคดีต่อไป เจ้าหน้าที่ที่ที่วานั้นจะต้องให้คำวินิจฉัย ในทำนองเดียวกับกรณี
 ความผิดธรรมดาใด ๆ ที่มีลักษณะร้ายแรงตามกฎหมายของรัฐนั้น"

และ อนุสัญญาทั้งสองฉบับ มีบทบัญญัติว่า รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ
 รับผูกพันที่จะให้ความผิดพึงได้รับการลงโทษอย่างรุนแรงจึงต้องตรากฎหมาย
 เพื่อกำหนดโทษผู้ทำความผิด แต่ควรจะพิจารณาว่า บทลงโทษของร่างพระ
 ราชบัญญัติความผิดบางประการเกี่ยวกับการเดินอากาศ พ.ศ. มี
 ความรุนแรงมากกว่า น้อยกว่า หรือเท่ากับบทลงโทษ ตามประมวล

LIR

กฎหมายอาญา ที่บังคับใช้ในปัจจุบัน จึงได้ยกเอาประมวลกฎหมายอาญา
 ลักษณะ ๖ เรื่องความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชนบาง
 มาตรามาเปรียบเทียบเพื่อประกอบการพิจารณา ถึงแม้ว่าการกำหนดความ
 ผิดจะแตกต่างกัน (เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต่างกัน) จึงทำให้บท
 ลงโทษต่างกันด้วย แต่ก็อาจช่วยให้สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินมอง
 เห็นภาพพจน์ว่า ความผิดต่าง ๆ ควรได้รับการลงโทษรุนแรง มากน้อย
 เพียงใด

ร่างพระราชบัญญัติความผิดบางประการเกี่ยวกับการเดินอากาศ

พ.ศ.

มาตรา ๕ ผู้ใดยัดหรือเข้าควบคุมอากาศยานที่กำลังบินอยู่โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่า จะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นหรือขู่เข็ญว่าจะกระทำอันตรายต่ออากาศยานนั้น ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำความผิดโดยเป็นตัวการหรือใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิด โดย

(๑) ทำลายอากาศยานในขณะบริการ หรือ

(๒) ก่อให้เกิดความเสียหายแก่อากาศยานในขณะบริการซึ่งทำให้อากาศยานไม่สามารถทำการบิน หรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานที่กำลังบินอยู่ หรือ

(๓) กระทำแก่อากาศยานในขณะบริการด้วยอุปกรณ์ วัตถุ หรือด้วยวิธีใด ๆ อันอาจทำลายอากาศยาน หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่อากาศยาน โดยทำให้อากาศยานนั้นไม่สามารถทำการบินหรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานที่กำลังบินอยู่

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๑๑ ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินของผู้อื่นต้องระวางโทษ
จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

"มาตรา ๒๑๔ ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (๑) โรงเรือน เรือ หรือแพที่คนอยู่อาศัย
- (๒) โรงเรือน เรือ หรือแพอันเป็นที่เก็บหรือที่ทำสินค้า
- (๓) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม
- (๔) โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นสาธารณ
สถานหรือเป็นที่สำหรับประกอบพิธีกรรมตามศาสนา

(๕) สถานีรถไฟ ท่าอากาศยาน หรือที่จอดรถ หรือเรือ
สาธารณะ

(๖) เรือกลไฟหรือเรือยนต์ อันมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป
อากาศยาน หรือรถไฟที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะ

ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่
ห้าถึงยี่สิบปี"

ร่างพระราชบัญญัติความผิดบางประการเกี่ยวกับการเดินอากาศ

พ.ศ.

ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่
ห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑ ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้าย หรืออยู่เฉยๆว่าจะใช้กำลัง
ประทุษร้ายผู้อื่นในอากาศยานที่กำลังบินอยู่ ซึ่งการกระทำนั้นน่าจะเป็นเหตุ
ให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

LIRT

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๒๑ ผู้ใดกระทำให้เกิดระเบิดจนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๒๒๒ ผู้ใดกระทำให้เกิดระเบิด จนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินดังกล่าวในมาตรา ๒๑๑ หรือมาตรา ๒๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกถึงสิบปี ในมาตรานั้น ๆ

มาตรา ๒๒๓ ผู้ใดกระทำให้ด้วยประการใด ๆ ให้อันตรายถึงตัวผู้อื่นโดยอยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคล

- (๑) เรือเดินทะเล อากาศยาน รถไฟหรือรถราง
- (๒) รถยนต์ที่ใช้สำหรับการขนส่งสาธารณะหรือ
- (๓) เรือกลไฟ หรือเรือยนต์อื่นที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ที่ใช้สำหรับการขนส่งสาธารณะ

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ร่างพระราชบัญญัติความผิดบางประการเกี่ยวกับการเดินอากาศ

พ.ศ.

มาตรา ๘ ผู้ใดทำลายหรือทำความเสียหายแก่เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ ที่ใช้ในการเดินอากาศระหว่างประเทศ หรือกระทำความผิดวิธีการใด ๆ แก่การปฏิบัติการของเครื่องอำนวยความสะดวกนั้น ซึ่งน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานที่กำลังบินอยู่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๙ ผู้ใดบอกเล่า ส่งข่าวสาร หรือให้ข้อความซึ่งตนรู้อยู่แล้วว่าเป็นความเท็จ และการนั้นก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานที่กำลังบินอยู่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๒๖ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ แก่โรงเรือน
อยู่เรือน ที่จอดรถ หรือเรือสาธารณะ หุ่นทอดจอดเรือ สิ่งปลูกสร้าง เครื่อง
จักร เครื่องกล สายไฟฟ้า หรือสิ่งที่ทำไว้เพื่อป้องกันอันตรายแก่บุคคล หรือ
ทรัพย์สิน จนน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓๑ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ให้ประภาคาร
หุ่น สัญญาณหรือสิ่งอื่นใดซึ่งจัดไว้เป็นสัญญาณเพื่อความปลอดภัยในการจราจร
ทางบก การเดินเรือหรือการเดินอากาศ อยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็นเหตุให้
เกิดอันตรายแก่การจราจรทางบก การเดินเรือหรือการเดินอากาศ ต้อง
ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาท ถึงหนึ่ง
หมื่นสี่พันบาท

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติความผิดบางประการเกี่ยวกับการเงินอาภาศ

พ.ศ.

มาตรา ๑๐ ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประมวลกฎหมายอาญา

"มาตรา ๒๒๔ ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา ๒๑๑
มาตรา ๒๑๔ มาตรา ๒๒๑ หรือมาตรา ๒๒๒ เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่
ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวาง
โทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี"

1379

1371

חכמת אבות

Legislative Institutional Repository of Thailand

1372

ประกาศ

ใช้บัญญัติการว่านประเพณีว่าด้วยความผิดและการ
กระทำอื่น ๆ ตามประการที่กระทำบนอากาศยาน

มีพระบรมราชโองการให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

โดยที่รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยได้ให้กลาโหมบัญญัติ
สัญญาว่าด้วยความผิดและการกระทำอื่น ๆ ตามประการ ที่
กระทำบนอากาศยาน ซึ่งลงนาม ณ กรุงโซลเมื่อวันที่ ๑๔
กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๖ โดยมอบกลาโหมผู้ติการ ลงวันที่
๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๐๕ ไว้กับเลขาธิการองค์การการบิน
พลเรือนระหว่างประเทศผู้รักษาสัญญานี้แล้วเมื่อวันที่ ๖
มีนาคม ๒๕๐๕ แล้ว และโดยที่ ข้อ ๒๒ (๔) แห่งสนธิสัญญา
ดังกล่าวบัญญัติว่า การกลาโหมผู้ติการนั้นจะทำได้โดย

การมอบถาดยานุวัติสารไว้กับองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และจะมีผลในวันที่ได้สืบภายหลังจากวันมอบเช่นนั้น

ฉะนั้น อนุสัญญาฉบับที่วันจึงเป็นอันใช้ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญา ตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๑๕ เป็นต้นไป

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖ เป็นปีที่ ๒๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

(คำแปล)

อนุสัญญาว่าด้วยความผิดและการกระทำอื่น ๆ
บางประการที่กระทำบนอากาศยาน
รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้
ได้ทำความตกลงกันดังต่อไปนี้

หมวด ๑ ขอบข่ายแห่งอนุสัญญา

ข้อ ๑

๑. อนุสัญญานี้ให้ใช้ในส่วน

ก. ความผิดต่อกฎหมายอาญา

ข. การกระทำ ไม่ว่าจะเป็นความผิดหรือไม่ก็ตาม
ซึ่งอาจเป็นหรือเป็นอันตรายต่อความปลอดภัย
ของอากาศยาน หรือบุคคล หรือทรัพย์สินใน
อากาศยาน หรือซึ่งเป็นอันตรายต่อระเบียบและ
วินัยอันดีบนอากาศยาน

๒. เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในหมวด ๑ อนุสัญญานี้ให้ใช้ในส่วน
ส่วนความผิดที่ได้กระทำ หรือการกระทำที่กระทำโดยบุคคลหนึ่ง
บุคคลใดบนอากาศยานใด ๆ ซึ่งได้จดทะเบียนไว้ในรัฐผู้ทำสัญญา

ในขณะที่อากาศยานนั้นกำลังบินอยู่ หรืออยู่เหนือผิวพื้นทะเล
หลวง หรือในท้องอากาศนอกอาณาเขตของรัฐใด ๆ

๓. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญาฯ นี้ถือว่าอากาศยาน
กำลังบินอยู่นับแต่ขณะที่ใช้หลังเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะบิน
ขึ้น จนถึงขณะที่การกระตุกพื้นดินสิ้นสุดลง

๔. อนุสัญญานี้มิให้ใช้แก่อากาศยานที่ใช้ในบริการทาง
ทหาร สุลกากร หรือตำรวจ

ข้อ ๒

โดยมิให้เป็นผลเสียหาต่อบทบัญญัติในข้อ ๔ และเว้นแต่
เมื่อเป็นความจำเป็นต่อความปลอดภัยของอากาศยาน หรือ
บุคคล หรือทรัพย์สินบนอากาศยาน บทบัญญัติแห่งอนุสัญญา
นี้มิให้ตีความเป็นการให้อำนาจหรือสั่งให้ดำเนินการใด ๆ ในส่วน
ความผิดต่อกฎหมายอาญาที่มีลักษณะทางการเมือง หรือความ
ผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติหรือศาสนาเป็นมูลฐาน

หมวด ๒ อำนาจศาล

ข้อ ๓

๑. รัฐที่มีการจดทะเบียนอากาศยาน มีอำนาจหน้าที่ที่จะ
ใช้อำนาจศาลเหนือความผิด และการกระทำที่ได้กระทำบน
อากาศยาน

๒. รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐจะดำเนินมาตรการตามที่จำเป็น เช่นเดียวกับรัฐที่มีการจดทะเบียน เพื่อสถาปนากำหนดของ ตนเหนือความผิดที่ได้กระทำบนอากาศยานซึ่งได้จดทะเบียนไว้ ในรัฐเช่นทำใน

๓. อนุสัญญานี้มิได้กันออกไปใช้กำหนดศาลในคดีอาญา ใด ๆ ที่ใช้ตามกฎหมายแห่งชาติ

ข้อ ๔

รัฐผู้ทำสัญญาซึ่งมิใช่รัฐที่มีการจดทะเบียนไม่อาจเข้าแทรก รอลในอากาศยานที่กำลังบินอยู่เหนือที่จะใช้อำนาจศาลในคดี อาญาของตนเหนือความผิดที่ได้กระทำบนอากาศยาน เว้นแต่ ในกรณีต่อไปนี้

- (ก) ความผิดนั้นมีผลในอาณาเขตของรัฐเช่นว่านั้น
- (ข) ความผิดนั้นได้กระทำโดย หรือกระทำต่อคนชาติ หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของรัฐเช่นว่านั้น
- (ค) ความผิดนั้นเป็นปฏิปักษ์ต่อความมั่นคงของรัฐเช่น ว่านั้น
- (ง) ความผิดนั้นประกอบด้วยการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ หรือข้อบังคับใด ๆ เกี่ยวกับการบิน หรือการดำเนินงานของอากาศยานที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐเช่นว่านั้น

(จ) การใช้อำนาจศาลนั้นเป็นการจำเป็นเพื่อจัดให้มีการปฏิบัติตามข้อผูกพันใด ๆ ของรัฐเช่นว่านั้น ภายใต้ความตกลงอนุภาคระหว่างประเทศ

หมวด ๓ อำนาจของผู้ควบคุมอากาศยาน
ข้อ ๕

๑. บทบัญญัติในหมวดนี้มีให้ใช้แก่ความผิดและการกระทำที่ได้กระทำหรือใกล้จะได้กระทำโดยบุคคลหนึ่งบุคคลใดบนอากาศยานที่กำลังบินอยู่ในน่านอากาศของรัฐที่มีการจดทะเบียนหรือที่กำลังบินอยู่เหนือทะเลหลวงหรือพื้นที่อื่นใดภายนอกอาณาเขตของรัฐใด ๆ นอกจากว่าจุดสุดท้ายในการบินขึ้นหรือจุดถัดไปที่ต้องการลงสู่พื้นดินจะตั้งอยู่ในรัฐอื่นซึ่งมิใช่รัฐที่มีการจดทะเบียนหรืออากาศยานจะได้บินต่อไปในน่านอากาศของรัฐอื่นซึ่งมิใช่รัฐที่มีการจดทะเบียน โดยบุคคลเช่นว่านั้นยังอยู่บนอากาศยานนั้นด้วย

๒. แม้ว่าจะมีบทบัญญัติไว้ในข้อ ๑ วรรค ๓ แล้วก็ตามเพื่อความมุ่งประสงค์แห่งหมวดนี้ให้ถือว่าอากาศยานกำลังบินอยู่ในเวลาใด ๆ นับแต่ขณะที่ประตูด้านนอกของอากาศยานทุกบานได้ปิดแล้วภายหลังที่ผู้โดยสารขึ้น จนถึงขณะที่ประตูนั้น

บานใด ๆ ได้เปิดออกเพื่อให้ผู้โดยสารลงใบกรณีที่มีการลงสู่พื้นดินโดยเหตุบังเอิญ บทบัญญัติแห่งหมวดนี้ให้คงใช้ต่อไปในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดและการกระทำที่ได้กระทำบนอากาศยาน จนกว่าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐจะได้เข้ารับผิดชอบในอากาศยานและในบุคคลและทรัพย์สินบนอากาศยาน

ข้อ ๖

๑. เมื่อผู้ควบคุมอากาศยานมีเหตุอันควรจะเชื่อได้ว่าบุคคลใดได้กระทำ หรือใกล้จะได้กระทำความผิดหรือกระทำการบนอากาศยานดังที่ได้ระบุไว้ในข้อ ๑ วรรค ๑ ผู้ควบคุมอากาศยานอาจตั้งมาตรการอันควรบังคับต่อบุคคลเช่นว่านั้นได้ รวมทั้งการควบคุมตัวซึ่งเป็นการจำเป็นเพื่อ

- (ก) กู้มครองความปลอดภัยของอากาศยาน หรือของบุคคล หรือทรัพย์สินในอากาศยาน หรือ
- (ข) รักษาระเบียบและวินัยอันดีบนอากาศยาน หรือ
- (ค) ช่วยให้ตนสามารถส่งตัวบุคคลเช่นว่านั้นให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ หรือนำตัวบุคคลนั้นลงตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้

๒. ผู้ควบคุมอากาศยานอาจสั่งหรือให้อำนาจคนประจำอากาศยานอื่น ๆ และอาจขอร้องหรือให้อำนาจ แต่มิให้สั่งผู้โดยสาร ให้ช่วยเหลือในการควบคุมตัวบุคคลใด ๆ ซึ่งตนมีสิทธิควบคุมตัว คนประจำอากาศยานหรือผู้โดยสารใด ๆ อาจดำเนินมาตรการในทางป้องกันอันตราย โดยไม่ต้องมีการให้อำนาจ เช่นว่านั้นก็ได้ เมื่อมีเหตุอันควรจะเชื่อได้ว่าการกระทำเช่นนั้นจำเป็นจะต้องกระทำทันทีเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของอากาศยาน หรือของบุคคลหรือทรัพย์สินในอากาศยาน

ข้อ ๗

๑. มาตรการในการควบคุมตัวที่ตั้งบังคับต่อบุคคลตามข้อ ๖ นั้น มิให้ต่อไปเมื่อพ้นจุดที่อากาศยานลงสู่พื้นดินจุดใด ๆ นอกจากว่า

(ก) จุดเช่นนั้นอยู่ในอาณาเขตของรัฐที่มีใช้รัฐผู้ทำสัญญา และเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นปฏิเสธที่จะอนุญาตให้นำบุคคลนั้นลง หรือได้มีการตั้งมาตรการบังคับตามข้อ ๖ วรรค ๑ (ก) เพื่อช่วยให้สามารถส่งตัวบุคคลนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

(ข) อากาศยานลงสู่พื้นดินโดยเหตุบังคับ และผู้ควบคุมอากาศยานไม่สามารถส่งตัวบุคคลนั้นให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ หรือ

(ก) บุคคลนั้นตกลงให้หาตัวต่อไปได้โดยมีการควบคุมตัว

๒. ผู้ควบคุมอากาศยานจะแจ้งโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำ
ได้ และหากเป็นไปได้จะแจ้งก่อนลงสู่พื้นดินในอาณาเขตของ
รัฐใด ๆ พร้อมกับบุคคลซึ่งถูกควบคุมตัวตามบทบัญญัติใน
ข้อ ๖ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเช่นว่านั้นทราบข้อเท็จจริงว่ามีบุคคล
บนอากาศยานถูกควบคุมตัวอยู่ และเหตุผลของการควบคุมตัว
เช่นว่านั้นด้วย

ข้อ ๘

๑. ทำที่เป็นการจำเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรก

(ก) และ (ข) แห่ง วรรก ๑ ของข้อ ๖ ผู้ควบคุมอากาศยาน
อาจนำตัวบุคคลใด ๆ ลงในอาณาเขตของรัฐใด ๆ ซึ่งอากาศ
ยานลงสู่พื้นดินได้ เมื่อมีเหตุอันควรจะเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นได้
กระทำ หรือใกล้จะได้กระทำการบนอากาศยานดังที่ระบุไว้ใน
ข้อ ๑ วรรก ๑ (ข)

๒. ผู้ควบคุมอากาศยานจะรายงานให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ที่ตนนำบุคคลใด ๆ ลงโดยอนุวัตตามข้อนี้ทราบข้อเท็จจริงและ
เหตุผลของการนำลงเช่นว่านั้น

ข้อ ๕

๑. ผู้ควบคุมอากาศยานอาจส่งตัวบุคคลใด ๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐ ผู้ทำสัญญารัฐใด ๆ ที่อากาศยานลงสู่พื้นดินในอาณาเขตของรัฐนั้น เมื่อมีเหตุอันควรจะเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นได้กระทำการซึ่งตนเห็นว่าเป็นความผิดร้ายแรงตามกฎหมายอาญาของรัฐที่มีการจดทะเบียนอากาศยาน

๒. ผู้ควบคุมอากาศยานจะแจ้งโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ และหากเป็นไปได้จะแจ้งก่อนลงสู่พื้นดินในอาณาเขตของรัฐผู้ทำสัญญาพร้อมกับบุคคลบนอากาศยานซึ่งผู้ควบคุมอากาศยานเจตนาจะส่งตัวตามวรรคก่อน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเช่นว่านั้นทราบเจตนาที่จะส่งตัวบุคคลเช่นว่านั้น และเหตุผลแห่งการส่งตัวนั้นด้วย

๓. ผู้ควบคุมอากาศยานจะจัดหาหลักฐานและข้อสนเทศซึ่งตามกฎหมายของรัฐที่มีการจดทะเบียนอากาศยานอยู่ในความครอบครองของตนโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้ส่งตัวผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดให้ตามบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ ๑๐

สำหรับการกระทำใด ๆ ที่ได้ดำเนินการตามอนุสัญญานี้ ผู้ควบคุมอากาศยาน คนประจำอากาศยานอื่นผู้ใด ผู้โดยสารใด ๆ เจ้าของหรือผู้บังคับอากาศยาน หรือบุคคลซึ่งการบินเกี่ยวพันได้ปฏิบัติในนามของบุคคลนั้น จะไม่ต้องรับผิดชอบในกระบวนการพิจารณาใด ๆ เนื่องด้วยผลประติบัติซึ่งบุคคลที่ถูกดำเนินการนั้นได้รับ

สมบัติของสนธิสัญญา

หมวด ๔ การขึ้นอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๑๑

๑. เมื่อบุคคลใดได้กระทำการบนอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมายด้วยการใช้กำลังบังคับหรือขู่เข็ญ เข้าแทรกสอด ขีด หรือเข้าควบคุมอากาศยานที่กำลังบินอยู่โดยมิชอบ หรือเมื่อใดจะได้กระทำการเช่นนั้น รัฐผู้ทำสัญญาจะดำเนินการมาตรการอันเหมาะสมทุกประการที่จะส่งคืนการควบคุมอากาศยานให้แก่ผู้ควบคุมที่ชอบด้วยกฎหมายของอากาศยาน หรือที่จะส่งวนการควบคุมอากาศยานของผู้ควบคุมอากาศยานไว้ให้

๒. ในกรณีที่ระบุไว้ในวรรคก่อน รัฐผู้ทำสัญญาที่อากาศยานลงสู่พื้นดินในรัฐนั้นจะอนุญาตให้ผู้โดยสาร และคนประจำ

อากาศยานเดินทางต่อไปโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ และจะ
คืนอากาศยานและสินค้าในอากาศยานให้แก่บุคคลผู้มีสิทธิ
ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย

หมวด ๕ อำนาจและหน้าที่ของรัฐ

ข้อ ๑๒

รัฐผู้ทำสัญญาจะต้องยอมให้ผู้ควบคุมอากาศยานที่ได้อัปเดต
ทะเบียนไว้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนำบุคคลใดๆ ลงได้โดย
อนุญาตตามข้อ ๘ วรรค ๑

ข้อ ๑๓

๑. รัฐผู้ทำสัญญาจะต้องรับตัวบุคคลใดๆ ซึ่งผู้ควบคุม
อากาศยานส่งตัวให้โดยอนุญาตตามข้อ ๘ วรรค ๑

๒. เมื่อเป็นที่พอใจว่าเหตุการณ์มีเหตุผลสมควร รัฐผู้
ทำสัญญาอาจควบคุมตัวหรือดำเนินมาตรการอื่นใดเพื่อประกัน
ว่าบุคคลใดๆ ผู้ต้องสงสัยว่ากระทำการดังที่ระบุไว้ในข้อ ๑๑
วรรค ๑ และบุคคลใดๆ ซึ่งรัฐผู้ทำสัญญาได้รับตัวไว้แล้วยัง
ปรากฏตัวอยู่ การควบคุมตัวและมาตรการอื่นใดนั้น ให้เป็นไป

ดังที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอาญารัฐนั้น แต่อาจดำเนินต่อไปได้
เป็นเวลาเท่าที่จำเป็นตามสมควรเท่า ที่สมควรฟ้องคดีอาญาหรือ
ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

๓. บุคคลใดที่ถูกควบคุมตัวโดยอนุวัตตามวรรคก่อน จะ
ได้รับความช่วยเหลือให้ติดต่อไปกับญาติผู้แทนที่เหมาะสมที่
ใกล้ที่สุดของรัฐซึ่งบุคคลนั้นเป็นพลชาติ

๔. รัฐผู้ทำสัญญาซึ่งได้มีการส่งตัวบุคคลให้โดยอนุวัตตาม
ข้อ ๕ วรรค ๑ หรือซึ่งอากาศยานได้ลงสู่พื้นดินในอาณาเขตของ
รัฐนั้นหลังจากได้กระทำการรังเกียจไว้ในช่วง ๑๑ วรรค ๑ จะ
ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นโดยทันที

๕. เมื่อรัฐได้ควบคุมตัวบุคคลใดโดยอนุวัตตามข้อนี้
แล้ว ให้รัฐนั้นแจ้งให้รัฐที่มีการจดทะเบียนอากาศยาน และให้
รัฐเจ้าของสัญชาติของบุคคลที่ต้องขังทราบทันที และหาก
พิจารณาเห็นเป็นการสมควร ก็ให้แจ้งข้อเท็จจริงที่บุคคลเชื่อน่า
นั้นถูกควบคุมตัว และพฤติการณ์อันเป็นเหตุสมควรให้มีการ
ควบคุมตัวบุคคลนั้นให้รัฐอื่นใดที่มีส่วนได้เสียทราบด้วย รัฐซึ่ง
ทำการสอบสวนเบื้องต้นดังที่ระบุไว้ในวรรค ๔ ของข้อนี้ จะต้อง
รายงานผลการสอบสวนให้รัฐที่กล่าวมานั้นๆ ทราบโดยพลัน และ
จะต้องบอกด้วยว่าตนเจตนาที่จะใช้อำนาจศาลหรือไม่

๑. เมื่อบุคคลใดได้นำตัวลงตามข้อ ๕ วรรค ๑ หรือถูกส่งตัวตามข้อ ๕ วรรค ๑ หรือได้ลงหลังจากได้กระทำการดังที่ระบุไว้ในข้อ ๑๑ วรรค ๑ และเมื่อบุคคลเข้เวลานั้นไม่อาจหรือไม่ปรารถนาจะเดินทางต่อไป และรัฐที่อากาศยานลงสู่พื้นดินปฏิเสธที่จะยอมรับตัวบุคคลนั้นไว้ รัฐนั้นอาจส่งตัวบุคคลนั้นคืนไปยังอาณาเขตของรัฐที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติ หรือเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวร หรือยังอาณาเขตของรัฐที่บุคคลนั้นเริ่มออกเดินทางโดยทางอากาศก็ได้ หากบุคคลผู้นั้นมิใช่คนชาติหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของรัฐนั้น

๒. การนำตัวผู้โดยสารลง การส่งตัว การควบคุมตัว หรือมาตรการอื่นใดดังที่ระบุไว้ในข้อ ๑๓ วรรค ๒ ก็ดี หรือการกั้นตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องก็ดี มิให้ถือว่าเป็นการยอมรับตัวไว้ในอาณาเขตของรัฐผู้ทำสัญญาที่เกี่ยวข้องแห่งความมุ่งประสงค์ของกฎหมายของรัฐนั้นเกี่ยวกับการเข้ามาและการยอมรับบุคคลให้เข้ามา และอนุสัญญานี้จะไม่เป็นอันกระทบกระเทือนต่อกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาเกี่ยวกับการจับบุคคลออกจากอาณาเขตของตนแต่ประการใด

1387

ข้อ ๑.

๑. โดยมีให้เป็นผลตั้งแต่วันที่ ๑๕ บุคคลใดที่ถูกนำตัวลงตามข้อ ๘ วรรค ๑ หรือถูกส่งตัวตามข้อ ๘ วรรค ๑ หรือได้ลงหลังจากได้กระทำการตัวที่ระบุไว้ในข้อ ๑๑ วรรค ๑ และซึ่งปรารถนาจะเดินทางต่อไป ย่อมมีเสรีภาพที่จะเดินทางไปยังจุดหมายใด ๆ ตามแต่จะเลือกโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้นอกจากว่า กฎหมายของรัฐที่อาทาศยานลงสู่พื้นดินจะต้องการให้บุคคลนั้นปรากฏตัวอยู่เพื่อความมุ่งประสงค์ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน หรือการดำเนินคดีอาญา

๒. โดยมีให้เป็นผลตั้งแต่วันที่ออกกฎหมายของตนในเรื่องการเข้ามาและการยอมรับบุคคลให้เข้ามา และการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และการขับออกจากอาณาเขต รัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ถูกนำตัวลงตามข้อ ๘ วรรค ๑ หรือได้ถูกส่งตัวตามข้อ ๘ วรรค ๑ หรือได้ลงและต้องสงสัยว่าได้กระทำการดังที่ระบุไว้ในข้อ ๑๑ วรรค ๑ ในอาณาเขตของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นจะให้ผลประติบัติกับบุคคลนั้นว่านั้นเพื่อให้ความคุ้มครองและความปลอดภัยเป็นการอนุเคราะห์ที่ไม่น้อยกว่าที่ได้ให้แก่คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาชนว่านั้นในพฤติการณ์อย่างเดียวกัน

หมวด ๖ บทบัญญัติอื่น ๆ

ข้อ ๑๖

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ความผิดที่ได้กระทำบนอากาศยาน ซึ่งได้จดทะเบียนไว้ในรัฐผู้ทำสัญญา จะได้รับผลประติบัติเสมือนหนึ่งว่าความผิดนั้นได้กระทำลงมิเฉพาะในสถานที่ที่เกิดการกระทำผิดนั้นเท่านั้น แต่ได้กระทำลงในอาณาเขตของรัฐที่มีการจดทะเบียนอากาศยานนั้นด้วย

๒. โดยมีให้เป็นผลเสียหายต่อบทบัญญัติของวรรคก่อน ความในอนุสัญญานี้มิให้ถือว่าก่อให้เกิดข้อผูกพันที่จะอนุญาตให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแต่ประการใด

ข้อ ๑๗

ในการดำเนินมาตรการเพื่อการสอบสวนหรือจับกุม หรืออีกประการหนึ่งในการใช้อำนาจศาลเกี่ยวกับความผิดที่ได้กระทำบนอากาศยานนั้น รัฐผู้ทำสัญญาจะคำนึงถึงความปลอดภัยและผลประโยชน์อื่น ๆ ของการเดินทางอากาศ และจะกระทำการในทางที่จะหลีกเลี่ยงการล่าช้าโดยไม่จำเป็นของอากาศยาน ผู้โดยสาร คนประจำอากาศยาน หรือสินค้า

ข้อ ๑๘

หากรัฐผู้ทำสัญญาได้สถาปนาองค์การปฏิบัติการขนส่งทางอากาศร่วม หรือทบวงการปฏิบัติการระหว่างประเทศ ซึ่งใช้อากาศยานที่ไม่ได้จดทะเบียนในรัฐหนึ่งรัฐใด รัฐเหล่านั้นจะแต่งตั้งรัฐในระหว่างรัฐนั้น ๆ ขึ้นตามพฤติการณ์แห่งกรณี ซึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ ให้ถือว่าเป็นรัฐที่มีการจดทะเบียน และจะแจ้งเรื่องให้องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศทราบ ซึ่งองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศจะติดต่อเรื่องการแจ้งนี้ให้รัฐภาคีทั้งปวงแห่งอนุสัญญานี้ทราบต่อไป

หมวด ๗ ข้อบทสุดท้าย

ข้อ ๑๙

จนถึงวันที่ที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับตามบทบัญญัติแห่งข้อ ๒๑ อนุสัญญานี้ให้คงเป็นให้มีผลลงนามในนามของรัฐใด ๆ ซึ่งในวันนั้นได้เป็นสมาชิกแห่งสหประชาชาติ หรือทบวงการชำนัญพิเศษใด ๆ

ข้อ ๒๐

๑. อนุสัญญานี้ให้อยู่ในบังคับแห่งการสัตยาบันโดยรัฐผู้ลงนามตามวิธีดำเนินการตามรัฐธรรมนูญของรัฐนั้น ๆ

๒. สัตยาบันสารจะต้องมอบไว้ยังองค์การบิณฑลเรือน ระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๑

๑. ทันใดที่รัฐผู้ลงนามจำนวนสิบสองรัฐได้มอบสัตยาบันสารแห่งอนุสัญญานี้แล้ว อนุสัญญาจะมีผลใช้บังคับระหว่างรัฐนั้น ๆ ด้วยกันในวันที่เก้าสิบหลังจากวันมอบสัตยาบันสารฉบับที่สิบสองแล้วอนุสัญญาจะมีผลใช้บังคับสำหรับรัฐแต่ละรัฐที่ได้ให้สัตยาบันในภายหลังในวันที่เก้าสิบ หลังจากการมอบสัตยาบันสารของรัฐนั้น

๒. ทันใดที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ องค์การการบิณฑลเรือนระหว่างประเทศจะได้ลงทะเบียนอนุสัญญานี้ไว้กับเลขาธิการแห่งสหประชาชาติ

ข้อ ๒๒

๑. ภายหลังที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับแล้ว ก็จะได้เปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐสมาชิกแห่งสหประชาชาติ หรือทบวงการชำนัญพิเศษใด ๆ ต่อไป

๒. การภาคยานุวัติของรัฐหนึ่งรัฐใด ให้ทำได้โดยการ
มอบภาคยานุวัติสารไปยังองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ
และจะมีผลในวันที่เก้าสิบภายหลังจากวันมอบเช่นนั้น

ข้อ ๒๓

๑. รัฐผู้ทำสัญญาใด ๆ อาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้ โดย
การแจ้งความไปยังองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ

๒. การบอกเลิกจะมีผลเมื่อครบหกเดือนหลังจากวันที่
องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศได้รับแจ้งการบอกเลิก
แล้ว

ข้อ ๒๔

๑. ข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างรัฐผู้ทำสัญญาสองรัฐหรือกว่า
นั้น เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญานี้ ซึ่งไม่อาจ
ระงับได้โดยการเจรจา เมื่อรัฐหนึ่งรัฐใดขอร้อง ก็ให้เสนอให้
อนุญาโตตุลาการชี้ขาด หากภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้
ขอร้องให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาด ภาควิชาไม่สามารถตกลงกันได้
ในเรื่องการจัดตั้งอนุญาโตตุลาการ ภาควิชาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจ
เสนอข้อพิพาทนั้นต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ โดยการ
ขอร้องตามธรรมนูญของศาล

๒. ในขณะที่มีการลงนามหรือการสัตยาบันอนุสัญญา หรือการภาคยานุวัติอนุสัญญานั้นแต่ละรัฐอาจประกาศว่าตนไม่ถือว่าผูกพันตามความในวรรคก่อนก็ได้ รัฐผู้ทำสัญญาอื่น ๆ ก็จักไม่ผูกพันตามวรรคก่อนในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐผู้ทำสัญญาใด ๆ ซึ่งได้ทำข้อสงวนเช่นนั้นไว้

๓. รัฐผู้ทำสัญญาใดที่ได้ทำข้อสงวนตามวรรคก่อน อาจถอนข้อสงวนนี้เวลาใดก็ได้ โดยการแจ้งความไปยังองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๕

เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ ๒๔ มิให้ทำข้อสงวนใด ๆ ในอนุสัญญานี้

ข้อ ๒๖

องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศจะบอกกล่าว รัฐสมาชิกทั้งปวงแห่งสหประชาชาติหรือทบวงการชำนัญพิเศษใด ๆ ทราบ

(ก) ถึงการลงนามอนุสัญญา และวันที่ที่ลงนาม

- (ข) ถึงการมอบสัตยาบันสาร หรืออาภยานุวัติสาร และวันที่มอบ
- (ค) ถึงวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับตามข้อ ๒๖ วรรค ๑
- (ง) ถึงการรับแจ้งการบอกเลิก และวันที่รับแจ้ง และ
- (จ) ถึงการรับประกาศ หรือแจ้งความที่ได้ทำตามข้อ ๒๔ และวันที่รับประกาศหรือแจ้งความนั้น

เพื่อเป็นแบบแผนแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มผู้ลงนามข้างท้ายนี้ ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง ให้ลงนามอนุสัญญานี้

ทำ ณ กรุงโตเกียว เมื่อวันที่สิบสี่กันยายนคริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยหกสิบสาม จัดทำเป็นฉบับที่ใช้เป็นหลักฐานรวมสามฉบับ เป็นภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และภาษาสเปน

อนุสัญญานี้ให้มอบไว้ยังองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ซึ่งตามข้อ ๑๔ จะคงเปิดให้มีการลงนามกับองค์การได้ และองค์การเชื่อนว่านั้นจะได้สำเนาที่ได้รับรองแล้วของอนุสัญญาไปยังรัฐสมาชิกทั้งปวงแห่งสหประชาชาติ หรือทบวงการชำนัญพิเศษใด ๆ ต่อไป

LIRT

1304

1395

Legislative Institutional Repository of Thailand

1395

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 281-9290, 282-6181-91 ต่อ 232-235

พิมพ์ที่ กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 282-6181-91 ต่อ 211

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกผลการพิจารณา

Legislative Institutional Repository of Thailand

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่แขวงบुकคโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครให้แก่
องค์การคลังสินค้า พ.ศ.

อ.พ. ๐๐๓๘

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

วัตถุประสงค์

ในการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติ
สำคัญ

๑. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
การศึกษาถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติ ที่จัดเข้าระเบียบวาระ
ประชุม ในระยะเวลารวดเร็ว

๒. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
เรื่องข้อมูล สถิติ และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติที่
จะต้องพิจารณา โดยรวบรวมไว้ในเอกสารฉบับเดียว

๓. เพื่อเป็นคู่มือและแนวทางสำหรับสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ในการอภิปราย ตลอดจนการพิจารณาตัดสินใจเพื่อลงมติ

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อบริการแก่

สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และคณะรัฐมนตรี ในการประชุม
สภา และยังได้จัดให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสภา หน่วยราชการ ห้องสมุด
และสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาที่สนใจ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการและ
การศึกษาค้นคว้าอีกด้วย

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สมัยสามัญ

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๐

วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๐

Legislative Institutional Repository of Thailand

1403

สารบัญ

๑. คำนำ ๑
๒. สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงบुकคโโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ให้แก่องค์การคลังสินค้า ๑
๓. บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๒
๔. ผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ๔
๕. ความเห็นของกรุงเทพมหานครในการขออนุญาตพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงบुकคโโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ให้แก่องค์การคลังสินค้า ๖
๖. สำเนาคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการขอแลกเปลี่ยน ขอดอนสภาพ ขอเปลี่ยนสภาพ หรือขอให้เป็นการชั่วคราว ซึ่งที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ๔

คำนำ

การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ในครั้งนี้ เป็นไปตามบทบัญญัติตามมาตรา ๑๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และบทบัญญัติตามมาตรา ๘ (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดินที่บัญญัติให้การโอนที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ให้กระทำโดยอาศัยอำนาจแห่งบทกฎหมายเฉพาะโดยพระราชบัญญัติหรือโดยพระราชกฤษฎีกา

การโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงบุคคลใด ๆ เป็นการโอนให้แก่องค์การคลังสินค้า และองค์การคลังสินค้าก็ได้โอนที่ดินส่วนของซึ่งเป็นขององค์การใด ๆ ให้กับกรุงเทพมหานครเป็นการแลกเปลี่ยน การแลกเปลี่ยนที่ดินของหน่วยราชการ และองค์การของรัฐดังกล่าว ทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น ในการใช้ถนนสาธารณะ ประกอบกับที่ดินขององค์การคลังสินค้าที่ขอแลกเปลี่ยนนั้น สามารถก่อสร้างถนนถาวรได้โดยไม่ต้องถมพื้นที่และเป็นการย่นระยะทางได้มากกว่าอีกทั้งทำให้เศรษฐกิจของท้องที่เจริญขึ้น เพราะรถยนต์สามารถเข้าได้ถึง แต่การแลกเปลี่ยนดังกล่าวจะต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ คณะรัฐมนตรีจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงบุคคลใด เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ให้แก่

องค์การคลังสินค้า พ.ศ. ขอสถาปนาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน เพื่อ
พิจารณาต่อไป

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่กองรังวัด
ที่ดิน และที่สาธารณะ กรุงเทพมหานคร ที่ได้ให้ความร่วมมือ ในการจัดทำ
เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

สรุปสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

ในท้องที่แขวงบุดโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ให้แก่องค์การคลังสินค้า พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑. หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงบุดโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ให้แก่องค์การคลังสินค้า

๒. เหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงบุดโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน ๒ แปลง แปลงที่หนึ่ง เนื้อที่ประมาณ ๓๔.๖ ตารางวา แปลงที่สองเนื้อที่ประมาณ ๔๑.๕ ตารางวา รวมเนื้อที่ประมาณ ๗๖.๑ ตารางวา มีสภาพเป็นทางเดินเท้าแคบ และเป็นที่ลุ่ม ไม่สามารถก่อสร้างเป็นถนนได้ เห็นสมควรโอนที่ดินดังกล่าว แยกเปลี่ยนเป็นที่ดินขององค์การคลังสินค้า เนื้อที่ประมาณ ๖๑.๕ ตารางวา

เป็นทางกว้างประมาณ ๖ เมตร ยาวประมาณ ๓๒ เมตร และมีระดับสูงกว่าทางสาธารณะเดิม สามารถก่อสร้างถนนกว้างได้ โดยไม่ต้องถมที่ และเป็นระยะทางออกสู่ถนนเจริญนครได้สะดวกกว่าทางสายเดิม ทั้งนี้เพื่อให้ราษฎรได้รับความสะดวกยิ่งขึ้นในการใช้ถนนสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้บัญญัติไว้ใน

มาตรา ๓

บทบัญญัติมาตรา ๓ บัญญัติว่า " ให้โอนที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงบุคคโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร แปลงที่ดิน เนื้อที่ประมาณ ๓๔.๖ ตารางวา แปลงที่สอง เนื้อที่ประมาณ ๔๑.๘ ตารางวา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่องค์การคลังสินค้า"

๔. บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ

๑. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้บัญญัติเกี่ยวกับที่สาธารณะ
สมบัติของแผ่นดินไว้ในบรรพ ๔ ว่าด้วยทรัพย์สิน มาตรา ๑๓๐๔ และ
มาตรา ๑๓๐๕ ดังนี้

มาตรา ๑๓๐๔ "สาธารณสมบัติของแผ่นดินรวมทรัพย์สินทุกชนิด
ของแผ่นดินซึ่งใช้เนื้อที่สาธารณประโยชน์ หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน
เช่น

๑) ที่ดินรกร้างว่างเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืน หรือทอดทิ้ง
หรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประการอื่น ตามกฎหมายที่ดิน

๒) ทรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เป็นต้นว่า ที่ชายคลอง
ทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ

๓) ทรัพย์สินใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ เป็นต้นว่า
ป่าม และโรงทหาร สำนักราชการบ้านเมือง เรือรบ อาวุธยุทโธปกรณ์ "

มาตรา ๑๓๐๕ "ทรัพย์สินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น
จะโอนแก่กันมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจแห่งบทกฎหมายเฉพาะ หรือพระราช
กฤษฎีกา"

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒. ประมวลกฎหมายที่ดิน

เป็นบทกฎหมายเฉพาะที่ให้อำนาจในการโอนที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามความหมาย ในมาตรา ๑๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ ดังนี้

มาตรา ๔ "บรรดาที่ดินทั้งหลายอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินนั้น ถ้าไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นให้อธิบดีมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันใดตามควรแก่กรณี อำนาจหน้าที่ดังว่ันนี้ รัฐมนตรีจะมอบหมายให้ทบวงการเมืองอื่นเป็นผู้ใช้ก็ได้

ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน หรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือเป็นที่ดินที่โค้วหวงห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของทบวงการเมืองอาจถูกถอนสภาพหรือโอนไปเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่น หรือนำไปจัดเพื่อประโยชน์ใด ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ถ้าทบวงการเมือง รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจัดหาที่ดินมาให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนแล้ว การถอนสภาพหรือโอนให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ แต่ถ้าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์

ในที่ดินนั้น หรือที่ดินนั้นได้เปลี่ยนสภาพไปจากการเป็นที่ดิน สำหรับพลเมือง
ใช้ร่วมกัน และมีได้ตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ใดตามอำนาจกฎหมายอื่นแล้ว
การถอนสภาพให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

(๒) ที่ดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือที่ดินที่
ได้หวงห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของทบวงการเมืองใด ถ้าทบวง
การเมืองนั้นเลิกใช้ หรือไม่ต้องการหวงห้ามหรือสงวนต่อไป เมื่อใดที่มีพระ
ราชกฤษฎีกาถอนสภาพแล้ว คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้ทบวงการเมือง ซึ่ง
มีหน้าที่เป็นผู้ใช้หรือจัดหาประโยชน์ก็ได้ แต่ถ้ายังโอนต่อไปยังเอกชน ให้
กระทำโดยพระราชบัญญัติ และถ้ายังนำไปจัดเพื่อประชาชน ตามประมวล
กฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

การตราพระราชบัญญัตินี้หรือพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสองให้
มีแผนที่แสดงเขตที่ดินแนบท้ายพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกานั้นด้วย"

๕. ผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๑. เป็นผลให้มีกฎหมายว่าด้วย โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงบุดโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ให้แก่
องค์การคลังสินค้า"

LIRT

๒. เป็นผลให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน ใน
ท้องที่แขวงบุคคลโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร แปลงที่หนึ่งเนื้อที่ประมาณ
๓๘.๖ ตารางวา แปลงที่สองเนื้อที่ประมาณ ๕๑.๘ ตารางวา ภายใน
แนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ โอนไปเป็นขององค์การคลังสินค้า

๖. ความเห็นของกรุงเทพมหานครในการขออนุญาตพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่ง
เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงบุคคลโล เขตธนบุรี
กรุงเทพมหานคร ให้แก่องค์การคลังสินค้า

กรุงเทพมหานครได้รับการติดต่อจากองค์การคลังสินค้า ขอ
แลกเปลี่ยนทางเดินสาธารณะซึ่งอยู่ระหว่างที่ดินขององค์การฯ แขวงบุคคลโล
เขตธนบุรี มีความยาว ๑๖๑.๐๐ เมตร กว้าง ๑.๐๐ - ๓.๐๐ เมตร ซึ่ง
สภาพทางเป็นสะพานไม้ทางเดินเท้า ประชาชนใช้สัญจรไปมา จากถนน
เจริญนครไปเชื่อมทางเข้าวัดดาวตะนอง โดยทางองค์การฯ จะขอแลก
เปลี่ยนทางเดินให้ออกทางถนนเจริญนครอีกจุดหนึ่ง แทนตรงทางด้านข้างที่
ดินขององค์การฯ (ตามแผนที่) ที่ดินที่จะแลกเปลี่ยนกันนี้ มีเนื้อที่ประมาณ
๓๒๒ ตารางเมตร โดยอ้างประโยชน์ที่ประชาชน และท้องถิ่นจะได้รับจาก
การเปลี่ยนที่ดินนี้ คือ

LIRT

๑. ทางเดินเดิมเป็นที่ลุ่มไม่สามารถก่อสร้างเป็นถนนถาวรได้ หรือหากจะก่อสร้างก็ต้องใช้งบประมาณมาก สภาพเป็นสะพานทางเดินไม่ปลอดภัยแก่ผู้สัญจรไปมา และเป็นที่หลบซ่อนของเหล่ามิจฉาชีพ

๒. ที่ดินขององค์การ ฯ ที่ขอแลกเปลี่ยนเป็นทางกว้าง ๔.๐๐ เมตร และมีระดับสูงกว่าทางเดินสาธารณะเดิม สามารถก่อสร้างถนนได้โดยไม่ต้องถมที่ และย่นระยะทางออกสู่ถนนเจริญนครได้มากกว่า ประชาชนได้รับความสะดวกมากกว่า

๓. ทำให้เศรษฐกิจของท้องที่เจริญขึ้น เพราะรถยนต์สามารถเข้าได้ถึง นั้น

กรุงเทพมหานครได้ขอให้องค์การ ฯ ทดลองเปลี่ยนเส้นทางที่จะขอแลกเปลี่ยนนี้เป็นระยะเวลา ๑ ปี โดยให้องค์การ ฯ ทำถนนชั่วคราวเปิดเป็นทางเดินเข้าออกสู่ถนนเจริญนคร ในที่ดินส่วนที่้องค์การ ฯ จะแลกเปลี่ยนให้ประชาชนใช้เป็นทางเดินก่อนโดยไม่ปิดกั้นทางเดินเดิมหากประชาชนนิยมใช้เส้นทางใหม่โดยละทิ้งไม่ใช้เส้นทางเดิมก็จะเป็นประโยชน์ต่อการแลกเปลี่ยนเส้นทางดังกล่าวนี้ และได้ขอให้องค์การ ฯ ปฏิบัติตามเงื่อนไข อีก ๓ ข้อ คือ

LIRT

๑. ในองค์การ ฯ ยืนยันว่าจะทำถนนเป็นพื้นถนนดวาร์ ในที่ดินส่วนที่จะยกให้เป็นทางสาธารณะแทนทางสาธารณะเดิม โดยกรุงเทพมหานครจะเป็นผู้กำหนดแบบรายละเอียดเพื่อให้ความสะดวกของประชาชนในการสัญจรไปมา

๒. ในองค์การ ฯ เห็นเนื้อที่ดินที่จะแลกเปลี่ยนกับทางสาธารณะให้มีเนื้อที่อย่างน้อย ๓๒๒ ตารางเมตร เท่ากับเนื้อที่ดินของทางสาธารณะที่จะแลกเปลี่ยนด้วย

๓. ลำกระโคงสาธารณะตอนที่อยู่กลางระหว่าง ที่ดินขององค์การ ฯ ขอให้ยืนยันว่าจะไม่ปิดกัน ซึ่งองค์การ ฯ ใ้ยินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวทุกข้อ กับยอมเปิดทางใหม่แทนทางสาธารณะเดิม กว้าง ๔.๕๐ เมตร ยาว ๑๒.๐๐ เมตร คิดเป็นเนื้อที่ ๓๒๔ ตารางเมตร และจากการตกลงเปลี่ยนแปลงเส้นทางเดินใหม่ในระยะ ๑ ปี ปรากฏว่าประชาชนนิยมใช้เส้นทางเปิดใหม่และเลิกใช้เส้นทางเดิม แต่ไม่ยอมบันทึกถ้อยคำให้แก่เจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครไว้เป็นหลักฐาน

กรุงเทพมหานครได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ควรให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยนที่ดินตามที่ยังองค์การฯ หลังสินค้าขอมาย แต่การโอนหรือแลกเปลี่ยนทางสาธารณะอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินจะกระทำมิได้

อำนาจแห่งบทกฎหมายหรือพระราชกฤษฎีกา ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๐๔ (๒) และมาตรา ๑๓๐๕ ดังนั้น เมื่อกรุงเทพมหานครจะเปลี่ยนแปลงแนวทางเดิมเป็นแนวใหม่ และจะต้องทำการโอนแลกเปลี่ยนที่ดินที่เป็นทางสาธารณะ เดิมให้แก่องค์การคลังสินค้าก็ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยออกเป็นพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามที่กระทรวงมหาดไทยได้วางระเบียบปฏิบัติไว้ตามหนังสือที่ น.ว.๑๒๕๑๖/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๐๑ กรุงเทพมหานคร จึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นทางเดินสาธารณะ ที่ผ่านเข้าไปในบริเวณที่ดินขององค์การคลังสินค้า แขวงบুদ্ধโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ให้แก่องค์การคลังสินค้า พ.ศ. เพื่อแลกเปลี่ยนกับทางเดินด้านข้าง ที่ดินขององค์การคลังสินค้า

๑. สำเนาคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับการขอแลกเปลี่ยนที่ดิน
สภาพ ขอเปลี่ยนสภาพ หรือขอใช้เป็นการชั่วคราว ซึ่งที่ดินอันเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ น.ว. ๑๒๕๖๖/๒๕๐๑

กระทรวงมหาดไทย

๑๕ สิงหาคม ๒๕๐๑

เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับ
พลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน

เรียน ปลัดกระทรวง ทุกกระทรวง เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๔/๒๔๔๔ ลงวันที่ ๑๒
มกราคม ๒๔๔๔ รวม ๑ ชุด

เนื่องจากมีพฤติการณ์ปรากฏว่า ทบวงการเมือง จังหวัดและ
อำเภอบางแห่ง จัดการเกี่ยวกับที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับ
พลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน ตามมาตรา ๑๓๐๔ (๒) แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามตัวบทกฎหมายดังเช่น
กรณีประสงค์จะแลกเปลี่ยนทางเดินสาธารณประโยชน์กับที่ดินเอกชน เพื่อ
ปรับปรุงผังเมืองที่ดี หรือปลูกสร้างอาคารสถานที่ราชการลงในคลอง หรือ

ถนนสาธารณะประโยชน์ก็ดี ไร่สวนไร่นาสีหิครอบครองที่ดินสาธารณะประโยชน์นั้นเป็นของทางราชการ หรือเจ้าหน้าที่ที่ดินสาธารณะประโยชน์ แลกกับราษฎรไปโดยพลการ มิได้ดำเนินการตราเป็นพระราชบัญญัติ หรือพระราชกฤษฎีกาตอนสภาพ หนึ่ง บางรายดำเนินการเปลี่ยนสภาพ ครอบครอง ทางสาธารณะประโยชน์ เป็นอื่น โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ดูแล รักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน เหล่านี้ย่อมเป็นการละเมิดกฎหมายอาจก่อให้เกิดปัญหายุ่งยาก ในการพิจารณาสิทธิในที่ดินในภายหลัง และเอกชนหรือทางราชการที่ได้ยึดถือ ครอบครองที่ดินสาธารณะประโยชน์นั้น ๆ ก็หาได้มีสิทธิในที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่ประการใดไม่ นอกจากนั้น ยังเป็นการกระทำที่ขัดต่อประโยชน์ ประชาชนซึ่งเป็นเหตุให้เกิดกรณีร้องเรียนกันได้ไม่เป็นที่สิ้นสุดด้วย

กระทรวงมหาดไทย จึงขอเรียนขอความเข้าใจว่า ที่ดินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันตามมาตรา ๑๓๐๔ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นั้น ได้มีบทกฎหมายเป็นหลักในการปฏิบัติโดยทั่วไปอยู่แล้ว ตามมาตรา ๑๓๐๔ และ ๑๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันว่าด้วยการโอนสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน และการห้ามมิให้อายุความแก่สาธารณะสมบัติของแผ่นดิน ฉะนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับที่ดินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้เป็น

ประโยชน์ร่วมกัน เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย และเป็นการประสานงานกับ
กระทรวงมหาดไทย จึงขอเรียนทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. การดำเนินการโอนแลกเปลี่ยนที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันกับที่ดินของเอกชนนั้น ขอให้
พิจารณาดังผลคือผลเสียโดยรอบคอบ เมื่อเห็นว่าการแลกเปลี่ยน จะทำให้รัฐ
และประชาชนได้รับประโยชน์มากกว่าเดิม ก็ชอบที่จะดำเนินการตราเป็น
พระราชบัญญัติโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๐๕ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การดำเนินการดังกล่าวนี้ขอให้ทบวงการเมืองหรือ
จังหวัดชี้แจงความประสงค์ เหตุผล ความจำเป็น และผลคือผลเสีย ที่รัฐ
และประชาชนจะพึงได้รับ พร้อมกับแผนที่แสดงอาณาเขตที่ดิน ที่จะโอนแลกเปลี่ยน
กันไปยังกระทรวงมหาดไทย เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

๒. การดำเนินการเปลี่ยนสภาพที่ดิน อันเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ
เช่น ถมคลองสาธารณะประโยชน์ เพื่อให้ทบวงการเมืองแห่งใดแห่งหนึ่งครอบ
ครองปลูกสร้างสถานที่ราชการ หรือเปลี่ยนสภาพที่เลี้ยงสัตว์สาธารณะประ
โยชน์ เพื่อให้ทบวงการเมืองแห่งใดแห่งหนึ่งครอบครองทำการเกษตรกรรม
 เป็นต้น นั้นอาจดำเนินการได้ ๒ วิธี กล่าวคือ

ก. ขอดอนสภาพ ตามความในมาตรา ๘ วรรค ๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งจะดำเนินการได้เฉพาะกรณีที่ที่ดินนั้น ปรากฏว่าราษฎรมิได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันต่อไปแล้ว หรือรัฐหาที่ดินอื่นให้ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกันแทนได้ เท่านั้น การดำเนินการ ขอให้ทบวงการเมืองหรือจังหวัดที่มีความประสงค์จะขอดอนสภาพชี้แจงความประสงค์ เหตุผล ความจำเป็น และผลดีผลเสีย ที่รัฐและประชาชนจะพึงได้รับ พร้อมกับแผนที่แสดงอาณาเขตที่ดินที่จะขอดอนสภาพไปยังกระทรวงมหาดไทย เพื่อพิจารณาดำเนินการ ถ้าเป็นกรณีที่จัดที่ดินอื่นให้ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกันแทน ก็ให้แสดงอาณาเขตที่ดินนั้นไว้ในแผนที่ด้วย ทั้งนี้ โดยรับความเห็นชอบ จากจังหวัดและเทศบาลสุขาภิบาลด้วย สุดแต่กรณี

ข. ขอขึ้นทะเบียนเป็นของทบวงการเมืองนั้น ตามความในมาตรา ๘ วรรค ๓ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน โดยดำเนินการตามคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๔/๒๔๔๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๔๔๔

๓. การดำเนินการ เปลี่ยนสภาพ ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันจากการใช้เพื่อสาธารณประโยชน์อย่างหนึ่งเป็นอีกอย่างหนึ่ง เช่น ถมคลองเปลี่ยนสภาพเป็นถนน เป็นต้น หรือการขอใช้ที่ดินดังกล่าวเป็นการชั่วคราว ขอให้กระทำโดยความระมัด

ระวัง เพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิของประชาชนตามสมควร การดำเนินการ ขอให้
ให้ทบวงการเมืองหรือจังหวัดที่มีความประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงหรือขอให้
เป็นการชั่วคราวซึ่งที่ดินดังกล่าวแล้วชี้แจงความประสงค์ เหตุผล ความ
จำเป็น พร้อมกับแผนที่แสดงอาณาเขตที่ดินที่ขอเปลี่ยนแปลงหรือขอให้เป็น
การชั่วคราวไปยังจังหวัด เทศบาล หรือสุขาภิบาล สุดแต่กรณี เพื่อ
พิจารณาอนุญาต แต่ถ้ามัวแต่อ่านพิจารณาอนุญาตดังกล่าว พิจารณาเห็นว่า
มีปัญหาที่ควรจะได้ขอให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณา ก็ขอให้ชี้แจงข้อ
เท็จจริง เสนอความเห็น พร้อมกับส่งเรื่องราวเอกสารการสอบสวนไปยัง
กระทรวงมหาดไทยพิจารณาสั่งการต่อไป

๔. ในการสอบสวนพิจารณาคำเนินการขอแลกเปลี่ยน ขอ
ถอนสภาพ ขอเปลี่ยนแปลง หรือขอให้เป็นการชั่วคราว ซึ่งที่ดินอันเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันดังกล่าว แล้ว
ขอให้จังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล ดำเนินการทั้งความเห็นราษฎรซึ่งได้ใช้
ประโยชน์ร่วมกันในที่ดินนั้น เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดถือเป็นทางปฏิบัติต่อไปด้วย

(ลงชื่อ) พล.ท.อ.ชาติตระการโกศล

(หลวงชาติตระการโกศล)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 281-9290, 282-6181-91 ต่อ 232-235

พิมพ์ที่ กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 282-6181-91 ต่อ 211

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกผลการพิจารณา

Legislative Institutional Repository of Thailand

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.

อ.พ. ๐๐๓๔

วัตถุประสงค์

ในการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติ
สำคัญ

๑. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
การศึกษาถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติ ที่จัดเข้าระเบียบวาระ
ประชุม ในระยะเวลารวดเร็ว

๒. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
เรื่องข้อมูล สถิติ และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติที่
จะต้องพิจารณา โดยรวบรวมไว้ในเอกสารฉบับเดียว

๓. เพื่อเป็นคู่มือและแนวทางสำหรับสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ในการอภิปราย ตลอดจนการพิจารณาตัดสินใจเพื่อลงมติ

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อบริการแก่

สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และคณะรัฐมนตรี ในการประชุม
สภา และยังได้จัดให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสภา หน่วยราชการ ท้องสมุท
และสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาที่สนใจ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการและ
การศึกษาค้นคว้าอีกด้วย

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สมัยสามัญ

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๐

วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๐

สารบัญ

๑. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ	๑
๒. สาเหตุที่ต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น	๑
๓. ผลที่จะเกิดจากการที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ	๔

คำนำ

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการกองก่อสร้าง กรมโยธาธิการและผู้อำนวยการกอง
กองควบคุมอาคาร กรุงเทพมหานคร ที่ได้กรุณาชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ ที่
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และได้ให้ข้อมูลในการทำเอกสารประกอบ-
การพิจารณาฉบับนี้ โดยทั่วกัน

สำหรับร่างพระราชบัญญัติ

ควบคุมอาคาร พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร และ
กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ และรวมเป็น
กฎหมายฉบับเดียวกัน

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช
๒๔๗๔ และพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช
๒๔๗๖ ได้ประกาศใช้มานานแล้ว และได้แก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับ
สถานการณ์ตลอดมา ปัจจุบันบ้านเมืองได้เจริญก้าวหน้า และขยายตัวมากขึ้น
ฉะนั้น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเพื่อเพิ่ม
ประสิทธิภาพในการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย

การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การผังเมือง การสถาปัตยกรรม รวม
ตลอดถึงการบรรเทาความคับคั่งของการจราจร สมควรปรับปรุงกฎหมาย ว่า
ด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่
สร้างในเขตเพลิงไหม้เสียใหม่ และรวมกฎหมายทั้งสองฉบับนั้น เข้าเป็นฉบับ
เดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. มีสาระสำคัญ
พอสรุปได้ดังนี้

(๑) ไหล่ยกเลิก

- พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๔๗๔
และ พ.ศ. ๒๕๐๔
- พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้
พ.ศ. ๒๔๗๖ และ พ.ศ. ๒๔๘๖
- ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔๒ (๓๑ ก.ค. ๑๕)

การยกเลิกกฎหมายดังกล่าวในท้องที่ใด มีบริเวณเพิกงใด จะมี
ผลก็ต่อเมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในท้องที่นั้น มีบริเวณ

เพียงนั้น เท่านั้น

(๒) ไม่ใช่บังคับแก่พระราชวังหรือพระที่นั่ง และรัฐมนตรี
อำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อยกเว้น สำหรับอาคารของทางราชการ ของ
องค์การของรัฐ ที่ทำการขององค์การระหว่างประเทศ สถานทูต และ
อาคารชั่วคราว

(๓) ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎ
กระทรวงเพื่อใช้บังคับในทุกท้องที่ใด ซึ่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง
อาคาร ๒๔๑๔ กฎกระทรวงใช้บังคับได้เฉพาะท้องที่นอกเขตเทศบาล ส่วน
เทศบัญญัติใช้บังคับในเขตเทศบาล ดังนั้น เทศบัญญัติอาจขัดกับกฎกระทรวง
ได้ แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอบัญญัติกรุงเทพมหานคร ขอบัญญัติจังหวัด
เทศบัญญัติ ขอบังคับสู่ชาภิบาล จะขัดกับกฎกระทรวงมิได้

(๔) กำหนดคุณสมบัติของนายช่างไว้ด้วยต้องไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
ทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือสถาปัตยกรรมศาสตร์ เว้นแต่รัฐมนตรีจะผ่อนผัน
ในบางท้องที่ที่มีความจำเป็น ส่วนคุณสมบัติของนายตรวจไม่ได้กำหนดไว้ เพียง
แต่เป็นผู้มีความรู้ทางช่างพอสมควรเท่านั้น

(๕) คณะกรรมการควบคุมอาคาร

- ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการ

- อธิบดีกรมโยธาธิการ รองประธานกรรมการ
- อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้แทน กรรมการ
- อธิบดีกรมอัยการหรือผู้แทน กรรมการ
- ผู้อำนวยการสำนักผังเมืองหรือผู้แทน กรรมการ
- นายช่างใหญ่กรมโยธาธิการ กรรมการ
- ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขหนึ่งคน กรรมการ
- ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมหนึ่งคน กรรมการ
- ผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบ
วิชาชีพวิศวกรรมหนึ่งคน กรรมการ
- ผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบ
วิชาชีพสถาปัตยกรรมหนึ่งคน กรรมการ
- ผู้ทรงคุณวุฒิ (ไม่เกิน ๖ คน) กรรมการ
- หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุม
อาคาร กรรมการและเลขานุการ

อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๕ ปี และมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการทางวิชาการ ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่รัฐมนตรี ในการออกกฎกระทรวง และอื่น ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ

- (๖) ในแต่ละท้องที่ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เช่น
- ในเขตกรุงเทพมหานคร มีปลัดกระทรวงมหาดไทย -
เป็นประธานกรรมการ
 - ในเขตจังหวัดอื่น ๆ เฉพาะในเขตเทศบาล และสุขาภิบาล มีผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ๆ เป็นประธานกรรมการ
 - ในเขตจังหวัดอื่น เฉพาะนอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล มีผู้ตรวจราชการที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย -
เป็นประธานกรรมการ
- (๗) ให้จัดตั้ง สำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารขึ้น ในกรมโยธาธิการ เพื่อดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการควบคุมอาคาร คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร และงานธุรการอื่น ๆ
- (๘) ผู้จะก่อสร้าง ดัดแปลงต่อเติม ซ่อมแซม รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้อาคาร จะต้องได้รับอนุญาตก่อน (เดิมการรื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้อาคาร ไม่ต้องขออนุญาต) เมื่อได้รับคำขออนุญาตเจ้าพนักงานท้องที่ที่จะต้องพิจารณา

และสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอ
อนุญาตทราบภายใน ๔๕ วัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นต้องขยาย
เวลา แต่จะขยายได้ไม่เกิน ๓๐ วัน

ผู้ขออนุญาต จะต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่คำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาต หรือไม่แจ้งขยายเวลากภายใน
เวลาที่กำหนดไว้ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าวแล้ว ยัง
ไม่ดำเนินการให้เสร็จภายใน ๑๕ วัน ให้ถือว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น ได้มี
คำสั่งอนุญาตแล้ว และเมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ในขณะปฏิบัติการ จะต้องมีการ
ควบคุมงาน

(๔) เมื่อเกิดเพลิงไหม้อาคารตั้งแต่ ๓๐ หลังคาเรือนขึ้นไป
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศให้ประชาชนในเขตพื้นที่นั้นทราบว่าจะมีการปรับปรุง
เขตเพลิงไหม้นั้นหรือไม่ ทั้งนี้ภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้

(๑๐) ผู้ได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่พอใจ
คำสั่งดังกล่าว มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ ภายใน ๑๕
วัน และมีสิทธิเสนอคดีของตนต่อศาลภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
คำวินิจฉัยอุทธรณ์

LIRT

(๑๑) แกไขบทกำหนดโทษ บทเฉพาะกาล และอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสม และสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่

สาเหตุที่ต้องตราพระราชบัญญัติฉบับขึ้น

จากสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ฉบับนี้ มีสาเหตุสำคัญหลายประการ ที่ต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น เช่น

(๑) รวมกฎหมายสองฉบับเป็นฉบับเดียวกัน

เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร และพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงใหม่ มีลักษณะ และวัตถุประสงค์ที่คล้ายคลึงกันมาก สาระสำคัญก็เหมือนกัน จะแตกต่างกันบ้างก็เฉพาะในส่วนปลีกย่อย และด้วยคำบางคำเท่านั้น การรวมพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับเข้าเป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน ก็ไม่ได้ทำให้สาระหรือประเด็นสำคัญของกฎหมายเปลี่ยนแปลงไป กลับจะเป็นการสะดวกแก่ผู้นำไปปฏิบัติด้วยซ้ำไป

(๒) กฎหมายเดิมไม่เหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานในบางกรณี

พระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวแล้ว ได้ประกาศใช้มาเป็นเวลานาน แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขบ้าง ก็เป็นเพียงเพื่อให้เหมาะสม

กับสถานการณ์ในขณะนั้นเท่านั้น ปัจจุบันบ้านเมืองได้เจริญก้าวหน้า และขยายตัวมากขึ้น หากยังไม่แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเดิมเพื่อรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป ในทางปฏิบัติย่อมขาดประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างเช่น การรื้อถอนอาคาร การเคลื่อนย้ายอาคาร และการใช้อาคาร เป็นต้น

(๓) ขาดสำนักงานทางวิชาการ

ในปัจจุบันไม่มีศูนย์กลาง หรือหน่วยงานทางวิชาการที่จะเป็นตัวแทนประสานนโยบายการควบคุมอาคารของรัฐบาล หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับ การควบคุมอาคารจึงขาดการประสานสัมพันธ์ไป อีกทั้งเอกสาร ข้อมูลต่าง ๆ กับ การควบคุมอาคารก็อยู่กระจัดกระจายในหลายหน่วยงาน เพื่อแก้ปัญหาเรื่องนี้ จึงได้ตั้งสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารขึ้น

ผลที่จะเกิดจากพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

(๑) ในด้านการควบคุม การป้องกัน การสาธารณสุข และการบรรเทาการคับคั่งของจราจร เป็นต้น ย่อมมีประสิทธิภาพมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่นในเรื่องการควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย จากการสอบถามเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ได้รับคำชี้แจงว่า ในการสร้างอาคารมีบุคคลเกี่ยวข้อง

อยู่ ๓ คน คือ ผู้กระทำการ ผู้ครอบครอง และเจ้าของ ตามกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน หากการสร้างอาคารนั้นไม่ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต เจ้าหน้าที่ยกคำเป็นการลงโทษได้เฉพาะกับเจ้าของเท่านั้น แต่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้สามารถลงโทษได้ตั้งแต่ผู้กระทำการ ไปจนถึงเจ้าของ

(๒) หากมีการยกเว้นสำหรับอาคาร สถานที่ของทางราชการต่าง ๆ ที่ทำการก่อสร้างขึ้นใหม่ ก็จะเป็นเหตุให้ไม่เกิดผลในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องที่ดินรดยนต์ ที่กลับรดยนต์ และทางเข้าออก รดยนต์ เฉพาะในเขตที่มีรั้วจรัลค้ำคั่ง และเมื่อมีการผ่อนผันบางอย่าง ก็จะเป็นเหตุให้เอกชนถือเป็นเรื่องอย่างใด

(๓) ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาต ไม่ปฏิบัติตามที่ได้รับอนุญาต ได้ให้อ่านแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไปรื้อถอนส่วนที่เห็นว่าจะเป็นอันตรายได้ ในทางปฏิบัติปรากฏว่าไม่เกิดผลดีเท่าที่ควร เพราะเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้าไปรื้อถอน ย่อมก่อการทะเลาะวิวาทกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร บางครั้งถึงกับเกิดฆาตกรรมก็มี

LIRT

1438

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 281-9290, 282-6181-91 ต่อ 232-235

พิมพ์ที่ กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 282-6181-91 ต่อ 211

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกผลการพิจารณา

Legislative Institutional Repository of Thailand

1237 1439

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการการเมือง

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

อ.พ. ๐๐๔๐

วัตถุประสงค์

ในการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ หรือผู้ใด
สำคัญ

๑. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
การศึกษาถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติหรือผู้ใด ที่จัดเข้าระเบียบวาระ
ประชุม ในระยะเวลารวดเร็ว

๒. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
เรื่องข้อมูล สถิติ และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ หรือผู้ใดที่
จะต้องพิจารณา โดยรวบรวมไว้ในเอกสารฉบับเดียว

๓. เพื่อเป็นคู่มือและแนวทางสำหรับสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ในการอภิปราย ตลอดจนการพิจารณาตัดสินใจเพื่อลงมติ

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อบริการแก่

สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และคณะรัฐมนตรี ในการประชุม
สภา และยังได้จัดให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสภา หน่วยราชการ ท้องสมุท
และสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สนใจ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการและ
การศึกษาค้นคว้าอีกด้วย

1447

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สมัยสามัญ

ครั้งที่ ๔/๒๕๒๐

วันศุกร์ที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๒๐

Legislative Institutional Repository of Thailand

1442

สารบัญ

๑. คำนำ
๒. สำระสำคัญร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑
๓. ตารางเปรียบเทียบตำแหน่งข้าราชการการเมือง ๕
- ภาคผนวก
๔. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ๘
๕. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๑๘ ๑๑

1445

คำนำ

คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินเพื่อให้มีตำแหน่งเลขาธิการ ประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยเลขาธิการ ประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และประจำสำนักงานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี เพิ่มขึ้น และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมีฐานะเป็นข้าราชการการเมือง

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ ได้สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. แสดงตารางเปรียบเทียบตำแหน่งข้าราชการการเมือง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. พร้อมทั้งได้ผนวกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ เพื่อให้สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินได้ศึกษาประกอบการพิจารณา

1446

สำรสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการการเมือง
มาตรา ๓ มาตรา ๑ มาตรา ๔ มาตรา ๑๑ (๔) และบัญญัติตราเงินเดือน
ข้าราชการการเมือง และเพิ่มมาตรา ๑ ทวิ และมาตรา ๑ ตร

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมืองที่ใช้
ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสมกับกาลสมัย ฉะนั้นเพื่อ
ประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
สมควรกำหนดให้มีตำแหน่ง เลขานุการประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี
ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ประจำสำนักเลขาธิการ
กิจการนายกรัฐมนตรี และประจำสำนักงานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีเพิ่ม

ขึ้น และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว มีฐานะเป็นข้าราชการการเมืองด้วยจึง
จำเป็นต่องตราบพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญ

๑. แก้ไขมาตรา ๓ โดยการเพิ่มข้าราชการการเมือง ๔
ตำแหน่ง

- ก. เลขานุการประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี
- ข. ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี
- ค. ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- ง. ประจำสำนักงานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี

และตัดข้าราชการการเมืองออก ๒ ตำแหน่ง

- ก. เลขาธิการรองนายกรัฐมนตรี
- ข. ผู้ช่วยเลขาธิการรองนายกรัฐมนตรี

๒. แก้ไขมาตรา ๖ ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการ
การเมืองตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีด้วย

๓. เพิ่มมาตรา ๖ ทวิ ให้อำนาจประธานสภา ที่ปรึกษาของ
นายกรัฐมนตรี แต่งตั้งข้าราชการการเมือง ตำแหน่ง

ก. เลขานุการประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี

ข. ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี

ค. ประจำสำนักงานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี

๔. เพิ่มมาตรา ๑ ตรี ให้อำนาจรองนายกรัฐมนตรี แต่งตั้งข้าราชการการเมืองตำแหน่งที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี แต่ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี (เดิมก็มีวิธีปฏิบัติเช่นเดียวกัน ตามมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๔)

๕. แก้ไขมาตรา ๔ เรื่องให้อำนาจรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแต่งตั้งข้าราชการการเมือง แต่ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี โดยเปลี่ยนแปลงข้อยกเว้น ให้สอดคล้องมาตรา ๑ มาตรา ๑ ตรี และมาตรา ๑ ตรี คือ นอกจากตำแหน่งที่ระบุไว้ในมาตรา ๑ มาตรา ๑ ตรี มาตรา ๑ ตรี และมาตรา ๔ (ข้าราชการการเมืองของ กทม.) ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดแต่งตั้งได้ โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

๖. แก้ไขมาตรา ๑๑ เรื่องการออกจากตำแหน่ง ของข้าราชการการเมือง ให้สอดคล้องกับตำแหน่งข้าราชการการเมืองใหม่ ตามมาตรา ๓ คือ เมื่อประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ออกจาก

ตำแหน่ง เลขานุการประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี และประจำสำนักงานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ต้องออกจากตำแหน่งด้วย และถ้านายกรัฐมนตรีออกจากตำแหน่ง ข้าราชการการเมือง ตำแหน่ง ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ก็ต้องออกจากตำแหน่งด้วย

๑. แกไขบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง เพื่อให้ข้าราชการการเมืองที่กำหนดขึ้นใหม่ มีเงินเดือน ดังนี้คือ

ก. เลขานุการประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี

๖,๑๕๐ บาท

ข. ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี

๕,๔๔๕ บาท

ค. ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

๔,๓๓๕ บาท

ง. ประจำสำนักงานสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี

๔,๓๓๕ บาท

และได้ตัดอัตราเงินเดือนของข้าราชการการเมืองออก ๒ ตำแหน่ง คือ

ก. เลขาธิการรองนายกรัฐมนตรีเดือนละ ๑๐,๓๔๐ บาท

ข. ผู้ช่วยเลขาธิการรองนายกรัฐมนตรี เดือนละ

๖,๑๕๐ บาท

ข้อบัญญัติ	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๔	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔	อัตราเงินเดือน
(๓๐) รองผู้ว่าราชการจังหวัดมหาดไทย	มี	มี	มี	๓๐,๘๔๐
(๓๑) เลขาธิการนายกรัฐมนตรี	มี	มี	มี	๓๐,๘๔๐
(๓๒) รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง	มี	มี	มี	๓๐,๘๔๐
(๓๓) เลขาธิการรองนายกรัฐมนตรี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	๓๐,๘๔๐
(๓๔) ผู้ช่วยเลขาธิการรองนายกรัฐมนตรี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	๒,๐๔๐
(๓๕) เลขาธิการรัฐมนตรีประจำนายกรัฐมนตรี	มี	มี	มี	๒,๐๔๐
(๓๖) ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีประจำนายกรัฐมนตรี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	๒,๐๔๐
(๓๗) โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	มี	มี	มี	๒,๐๔๐
(๓๘) รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	มี	มี	มี	๒,๐๔๐
(๓๙) ประสานงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	มี	มี	มี	๒,๐๔๐
(๔๐) เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	มี	มี	มี	๒,๐๔๐
(๔๑) ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	มี	มี	มี	๒,๐๔๐
(๔๒) เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการทบวง	มี	มี	มี	๒,๐๔๐
(๔๓) ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการทบวง	มี	มี	มี	๒,๐๔๐

คำถาม	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ การเมือง พ.ศ. ๒๕๐๔	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ การเมือง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๗	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ การเมือง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	อัตราเงินเดือน
(๒๑) เงินค่าตอบแทนสำหรับรักษา ของนาขบวนคดี	ไม่มี	ไม่มี	มี	๐๒๐,๐๐๐
(๒๒) เงินค่าตอบแทนสำหรับรักษา คดีอาชญากรรมคดี	ไม่มี	ไม่มี	มี	๒๒๐,๐๐๐
(๒๓) เงินค่าตอบแทนสำหรับรักษา คดีอาชญากรรมคดี	ไม่มี	ไม่มี	มี	๒๒๐,๐๐๐
(๒๔) เงินค่าตอบแทนสำหรับรักษา คดีอาชญากรรมคดี	มี	มี	มี	๒๒๐,๐๐๐
(๒๕) เงินค่าตอบแทนสำหรับรักษา คดีอาชญากรรมคดี	มี	มี	มี	๒๒๐,๐๐๐
(๒๖) เงินค่าตอบแทนสำหรับรักษา คดีอาชญากรรมคดี	มี	มี	มี	๒๒๐,๐๐๐
รวม	๒๐ ล้าน	๒๐ ล้าน	๒๐ ล้าน	๒๐ ล้าน

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๐๔ กำหนดให้ เงินค่าตอบแทนสำหรับรักษาคดีอาชญากรรมคดี ๕ อัตรา คือ ๑,๕๐๐ บาท ๑,๕๐๐ บาท ๑,๕๐๐ บาท ๑,๕๐๐ บาท และ ๑,๕๐๐ บาท ตามลำดับ

๑,๕๐๐ บาท ตามลำดับ

1454

1455

חכמת אור

Legislative Institutional Repository of Thailand

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการการเมือง

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
การเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่
รัฐสภาฯ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ข้าราชการการเมือง ได้แก่บุคคลซึ่งรับราชการ
ในตำแหน่งข้าราชการการเมืองดังต่อไปนี้

- (๑) นายกรัฐมนตรี
- (๒) รองนายกรัฐมนตรี
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๔) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๕) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
- (๖) รัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๗) รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง
- (๘) รัฐมนตรี
- (๙) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
- (๑๐) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๑๑) รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๑๒) เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

LIPT

- (๑๓) รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
- (๑๔) เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๕) เลขานุการประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๖) โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๗) รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๘) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๑๙) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๒๐) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๒๑) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๒๒) เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๒๓) ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๕ ให้ถือว่าข้าราชการการเมืองเป็นข้าราชการ
พลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายพลเรือน

มาตรา ๕ ให้ข้าราชการการเมืองได้รับเงินเดือนและ
เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการผู้ซึ่งได้รับบำนาญปกติ ถ้าได้รับแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งข้าราชการการเมืองและไม่ได้บอกเลิกรับบำนาญใน
ขณะที่ยกกลับเข้ารับราชการใหม่ ให้ได้รับเงินเดือนตามบัญชีท้าย

พระราชบัญญัตินี้ทั้งหนึ่ง และไม่ให้ให้นำมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๘ มาใช้บังคับแก่การรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการการเมืองผู้กลับเข้ารับราชการใหม่

ข้าราชการการเมืองผู้ซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่งหรือเงินอื่นใดจากรัฐวิสาหกิจอยู่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง

การจ่ายเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖ การแต่งตั้งและการออกจากตำแหน่งของรัฐมนตรีให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๗ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองตำแหน่งที่ปรึกษา นายกรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ส่วนการแต่งตั้งข้าราชการการเมืองตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๔ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองตำแหน่ง
เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขานุการ
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาเห็น
สมควร และเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะเป็นข้าราชการการเมืองตาม
พระราชบัญญัตินี้ได้ โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองนอกจากตำแหน่ง
ที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด
แต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควร ตามเหตุผลในทางการเมือง และ
เป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราช-
บัญญัตินี้ได้ โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการการเมือง
ตำแหน่งอื่นนอกจากตำแหน่งรัฐมนตรี ต้องมีคุณสมบัติ
ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) เป็นผู้ถือมโนในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๔) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๖) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๗) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๘) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก จากรัฐวิสาหกิจ

(๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๑ ข้าราชการการเมือง นอกจากตำแหน่งรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ได้รับอนุญาตให้ออก

LIRT

(๓) ถูกสั่งให้ออก จะเป็นการออกโดยมีความผิดหรือ
ไม่มีความผิดก็ตาม

(๔) คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่ง
ทั้งคณะ หรือรัฐมนตรีเข้าสังกัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพ
มหานครผู้สั่งแต่งตั้งออกจากตำแหน่ง

(๕) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐

มาตรา ๑๒ ข้าราชการการเมืองตำแหน่งที่ปรึกษานายก-
รัฐมนตรีออกจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรีให้ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้ออก จะเป็นการออกโดย
มีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม

(๔) นายกรัฐมนตรีผู้แต่งตั้งออกจากตำแหน่ง

มาตรา ๑๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราช-
บัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๔ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองตาม
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ใน
Legislative Institutional Repository of Thailand

วันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็น
 ข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองตามวรรคหนึ่ง ไม่มีสิทธิ
 ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามมาตรา ๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ชรรณศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีคราเงินเดือนข้าราชการการเมือง

(๑) นายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๓,๕๐๐ บาท
(๒) รองนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๒,๖๕๐ บาท
(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือรัฐมนตรี ประจำสำนักงานนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๐,๔๔๕ บาท
(๔) รัฐมนตรีว่าการทบวง หรือรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวง	เดือนละ ๑๐,๕๐๐ บาท
(๕) รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง หรือรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๐,๓๕๐ บาท
(๖) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๕,๔๕๐ บาท
(๗) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๔,๕๕๐ บาท
(๘) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๔,๕๐๕ บาท
(๙) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๓,๒๖๐ บาท
(๑๐) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	เดือนละ ๑๐,๕๐๐ บาท
(๑๑) รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	เดือนละ ๑๐,๓๕๐ บาท
(๑๒) เลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๐,๕๐๐ บาท
(๑๓) รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง	เดือนละ ๑๐,๓๕๐ บาท
(๑๔) เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๖,๑๕๐ บาท
(๑๕) เลขานุการประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๗,๔๕๐ บาท
(๑๖) โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๕,๔๕๐ บาท
(๑๗) รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๔,๕๐๕ บาท
(๑๘) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	เดือนละ ๖,๑๕๐ บาท
(๑๙) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง	เดือนละ ๕,๔๕๕ บาท
(๒๐) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	เดือนละ ๕,๔๕๕ บาท
(๒๑) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง	เดือนละ ๔,๓๑๕ บาท
(๒๒) เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	เดือนละ ๕,๔๕๕ บาท
(๒๓) ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	เดือนละ ๔,๓๑๕ บาท

บัญชีเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๑) นายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการทบวง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง หรือรัฐมนตรี	เดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการการเมือง
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕
เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการการเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี
ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไป
นี้แทน

“มาตรา ๓ ข้าราชการการเมือง ได้แก่ บุคคลซึ่งรับ
ราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมืองดังต่อไปนี้

- (๑) นายกรัฐมนตรี
- (๒) รองนายกรัฐมนตรี
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๔) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๕) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
- (๖) รัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๗) รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง
- (๘) รัฐมนตรี
- (๙) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี

LIRT

- (๑๐) ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี
- (๑๑) ที่ปรึกษารัฐมนตรี
- (๑๒) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๑๓) รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๑๔) เลขานุการนายกรัฐมนตรี
- (๑๕) รองเลขานุการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
- (๑๖) เลขานุการรองนายกรัฐมนตรี
- (๑๗) ผู้ช่วยเลขานุการรองนายกรัฐมนตรี
- (๑๘) เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๙) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒๐) โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒๑) รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒๒) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๒๓) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๒๔) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๒๕) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๒๖) เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๒๗) ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมือง และเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัตินี้ได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองนอกจากตำแหน่งที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมือง และเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัตินี้ได้ โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่ง
ทั้งคณะ หรือรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีเข้าสังกัด หรือผู้ว่า
ราชการกรุงเทพมหานคร ผู้สั่งแต่งตั้งออกจากตำแหน่ง”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของมาตรา ๑๒
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘

“(๕) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง
ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง

(๑) นายกรัฐมนตรี เดือนละ ๑๓,๕๐๐ บาท

(๒) รองนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๑๒,๖๕๐ บาท

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
หรือรัฐมนตรีประจำสำนัก
นายกรัฐมนตรี เดือนละ ๑๑,๔๔๕ บาท

(๔) รัฐมนตรีว่าการทบวง หรือ
รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวง เดือนละ ๑๐,๕๐๐ บาท

- (๕) รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง
หรือรัฐมนตรี เดือนละ ๑๐,๓๘๐ บาท
- (๖) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี เดือนละ ๗,๒๖๐ บาท
- (๗) ที่ปลีการรองนายกรัฐมนตรี
เดือนละ ๗,๒๖๐ บาท
- (๘) ที่ปลีการรัฐมนตรี เดือนละ ๗,๒๖๐ บาท
- (๙) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
เดือนละ ๑๐,๕๐๐ บาท
- (๑๐) รองผู้ว่าราชการกรุงเทพ
มหานคร เดือนละ ๑๐,๓๘๐ บาท
- (๑๑) เลขธิการนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๑๐,๕๐๐ บาท
- (๑๒) รองเลขธิการนายกรัฐมนตรี
ฝ่ายการเมือง เดือนละ ๑๐,๓๘๐ บาท
- (๑๓) เลขธิการรองนายกรัฐมนตรี
เดือนละ ๑๐,๓๘๐ บาท
- (๑๔) ผู้ช่วยเลขธิการรอง
นายกรัฐมนตรี เดือนละ ๗,๕๕๐ บาท

- (๑๕) เลขานุการรัฐมนตรีประจำ
สำนักนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๖,๑๕๐ บาท
- (๑๖) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี
ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๕,๔๘๕ บาท
- (๑๗) โฆษกประจำสำนักนายก
รัฐมนตรี เดือนละ ๕,๔๑๐ บาท
- (๑๘) รองโฆษกประจำสำนัก
นายกรัฐมนตรี เดือนละ ๘,๕๐๕ บาท
- (๑๙) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวง เดือนละ ๖,๑๕๐ บาท
- (๒๐) เลขานุการรัฐมนตรี
ว่าการทบวง เดือนละ ๕,๔๘๕ บาท
- (๒๑) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวง เดือนละ ๕,๔๘๕ บาท
- (๒๒) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี
ว่าการทบวง เดือนละ ๔,๓๓๕ บาท

(๒๓) เลขานุการผู้ว่าราชการ

กรุงเทพมหานคร

เดือนละ ๕,๔๘๕ บาท

(๒๔) ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการ

กรุงเทพมหานคร

เดือนละ ๔,๓๓๕ บาท”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรวีวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อ
ประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน สมควรกำหนดให้มีตำแหน่ง
ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี และที่ปรึกษารัฐมนตรี ในแต่ละกระทรวง
และทบวง โดยให้มีฐานะเป็นข้าราชการการเมือง และแก้ไขเพิ่มเติม
ตำแหน่งข้าราชการการเมืองอื่นบางตำแหน่ง จึงจำเป็นต้องตราพระราช
บัญญัติขึ้น

177

Legislative Institutional Repository of Thailand

1475

1476

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 281-9290, 282-6181-91 ต่อ 232-235

พิมพ์ที่ กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 282-6181-91 ต่อ 211

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกผลการพิจารณา

Legislative Institutional Repository of Thailand

เอกสารประกอบการพิจารณา

เรื่อง

การให้สัตยาบันความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษ
ทางการค้าของอาเซียน

อ.พ. ๐๐๔๑

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

วัตถุประสงค์

ในการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติ
สำคัญ

๑. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
การศึกษาถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติ ที่จัดเข้าระเบียบวาระ
ประชุม ในระยะเวลารวดเร็ว

๒. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ใน
เรื่องข้อมูล สถิติ และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติที่
จะต้องพิจารณา โดยรวบรวมไว้ในเอกสารฉบับเดียว

๓. เพื่อเป็นคู่มือและแนวทางสำหรับสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ในการอภิปราย ตลอดจนการพิจารณาตัดสินใจเพื่อลงมติ

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อบริการแก่

สมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และคณะรัฐมนตรี ในการประชุม
สภา และยังได้จัดให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสภา หน่วยราชการ ห้องสมุด
และสถานศึกษาชั้นอุดมศึกษาที่สนใจ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการและ
การศึกษาค้นคว้าอีกด้วย

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สมัยสามัญ

ครั้งที่ ๘๗
ครั้งที่ ๙/๒๕๒๐

วันศุกร์ที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๒๐

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบัญ

๑. คำนำ	
๒. สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน ..	๑
๓. แผนภูมิการจัดรูปงานของอาเซียน	๔
๔. แผนภูมิการแบ่งส่วนราชการสำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย	๕
๕. สารสำคัญของความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้า ของอาเซียน	๑๐

คำนำ

งานของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ อาเซียน (ASEAN) ถือเป็นกิจกรรม ซึ่งมุ่งเน้นถึงสัมพันธภาพและความร่วมมืออันเกี่ยวข้องด้วยประโยชน์ของประเทศสมาชิกในภูมิภาคแห่งนี้เป็นอย่างยิ่ง นับตั้งแต่การริเริ่มดำเนินการมาตราบเท่าปัจจุบัน กิจกรรมที่ประเทศสมาชิกให้ความร่วมมือต่อกันได้เจริญรุดหน้าขึ้นตามลำดับ

ตามปฏิญญาความสามานฉันท์แห่งอาเซียนซึ่งได้ลงนามกัน ณ กรุงบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๒ นั้นได้ย้มาถึงการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศสมาชิกของอาเซียน จึงได้มีการตกลงกันที่จะสถาปนาการให้สิทธิพิเศษขึ้น ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกมาตั้งแต่แรกเริ่มและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่เสมอมาและในโอกาสที่สภาพิรูปการปกครองแผ่นดิน จะประชุมปรึกษาเพื่อให้สัตยาบัน ในความตกลงดังกล่าว เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จึงได้ทำรวบรวมประวัติความเป็นมา โครงรูปและจักรกลการดำเนินงานโดยสังเขป ตลอดจนสาระสำคัญของความตกลงมา เสนอให้ท่านสมาชิกสภาพิรูปการปกครองแผ่นดิน ได้ใช้ประกอบการพิจารณา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒. สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ
อาเซียน

๑.๑. การก่อตั้งและวัตถุประสงค์

หลังจากที่ได้มีการฟื้นฟูสัมพันธภาพกันใหม่ระหว่างประเทศ
มาเลเซียและประเทศอินโดนีเซียในกลางปี พ.ศ. ๒๕๐๔ แล้ว ในเดือน
สิงหาคมของปี พ.ศ. ๒๕๐๐ รัฐมนตรีต่างประเทศ ของประเทศภาคี
สมาคมอาสา (A S A) อันประกอบด้วยประเทศมาเลเซีย ฟิลิปปินส์
และประเทศไทย รวมกับรัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศอินโดนีเซีย
และประเทศสิงคโปร์ได้เข้าร่วมประชุมกันที่กรุงเทพมหานคร และที่บาง
แสน ซึ่งขอประชุมในระยะแรกก็เห็นชอบร่วมกันว่าควรจะได้ขยายขอบ
ข่ายการดำเนินงานของสมาคมอาสาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยรวมประ
เทศภาคีเพิ่มขึ้นอีกสองประเทศคือ อินโดนีเซีย และสิงคโปร์

ต่อมาในวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้มีการลงนาม

LIRT

ร่วมกันในภูมิภาคอาเซียน (THE ASEAN DECLARATION)

ประกาศถึงสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ

Association of Southeast Asian Nations) ที่เรียกว่า

“อาเซียน” ประกอบด้วยประเทศสมาชิก ๕ ประเทศคือ สิงคโปร์ มาเลเซีย
ฟิลิปปินส์ บังกลาเทศ และไทย โดยวัตถุประสงค์สำคัญ คือ

- เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างรัฐสมาชิก ระหว่างประเทศ
สมาชิกทางด้านการเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม การคลัง การทหารเมืองชาย
แดน การรวมพลังความเข้มแข็งและประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ
สันติสุข และความก้าวหน้าในสังคมประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๑.๒ โครงสร้างและจักรกลการทำงาน

เพื่อจะดำเนินงานให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่กล่าวแล้วสมาคม
ประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้วางโครงสร้าง และจักรกลใน
การทำงานสรุปได้ดังนี้ คือ

๑. การประชุมประจำปีระดับรัฐมนตรี (Annual
Ministerial Meeting) เป็นการประชุมของสมาคม ที่ต้องพบ
เวียนกันไปในเมืองหลวงของประเทศสมาชิก ถือเป็นจักรกลสูงสุด

ที่จะกำหนดหรือชักชวนนโยบายที่สำคัญ นอกจากนั้นอาจมีการประชุมวิสามัญ
ในระบับรัฐมนตรี เพื่อกล่าวปรึกษาได้ตามความจำเป็น

๒. คณะกรรมการประจำ (Standing Committee)

เป็นคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการของสมาคมในระหว่างที่ยัง
ไม่มีการประชุมระบับรัฐมนตรี เพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินไปอย่างค
เนื่อง โดยยึดถือหลักที่ให้มีการประชุมกันในประเทศที่จะเป็นเจ้าภาพการ
ประชุมระบับรัฐมนตรีครั้งต่อไป มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ของประเทศนั้นเป็นประธาน และมีหัวหน้าคณะทูตของประเทศ
สมาชิกในประเทศนั้นเป็นกรรมการ ประชุมกันเดือนละหนึ่งครั้ง

๓. คณะกรรมการถาวรและคณะกรรมการพิเศษ (per-

manent Committees and Special and Co-ordinating
Committees) เป็นคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ และเจ้า
หน้าทั้งรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประจำของสมาคมได้แต่งตั้งขึ้น เพื่อ
ปฏิบัติงานในแต่ละสาขาเป็นการเฉพาะในปัจจุบันมี ๑๑ คณะมีทั้งคณะ
กรรมการถาวรว่าด้วยสิ่งแวดล้อม การขนส่งทางทะเล อาหารและเกษตร
การท่องเที่ยว การขนส่งและโทรคมนาคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
การคมนาคมและบริการจราจรทางอากาศและอวกาศและการคลัง

การพาณิชย์และอุตสาหกรรม ไปจนถึงคณะกรรมการอาหารว่าด้วยกิจกรรม
สังคมและวัฒนธรรม

๔. สำนักงานเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ (National Secretariats) ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศต้องจัดตั้งสำนักงานเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติของตนขึ้น เพื่อทำหน้าที่ประสานงาน และปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานของคณะกรรมการถาวรและคณะกรรมการพิเศษ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการสำหรับการประชุมใด ๆ ที่สมาคมกล่าวหนดให้ไว้ในประเทศนั้นรวมทั้งมีหน้าที่ติดต่อ และประสานงานกับสำนักงานเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติของประเทศสมาชิกอื่นด้วย (กฎจากกฎในภาคผนวก)

๕. การดำเนินงาน สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ สมาคมอาเซียนได้ดำเนินกิจกรรมตามโครงการต่าง ๆ โดยแบ่งแยกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) โครงการที่สมควรและสามารถจะดำเนินได้ทันที

(๒) โครงการซึ่งจะต้องศึกษาและพิจารณากันต่อไป

นับตั้งแต่สมาคมอาเซียนได้ก่อกำเนิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นต้นมา กิจกรรมตามเป้าหมายหลายด้านได้ประสบผลสำเร็จ และขยายตัวมากขึ้นเป็นลำดับ

ก. ทางด้านการเมือง ในปัจจุบันสมาคมอาเซียนได้ให้ความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันอื่น มีการประชุมปรึกษาหารือกันทั้งระดับรัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่ระดับสูงอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่จะเกิดปัญหาอันมีผลกระทบระเหิดถึงความมั่นคง และผลประโยชน์แห่งภูมิภาคนี้ เช่น ให้ความสงนวมในกฎบัตรกรุงกัวลาลัมเปอร์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ประกาศิโศลาสาบวิเฒเอเชียนะกันชอกเฉียงโคเป็นเขตสันติภาพ เสรีภาพ และความเป็นกลาง นอกจากนี้ยังพยายามทำเป็นการกระชับสัมพันธ์ไมตรีกับประเทศมหาอำนาจ ทั้งทางค่ายโลกเสรีและค่ายคอมมิวนิสต์เพื่อตอลในการสนับสนุนให้ความมุ่งหมายที่สำคัญได้แก่ถอนกองสู่ความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

ข. ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ความพยายามในค่านี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นเป้าหมาย หรือจุดประสงค์หลักซึ่งได้เริ่มดำเนินการและพัฒนาดันในทุกแขนง โดยเฉพาะอย่างทางด้านการเศรษฐกิจ ให้ความมือประสานงานกันอย่างใกล้ชิดพยายามเร่งรัดการพัฒนาการศึกษาในภูมิภาค โดยเปิดโพ้การคำขายอย่างเสรีระหว่างประเทศสมาชิก ส่งเสริมการกองทุน ขยายเขตการค้าและศีกค่อเจรจาขอความร่วมมือกับกลุ่มประเทศที่มีอิทธิพลทางการค้าในภูมิภาค

ภาคอื่นๆ หางานสังคม วัฒนธรรม โค้ชช่ายามส่งเสริมความ
ความเข้าใจและความคิดกันโดยทรงระหว่งประชาชนของประเทศ
สมาชิคเป็นอย่างดี มีการจัดกิจกรรมการถือปละมตรวมอาเขินเป็น
ประจำทุกปี มีการปริญญาดาริอเพื่อทำอนุสัญญาว่าด้วยกาเร่งผู้ร้ายข้าม
แดน การคบค้ากันกับทิศทางธรรมชาติระหว่างประเทศ ตลอดจนการ
ทรงักเพื่อถึงกันความอุดมมาเสพดินแห่งอาเขิน เป็นต้น

ค. ความร่วมมือจากประเทศสมาชิกประเทศและสมาคม
ระหว่างประเทศนอกมาที่หลายประเทศมีความสนใจต่อสมาคมอาเขิน
มาก บางประเทศอยู่ในขั้นศึกษารวจา และบางประเทศได้ร่วมมิต
เข้ามาช่วยเหลือแล้ว ส่วนใหญ่เป็นความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และ
วิชาการ ประเทศและกลุ่มสมาคมเหล่านี้ได้แก่ องค์การเศรษ นิวิ
แดนกั ติภูมิ เนเธอร์แลนด์ ศูนย์การลารระหว่างประเทศพื้นกรเพินว่า
ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป (E E C) รวมทั้งสหรัฐอเมริกา และ
แคนาดาซึ่งแสดงความสนใจที่จะร่วมมิตช่วยเหลือ เป็นต้น

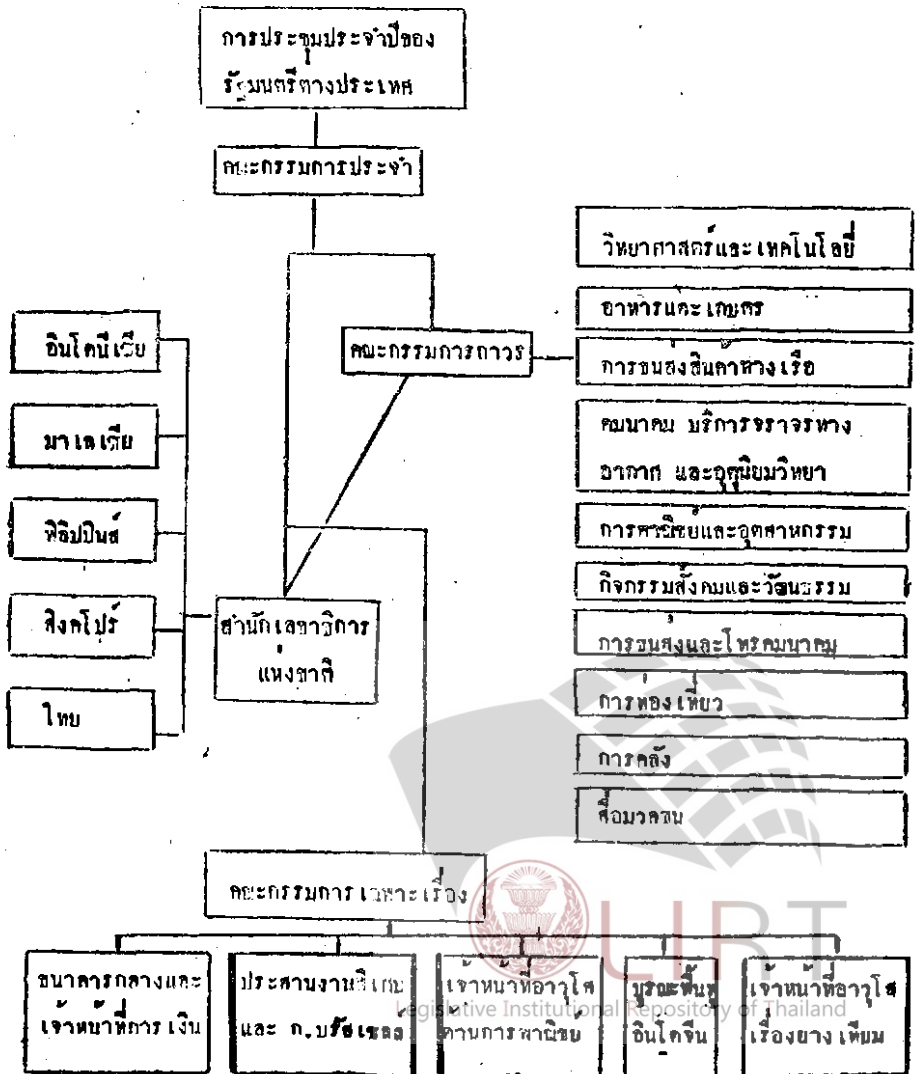
ด้วยจุดประสงค์ การพัฒนาความพันดในการดำเนินการตลอด
จนการเปิดโอกาสให้ประเทศอื่นในภูมิภาคแห่งนี้ที่ประสงค์จะเข้าร่วม
เป็นสมาชิคโดยมีมติรับ เชนารมมศักดิ์การ และได้รับความเห็นชอบ

เป็นเอกฉันท์จากประเทศสมาชิกเกิน รวบรวมการแจ้งเห็นผล ขอบ
 ขยายการขยายตัวในอนาคต สมาคมอาเซียนโดยรัฐมนตรีว่าการกระ
 ทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิก ได้ตกลงร่วมกันเมื่อ
 พ.ศ. ๒๕๐๓ เพื่อจัดตั้งสำนักงานเลขาธิการกลาง (Central
 Secretariat) ในกรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย เป็นศูนย์
 การติดต่อความเป็นไปในลักษณะนี้ด้วย

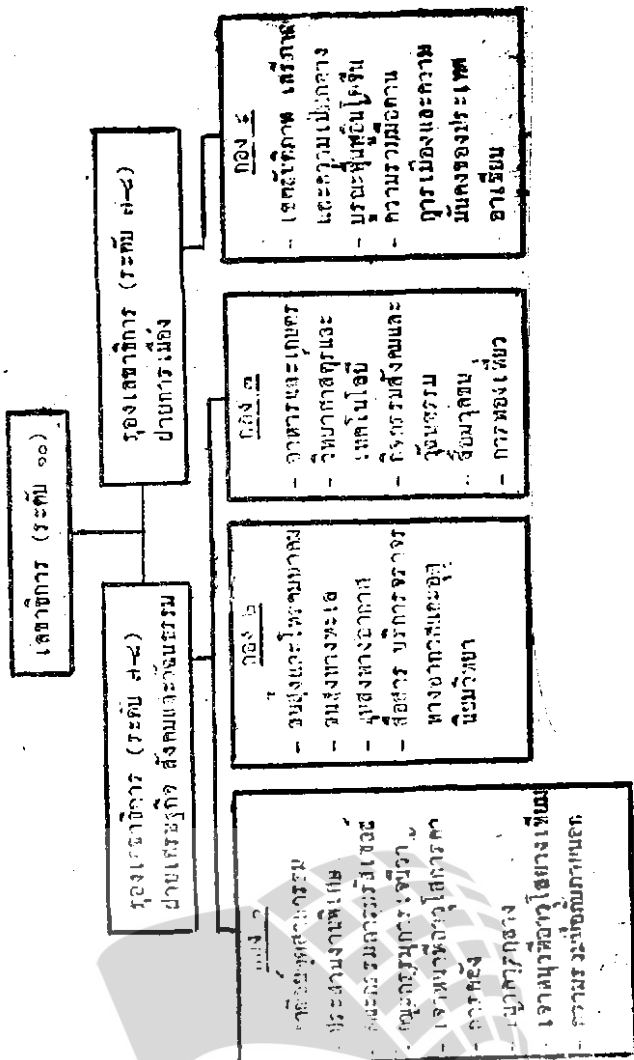
หมายเหตุ องค์การระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิกสมาคม
 เอเชีย (ASEAN INTER - PARLIAMENTARY ORGANIZATION)
 เป็นองค์การที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้เกิดความร่วมมือ และความเข้าใจอันดี
 ระหว่างกลุ่มประเทศภาคีในระดับรัฐสภา ประชุมร่วมกันครั้งแรกเมื่อ
 วันที่ ๔ ถึง ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๔ นับเป็นความก้าวหน้าอีกก้าว
 หนึ่งอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการขยายตัวของสมาคมอาเซียน

แผนภูมิการดำเนินงานของสมาคมอาเซียน

แผนภูมิการแบ่งส่วนราชการ
สำนักงานอาเซียนแห่งประเทศไทย

๓. สำคัญของความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของอาเซียน

ประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียน ๕ ประเทศ คือ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และราชอาณาจักรไทย ได้ตกลงกันที่จะสถาปนาการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของอาเซียน คือ

หมวด ๑ ขอบัญญัติทั่วไป

รัฐผู้ทำสัญญาได้ตกลงขยายให้สิทธิพิเศษทางการค้าแก่กันและกัน เพื่อการขยายการค้าแห่งอาเซียน โดยการให้ความช่วยเหลือแก่กันและกัน ในด้านโอกาสขั้นมูลฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาหารและพลังงาน

หมวด ๒ กรอบและนิยามของการให้สิทธิพิเศษทางการค้า

คำนิยาม การให้สิทธิพิเศษทางการค้า จะใช้บังคับแก่โอกาสขั้นมูลฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าว และน้ำมันดิบ แก่ผลิตภัณฑ์ตามโครงการอุตสาหกรรมของอาเซียน ผลิตภัณฑ์เพื่อการขยายการค้า ในอาเซียน และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่เป็นผลประโยชน์แก่รัฐผู้ทำสัญญา

กลไก

ก. ทำสัญญาซื้อขายในระยะยาว ๓ ปี หรือ ๕ ปี ตามความเหมาะสม แต่ก็มีได้ก็ดักกันสัญญาซื้อขายที่มีระยะเวลาสั้นกว่า

ข. แจกความประกวดราคาไปยังประเทศสมาชิกอาเซียนและฟิจิใช้บังคับบนมูลฐานแห่งการประกวดราคาที่ให้ราคาต่ำสุด และเป็นที่ยอมรับได้

ค. เมื่อให้สิทธิพิเศษทางฟักัดอัตราแก่ประเทศใดแล้ว สิทธิพิเศษนั้น ขอมขยายไปถึงประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียนด้วย

หมวด ๓ การปฏิบัติที่ให้สิทธิพิเศษ สำหรับผลิตภัณฑ์ตาม
โครงการอุตสาหกรรมของอาเซียน และแผนการช่วยเหลือทางอุตสาหกรรม
แก่กันและกัน

รัฐสมาชิกจักสถาปนาการให้สิทธิพิเศษทางการค้า เป็นการเฉพาะแก่ผลิตภัณฑ์ตามโครงการอุตสาหกรรมของอาเซียน ซึ่งจะกำหนดขึ้นเป็นข้อตกลงเพิ่มเติม

หมวด ๔ การดูแลรักษา การให้สิทธิพิเศษ

รัฐผู้ทำสัญญาจักไม่ลดลง หรือเลิกการให้สิทธิพิเศษใด ๆ

ตามที่ได้ตกลงกันแล้ว โดยการบังคับใช้ภาวะ หรือมาตรการใหม่ ๆ ซึ่ง
จำกัดการค้า ยกเว้นกรณีต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในความตกลงนี้

หมวด ๕ มาตรการฉุกเฉิน

ในกรณีฉุกเฉินที่จะเกิดความเสียหาย รัฐผู้ทำสัญญา อาจคง
สิทธิพิเศษต่าง ๆ เป็นการชั่วคราว และโดยไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ แต่
ต้องแจ้งต่อคณะกรรมการว่าด้วยการค้าและการท่องเที่ยวของอาเซียนโดย
ทันที

หมวด ๖ ข้อตกลงเกี่ยวกับสถาบัน

คณะกรรมการว่าด้วยการค้าและการท่องเที่ยว ของอาเซียน
มีอำนาจดำเนินการเจรจาทางการค้า ตามข้อตกลงนี้ ตลอดจนตรวจสอบ
และดูแลการอนุวัติความตกลง

หมวด ๗ การปรึกษาหารือ

ถ้าเกิดปัญหารัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐต้องเปิดโอกาสให้มีการปรึกษา
หารือ ถ้าตกลงกันยังไม่ได้ คณะกรรมการว่าด้วยการค้า และการท่องเที่ยว
ของอาเซียนอาจทำการปรึกษาร่วมกับรัฐสมาชิก รัฐที่เสียหายอาจ
แจ้งการให้สิทธิพิเศษเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะแก้ไขปัญหา เป็นที่น่าพอใจ

ซึ่งกันและกัน

หมวด ๘ กฎเกณฑ์เกี่ยวกับดินก้ำเนตสินค้า

สิทธิพิเศษคลุมถึงผลิตภัณฑ์ตามโครงการอุตสาหกรรม ของ อาเซียน ผลิตภัณฑ์เพื่อการขยายการค้าในอาเซียน และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่เป็นผลประโยชน์แก่รัฐผู้ทำสัญญา ถ้าหากไม่ขัดกับกฎเกณฑ์ เกี่ยวกับดินก้ำเนตสินค้า ตามภาคผนวก ๑

หมวด ๘ ข้อยกเว้นทั่วไป

ข้อตกลงนี้ไม่กีดกัน รัฐผู้ทำสัญญา ในการดำเนินการหรือรับ มาตรการที่จำเป็น เพื่อการป้องกันความมั่นคงแห่งชาติ การป้องกันศีล ธรรมอันดีของประชาชน การป้องกันชีวิต และสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ และ พืช ตลอดจนการป้องกันวัตถุที่มีคุณค่าทางศิลป ประวัติศาสตร์ และโบราณคดี

หมวด ๑๐ บทบัญญัติเปิดเสรีและสุดท้าย

ความตกลงนี้ใช้บังคับในวันที่ ๓๐ หลังจากที่มีการมอบสัตยาบัน สารฉบับที่ ๕ แล้ว ความตกลงนี้ไม่อาจยอมรับข้อสงวนใด ๆ แต่อาจ เปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ตามวิธีการที่ได้รับความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์

LIRT

สาระสำคัญของกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้ความตกลงว่าด้วย การให้สิทธิพิเศษทางการค้าของอาเซียน

กฎข้อ ๑ สินค้าที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศภาคีอาเซียน จะได้รับสิทธิพิเศษ ตามเงื่อนไข

๑.๑ ใช้วัตถุดิบของประเทศนั้นทั้งหมด ตามกฎข้อ ๒ หรือ

๑.๒ มิได้ใช้วัตถุดิบของประเทศนั้นทั้งหมด ยกเว้นสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษตามกฎข้อ ๓ หรือ กฎข้อ ๔

กฎข้อ ๒ สินค้าที่ผลิตขึ้นจากวัตถุดิบของประเทศ ตามกฎข้อ ๑.๑ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์แร่ธาตุ ผลิตภัณฑ์สัตว์ ผลิตภัณฑ์สัตว์ ผลิตภัณฑ์จากการล่าสัตว์ และการประมง ผลิตภัณฑ์จากทะเล ของใช้ชุดหาววัตถุดิบ เศษของสิ่งผลิต และสินค้าที่ผลิตจากสิ่งทีกล่าวนมาแล้ว

กฎข้อ ๓ สินค้าที่ผลิตขึ้นโดยมิได้ใช้วัตถุดิบของประเทศนั้น ทั้งหมด

๓.๑ มูลค่าวัตถุดิบต้องไม่เกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของราคาและการผลิตขั้นสุดท้ายต้องทำในประเทศภาคีสมาชิก

๓.๒ สำหรับอินโดนีเซีย ให้ถืออัตราร้อยละ ๕๐

กฎข้อ ๔ สินค้าตามกฎข้อ ๑ ประเทศภาคีนำไปผลิตสินค้าสำเร็จรูปให้ถือว่าสินค้านั้นมีแหล่งกำเนิดในประเทศผู้ผลิตขั้นสุดท้ายตามมูลค่าวัตถุดิบจาก

ประเทศภาคีอาเซียน รวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๖๐ เปอร์เซนต์

กฎข้อ ๕ การส่งโดยตรง หมายถึง

๕.๑ ไม่ผ่านประเทศนอกภาคีเลย

๕.๒ ผ่านประเทศนอกภาคี แต่เพราะความจำเป็นทาง
ภูมิศาสตร์และสินค้าไม่ถูกนำออกสู่การซื้อขาย หรือ ถูกกระทำการอื่นใด
มากไปกว่าการขนถ่ายสินค้าตามปกติ

กฎข้อ ๖ ประเทศภาคีจะประเมินราคาสินค้า แยกต่างหากจากหีบ
ห่อ และอาจต้องพิจารณาแหล่งกำเนิดหีบห่อด้วยมิฉะนั้นจะถือว่าหีบห่อเป็น
ส่วนของสินค้าทั้งหมด แล้วอาจถือว่าเป็นการนำเข้ามาจากประเทศนอก-
ภาคีอาเซียน

กฎข้อ ๗ สินค้าที่ขอรับสิทธิพิเศษ ต้องมีหนังสือรับรองแหล่งกำเนิด
สินค้า และหน่วยราชการที่มีอำนาจออกหนังสือรับรองต้องแจ้งระเบียบปฏิ
บัติให้คณะกรรมการการค้าและการท่องเที่ยว ของอาเซียนทราบและ
ให้ความเห็นชอบก่อน

กฎข้อ ๘ อาจมีการทบทวนกฎข้างต้นตามความจำเป็น หรือตาม
ความประสงค์ของประเทศภาคี

LIRT

สรุปสาระสำคัญ ระเบียบการออกหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้
ความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของอาเซียน

กฎข้อ ๑ การออกหนังสือรับรอง ต้องพิจารณาความเหมาะสม และให้
เชื่อได้ว่าคุณสมบัติถูกต้อง

กฎข้อ ๒ เป็นหน้าที่ของหน่วยราชการของประเทศภาคีที่จะต้องตรวจดู
ความถูกต้อง

กฎข้อ ๓ กำหนดรูปแบบของหนังสือรับรอง และวิธีการแจ้ง ไปยังประ
เทศภาคี

กฎข้อ ๔ ต้องออกหนังสือรับรองทันทีที่มีการส่งสินค้าออกหลังจากตรวจ
สอบเรียบร้อยแล้ว

กฎข้อ ๕ หน่วยราชการที่ออกหนังสือรับรองสินค้าแบบ ซี มีสิทธิเรียก
เอกสารหรือหลักฐานตรวจสอบตามความเหมาะสม

กฎข้อ ๖ ถ้าสินค้ามิได้ส่งไปยังประเทศภาคีผู้นำเข้าให้ปฏิเสธการออก
หนังสือรับรอง

กฎข้อ ๗ หนังสือรับรองจะมีรอยขีดฆ่า รอยพิมพ์หรือเขียนทับมิได้

กฎข้อ ๔ การตรวจสอบย้อนหลัง กระทำได้ โดยวิธีสุ่มหรือเมื่อเกิดความสงสัยในข้อเท็จจริง

กฎข้อ ๕ กำหนดเวลาในการแสดงหนังสือรับรอง แหล่งกำเนิดสินค้าแบบ ซี ภายใน ๔ เดือน แต่ผ่านประเทศนอกภาคภายใน ๖ เดือน

กฎข้อ ๑๐ ผู้นำเข้าต้องแสดงเอกสาร คือ ใบขนส่งสินค้า หนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าและใบกำกับสินค้า

กฎข้อ ๑๑ ถ้าขนส่งสินค้าผ่านประเทศนอกภาคอาเซียน โดยไม่ปรากฏชื่อเมืองปลายทางที่แน่นอน ให้ออกหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าแบบชั่วคราว

กฎข้อ ๑๒ หนังสือรับรองอาจออกให้ภายหลังส่งสินค้าแล้ว ถ้าเกิดความผิดพลาดโดยมิได้ตั้งใจ

กฎข้อ ๑๓ ถ้าหนังสือรับรองสูญหาย ผู้ส่งออกอาจขอให้หน่วยราชการของประเทศภาคีรับรองสำเนาได้

กฎข้อ ๑๔ สินค้าที่มีมูลค่าไม่เกิน ๑๐๐ เหรียญสหรัฐ ไม่ต้องออกหนังสือรับรอง เพียงแต่ผู้ส่งออกรับรองเอง

กฎข้อ ๑๕ สินค้าที่ใช้ในงานแสดงสินค้าในอีกประเทศหนึ่งจะได้รับ

สิทธิพิเศษ ถ้าสินค้านั้นมีคุณสมบัติถูกต้อง

กฎข้อ ๑๖ ต้องแจ้งให้ประเทศภาคีทราบ ถึงชื่อ ตำบลที่อยู่ ของ
หน่วยราชการที่ออกหนังสือรับรองและตราประทับของหน่วยราชการนั้น

กฎข้อ ๑๗ ถ้าเป็นแหล่งกำเนิดสินค้าแบบสะสม ให้ประเทศภาคีผู้ส่ง
ออกประเทศสุดท้าย ระบุไว้พร้อมทั้งอัตราร้อยละของวัตถุดิบ ที่มีแหล่งกำเนิด
ในประเทศภาคี

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 281-9290, 282-6181-91 ต่อ 232-235

พิมพ์ที่ กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

โทรศัพท์ 282-6181-91 ต่อ 211

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกผลการพิจารณา

Legislative Institutional Repository of Thailand

Legislative Institutional Repository of Thailand